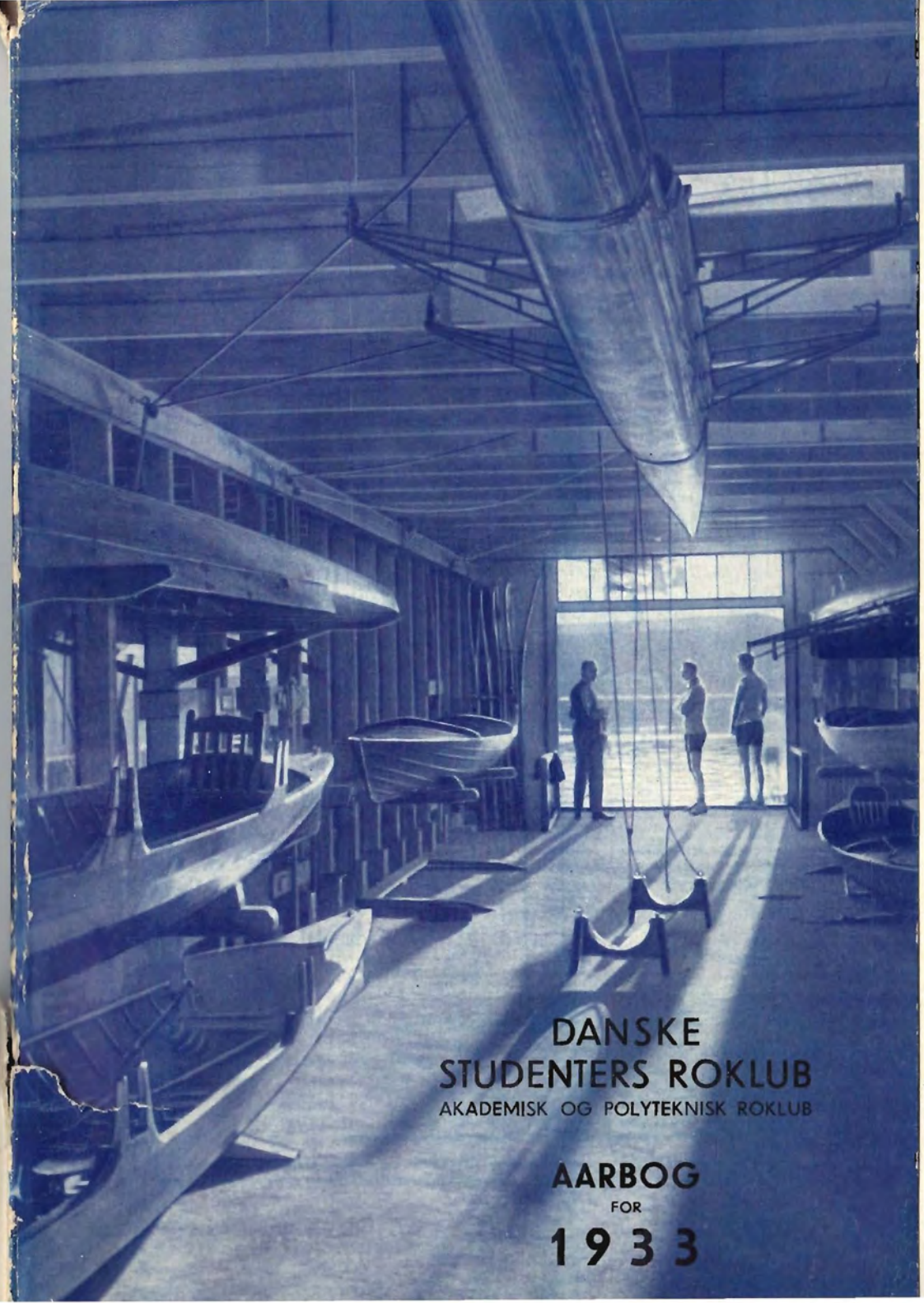

DANSKE STUDENTERS ROKLUB

AKADEMISK OG POLYTEKNISK ROKLUB

AARBOG

FOR

1933

MAGASIN DU NORD

Alt hvad en Gentleman
har Brug for, køber han
til den rigtige Pris i
Magasin du Nord

DANSKE STUDENTERS ROKLUB

AKADEMISK OG POLYTEKNISK ROKLUB

PROTEKTOR: HS. KGL. HØJHED KRONPRINS FREDERIK

AARBOG FOR

1 9 3 3

KØBENHAVN
RICHARD STEENBECKS BOGTRYKKERI
1934

klubbens
rotøj

faas hos

POUL HOLM
SILKEGADE 11 CENTRAL 3082

CODAN

Sol

Sommer

Studenterroere -

I NIVAA

Fører altid paa Lager 1. Kl.s danske og engelske Cycler
BRAMPTON · ELSWICH · RALEIGH
RATEBETALING
CYCLEFABRIKEN „DANSK VICTOR"
1. KLASSES
REPARATIONSVÆRKSTED
NØRREVOLDGADE 78 · TLF. 5395

axel mortensen · baadebyggeri
kalkbrænderihavnen
københavn ø.
telefon ryvang 91

kaproningsbaade
kaproningsaarer
kajakker
beslag
reparation

rimelige priser ▫ lempelige vilkaar ▫ forlang tilbud

Lembckes Friluftsudstyr
er flyttet til
Nørregade 13
1. Sal

Aflæg os et Besog.
Forlang vort nye KATALOG

Fot. A. Ludvigsen.

SÆSONEN 1933

Det er snart trivielt at tale om Rekorder i den aarlige Sæsonoversigt. I de senere Aar har D. S. R. jo Gang paa Gang naaet Resultater, der var bedre end nogen Sinde tidligere, og hver Gang har man under Overvejelserne over en svunden Sæson maattet tænke over Spørgsmaalet, hvor længe det kunde blive ved med denne Overgaaen-sig-selv fra Aar til Aar. —

Det er klart, at jo højere Statistikens Tal bliver, jo vanskeligere bliver det ogsaa at forbedre dem.

Alligevel synes det, som om Studenterne endnu ikke er færdige med at forbedre D. S. R.s Resultater.

I Aar har vi paa tre, nej fire Punkter sat ny Rekord. Vi har naaet det højeste Medlemstal, Klubben endnu har kunnet opvise, Antallet af Baadture er steget til 7741 mod 7440 i Fjor, vi møder med en Stigning i Antallet af Medlemsture fra 19201 til 19964 — endda Sæsonen har været

en Uge kortere end i 1932 —, og vi har vundet det største Antal Sejre, nogen dansk Klub endnu har vundet i en enkelt Sæson, 36.

— — —

Søndag d. 9. April hejstes Standeren over det udvidede og ombyggede Baadehus i Kalkbrænderihavnen. Paa Byggeudvalgets Vegne talte Ingeniør *Rée*, der overgav det nye Hus til Klubben. Overlæge *Secher* bragte Udvalget Klubbens Tak og rettede i særlig Grad denne Tak til Ingeniør Rée som Udvalgets Formand.

Apropos »Byggeudvalget«. Hvorfor ikke sige Sandheden. Det var jo dog alligevel kun et Udslag af den Trang til at have Tingene i formel Orden, der altid har været et Kendetegn for Ingeniør Rée og som vi f. Eks. kender saa godt fra D. S. R.s Generalforsamlingers Formandsvalg.

Der staar som bekendt i Lovene, at Formanden skal vælges særskilt og skriftligt. I Reglen er der jo ingen Tvivl om, hvem der skal vælges til Formand for Klubben, og Stemningen er altid for at springe Formaliteten, skriftlig Afstemning over. Hvis Ingeniør Rée er til Stede lader dette sig imidlertid ikke gøre. Han protesterer, Lovene skal holdes. Og de bliver holdt. Ingeniør Rée har aldrig været bange for selv at skrive en Stemmeseddel, aflevere den og lade Dirigenten højtideligt erklære, at Formanden herefter er valgt i Overensstemmelse med Lovene, »skriftligt og enstemmigt«.

Denne Ingeniør Rées Respekt for Formen fornægtede sig ikke, da Byggeriet i Fjor skulde sættes i Gang. Der blev nedsat et »Byggeudvalg« efter alle Kunstens Regler — og saa byggede Ingeniør Rée Huset.

Dog, ingen skal kunne sige, at »Byggeudvalget« aldrig kom i Virksomhed. Det har sikkert deltaget i adskillige hyggelige Møder i Asmussens Allé 4, og det kom ogsaa til at virke ved Nybygget, inden Enden tog. Da alt var fikst og færdigt, præsenterede Ingeniør Rée nemlig Værket for »Udvalget«, men tilføjede:

— Og nu skulde det gerne afgøres, hvor Spejlet i det ny Omklædningsrum skal hænge.

Det skal dog tilføjes, at havde »Udvalget« intet større Besvær under Opførelsen af Huset, saa havde det heller ingen Vanskeligheder med at klare Sagens finansielle Side. Den ordnede Ingeniør Rée ogsaa.

Vort nye Hus, som Ingeniør Rée endda ikke viger tilbage for at kalde interimistisk, staar da som et nyt Vidnes-

Fot. A. Ludvigsen

Den nye klinkbyggede Otter gaar ud.

byrd om, hvad D. S. R. har at takke Ingeniør Rée »som Byggeudvalgets Formand« for.

Men Huset var ikke det eneste, der indviedes den 9. April 1933.

I Efteraaret 1932 havde Schack faaet en Idé, som realiseredes i Vinterens Løb. Schack vilde indføre halvt outriggede Baade i Klubben, en Tanke, der vandt almindelig Tilslutning indenfor Bestyrelsen.

Men nye Baade er dyre — og i Særdeleshed, naar de

skal indføres fra Udlandet. Vor Valuta er jo ikke vor stærke Side i disse Aar.

Saa købte Schack Træ, indforskrev en tysk Baadebygger, Burdschen og omdannede resolut en Del af Baadehallen til Værft.

Forsøget faldt heldigt ud. Burdschen byggede i Vinterens Løb den første halvt-outriggede, klinkbyggede Otter herhjemme, og denne Baad blev søsat umiddelbart efter Standerhejsningen med Schack selv ved Roret.

Efter Indvielsen af det nye Hus har vi faaet Plads til flere hundrede nye Medlemmer og er derefter atter i Stand til at optage den Agitation paa Universitetet og Læreanstalten, som vi i de senere Aar paa Grund af Pladsmangel helt har maattet opgive.

I Begyndelsen af Maj holdtes der et velbesøgt Agitationsmøde paa Polyteknisk Læreanstalt, hvor Formanden og Sekretæren talte. Der vistes Lysbilleder, og Axel Müller demonstrerede Roning paa Maskine.

Den 20. Maj var en af Sæsonens store Datoer. I Forbindelse med en Fest i Klubhuset døbtes ikke mindre end 10 Baade.

Denne Baadedaab benyttedes til en Fremvisning af Baadehuset for Repræsentanter for de Institutioner, der staar D.S.R. nær, og Klubben havde derfor bedt disse samt gamle Venner og Medlemmer om at give Baadene Navne.

Stabslæge *E. Saugman* døbte en Firer uden Styrmand »Jarl«, Dansk Idræts Forbunds Formand, General *H. Castenschiold*, gav en Dobbelt-Sculler Navnet »Duplex«, Professor, Dr. med. *H. Haxthausen* gav to klinkbyggede Scullere Navnene »alpha« og »beta«, Polyteknisk Læreanstalts Direktør, Professor *P. O. Pedersen*, døbte en 4-Aarers Inrigger »Saga«, Højesteretssagfører *O. Bondo Svane* en klinkbygget Sculler »Ion«, Borgmester *P. Hedebol* en 4-Aarers Inrigger »Dreng«, Professor ved Polyteknisk Læreanstalt *Chr. Nøkkentved* en 2-Aarers Inrigger »Freja«, Universitetets Rektor, Professor *Aage Friis* en Firer med Styrmand

»Moa«, og Havnedirektør *W. Laub* den nye klinkbyggede Otter »Ormen hin lange«.

Ved denne Lejlighed overrakte Formanden Arkitekt *Ove Mandrup-Poulsen* Klubbens Flidspræmie, »Papirkniven« for 1933 som Tak for det Arbejde, Mandrup-Poulsen har gjort for Klubben gennem Aarene. Mandrup-Poulsen var Byggeudvalgets Arkitekt under den sidste Ombygning og har Gang paa Gang gennem Aarene vist sin Interesse for

sin Klub. Han var bl. a. ogsaa »impliceret« ved Opførelsen af »Nivaahuset«.

Den 25. Maj deltog vi som sædvanlig talstærkt i Københavnskredsens Kristi Himmelfartstur, der denne Gang gik til Dragør. I Idrætslegene sejrede D.S.R. ved *Alfred Madsen* i Højdespring med 1,55 Meter. I Tovtrækningen, der plejer at være vor stærke Side, besejrede vi Kvik, men blev i Finalen »taget« af Skjold, der i Forvejen havde gjort det af med K.R.

Den 12. Juni afholdtes den aarlige Præsentationsroning for »Kaninerne« med Dr. *Secher* og Ingeniør *Norman Hansen* som Dommere.

Ved »Kaninfesten« den 13. Juni uddeltes Præmierne. Holdpræmien tilfaldt Mandskabet *J. Ludvigsen, H. Petersen, T. Glud, A. Nissen* med *A. Madsen* som Instruktør. Enkeltmandspræmierne tilfaldt *Hans Petersen* og *H. Schou Madsen* (Instruktør: *Helge Høeg Rasmussen*), *Nørlyng* (Instruktør: *A. Thygesen*) og *Villesen* (Instruktør: *Marnø*).

Professor, Dr. med. *H. Haxthausen* holdt »Kanintalen« — en god Tale, som var det eneste gode, der vil være at mindes fra denne Fest, der ikke fik det Forløb, en »Kaninfest« i D.S.R. bør have.

I Forbindelse med Den Internationale Københavns Regatta paa Bagsværd Sø i Juli havde vi som sædvanlig »aabent Hus« for de deltagende Roere, og denne Fest fik samme fornøjelige Forløb som i tidligere Aar.

Den 16. August medvirkede vi med Eskadreroning med illuminerede Baade ved en Fest til Fordel for Prinsesse Margrethes Børnehjem. Et heftigt Regnvejr tog imidlertid fuldstændig Glansen af det hele Foretagende.

Aarets sidste store Fest fandt Sted den 24. September efter »Studentermatchen«. — Ved Festen fandt Præmieuddelingen Sted. For første Gang havde vi den nye store Baadehal i Brug, og den dannede, smukt pyntet af en Række Medlemmer, en nydelig Ramme om Arrangementet.

Ved Festen tog vi med en smuk Tale af Formanden Afsked med vor Træner de sidste 2 Sæsoner, *Ulrich Jaensch*. Jaensch ledede Træningen i Klubben i 1932 og 1933, to Aar i hvilke vi hjemførte 67 Sejre. Han kan se tilbage paa sin Trænertid i D.S.R. med Tilfredshed. I 1934 vil han sikkert findes som Træner i en anden dansk Klub. De Mandskaber han kommer med, vil vi møde med Respekt.

Den Omstændighed, at Studentersangerne og K.R.erne *Oluf Nielsen, Svend Nielsen* og flere af de andre kendte Kræfter fra K.R.s berømte Revyer elskværdigt havde paataget sig at underholde Festdeltagerne, bidrog sit til, at Afslutningsfesten 1933 blev en af de mest vellykkede Fester, vi i lange Tider har afholdt.

Den 29. Oktober strøg vi Standeren og sluttede Sæsonen

1933; men da havde Vintergymnastiken allerede været i Gang det meste af en Maaned.

Det er ikke længer Kaptajn Bondo, hvis Kommandoer dirigerer vor Vintergymnastik. I Foraaret 1933 døde Kaptajn Bondo ret pludselig. Han havde gennem saa mange Aar ledet Klubbens Vintergymnastik, at vi næsten havde vænnet os til den Tanke, at der aldrig vilde ske Forandring heri. Kaptajn Bondo begyndte sit Arbejde mellem Studen-

Fot. A. Ludvigsen. Siesta i Nivaa.

terne i Halvfemserne som Lærer i Akademisk Roklub, og han beholdt denne Stilling ogsaa efter at han var bleven Leder af Hærens Gymnastikskole. Ved Sammenslutningen af A.R. og P.R. til D.S.R. fulgte Kaptajnen med. Han fulgte stedse D.S.R. med den største Interesse; han omtalte altid Klubben som »vi«; det er ikke for meget sagt, at han elskede sine Studenter. Kærligheden blev gengældt, og han har fuldt fortjent Klubbens Hæderstegn.

Kaptajn Bondos Minde vil leve længe i danske Studenterroeres Erindring.

Men Livet gaar videre.

Til at lede Gymnastiken i D. S. R. har Bestyrelsen i Aar engageret Gymnastiklærer Rosendahl, tidligere Ollerup Gymnastikhøjskole og Fløjmand paa Niels Bukhs berømte Japanhold, samt et af vore Medlemmer, cand. mag. Eigil Knuth.

I Slutningen af Aaret døde en anden Mand, som D. S. R. skylder megen Tak: Knud Rasmussen, Videnskabsmanden, Idrætsmanden, en Mand, der i særlig Grad kunde vurderes

Fot. Meng Lund. Boldspil paa Forpladsen.

i en Klub, hvor Idrætsarbejde og aandeligt Arbejde trives Side om Side. Ved en Lejlighed, hvor det i særlig Grad kneb for D. S. R., traadte Knud Rasmussen til og fyldte Idrætshusets store Sal til et Foredrag til Fordel for Klubben. Det var den uforglemmelige Aften, da Kunstnere og Studenter hyldede ham med et Fakkeltog, og hvor Faklerne blev kastede i Baal til Ære for en Mand, der frem for nogen anden havde vist, hvad Forskerbegejstring, kunstnerisk Indstilling og sejg Udholdenhed kunde føre til, til Ære for ham selv og til Ære og Gavn for det Land, som han tilhørte.

Om Langturs- og Kaproningen i 1933 henvises til andre Artikler i denne Aarbog. Her skal det kun i Korthed antegnes, at en lang Række af Medlemmerne atter i Aar har holdt Sommerferie i Baadene og i danske, svenske, norske og tyske Farvande hentet sig Sundhed og nye Kræfter til Arbejdet i Auditorier, paa Tegnestuer og i Laboratorier.

De anskaffede Telte og det øvrige Langtursmateriel har været i flittig Brug, og det vil sikkert i Fremtiden blive

Fot. Per Dramiasky.

Pinselejr ved Mölle.

nødvendigt for Klubben at udvide betydeligt paa det Punkt, der hedder Støtte af Langtursroningen.

Ogsaa Nivaahuset kunde melde alt besat hele Sommeren. —

Paa en af Langturene er der optaget en Film, der sammen med en Del Optagelser fra Træningen, Baadehusindvielsen, Baadedaaben og Danmarksmesterskabskaproningen er anvendt til en D. S. R.-Film, som det er Hensigten at benytte i den fremtidige Agitation.

Hvad Kaproningen angaar skal det her blot anføres,

hvad ovenfor er nævnt, at Sæsonen 1933 var en Rekordsæson med 36 Sejre.

Blandt disse Sejre er 3 Københavnsmesterskaber, 4 Danmarksmesterskaber, Nordisk Studentermesterskab og et Studenterverdensmesterskab foruden en lang Række Sejre i første Klasses Løb saavel herhjemme som i Udlandet.

Efter Studenterverdensmesterskaberne modtog Klubben fra Dansk Idræts-Forbund følgende Skrivelse:

»Dansk Idræts-Forbund bringer Roklubben sin hjerteligste Lykønskning til den Sejr, som d'Herrer Hendriksen og Hee har tilkæmpet sig ved nu at vinde Studentermesterskabet i Dobbelt-Sculler i Turin. Forbundet beder Klubben bringe de 2 akademiske Verdensmestre en varm Lykønskning og Tak, fordi de ved deres Sejr har gjort dansk Roning og dermed dansk Idræt Ære.

Men foruden sin Lykønskning til denne akademiske Sejr bringer Forbundet Klubben sin Lykønskning til den lange Række af Sejre og smukke Resultater, som den har tilkæmpet sig i Sommerens Løb.

H. Castenschiold.«
(sign.)

Atter i Aar var D. S. R. af Dansk Forening for Rosport udtaget til at repræsentere Foreningen ved Europamesterskaberne, der afholdtes i Budapest. Det var Hendriksen, der blev udsendt for at deltage i Sculler, og det var kun et Uheld, der hindrede ham i at hjemføre sit — og D. S. R.s — første Europamesterskab. Dog herom nærmere i en Artikel andet Steds i Aarbogen.

At vi ogsaa vandt Sejr Nr. 200 siden Akademisk og Polyteknisk Roklub i 1917 sammensluttedes i Danske Studenters Roklub, fortjener ogsaa at noteres her. Det faldt i vore Letvægteres Lod at hjemføre denne Sejr ved Københavnskredsens Efteraarskaproning.

Alt dette er saare godt; men der findes jo ingen Medailler uden Revers.

Og der er ogsaa forskellige Ting i D. S. R., der maa betegnes som en Revers.

Medlemmerne er ikke altid saa hensynsfulde overfor Materiellet, Huset og Klubbens Inventar, som man maa have Lov at vente det af Folk, der har den rette Følelse af, at Klubben ogsaa er deres, at de har noget mere Ansvar overfor den end der følger med blot at købe for saa og saa mange Kroner Roning pr. Maaned.

Fot. A. Ludvigsen — Otteren bæres ind.

Der findes — heldigvis — ikke faa Medlemmer, der kender og forstaar deres Pligt overfor Klubben og uden hvis daglige Arbejde og Støtte ingen Bestyrelse uden betalt Hjælp kunde lede D. S. R.

Men der findes ogsaa en Række Medlemmer af den skødesløse Type, der — maaske af Uforstand — ikke gør deres Pligt overfor Klubben. Forhaabentlig vil disse Linjer bidrage til, at en og anden vil tænke lidt over ogsaa den Side af Sagen og derefter bidrage sit til at gøre D. S. R. til det en Roklub, den være sig nok saa stor, bør være.

Men ikke nok med at der er Medlemmer, der paa denne Maade svigter deres Pligter mod Klubben. Der er mange, der ogsaa svigter paa anden Vis. Vi tænker paa Kontingentet. Klubben har for mange Restancer, og der paaføres derigennem Kassereren et unødigt og alt for stort Besvær. Det maa være Medlemmerne en Ærespligt at betale deres Kontingent rettidigt.

De, der uden gyldig Grund svigter paa dette Punkt, skader Klubben og skader de Kammerater, der til Punkt og Prikke opfylder deres Forpligtelser. De er uværdige Medlemmer. Tænk lidt over det.

— — —

En ny Sæson staar for Døren, en Sæson med store Opgaver. — Bestyrelsen har imidlertid for længst truffet en Række Forberedelser til at løse dem.

Der vil i Foraaret blive sat ind med Agitation, et Punkt paa hvilket Medlemmerne maa hjælpe med hver især. Det er til syvende og sidst den personlige Paavirkning, der skal gøre Udslaget.

Materiellet vil være i fineste Stand, naar Standeren hejses. De gamle Baade vil være eftergaaet og lakerede og en Række nye vil ligge parat i Baadehuset.

Instruktørspørgsmaalet har i mange Aar været et af vore vanskeligste Problemer. Det vil sikkert i 1934, hvor vi kan vente en endnu større Invasion af nye Medlemmer end tidligere Aar, blive endnu mere brændende end før. Bestyrelsen har derfor besluttet at antage en professionel Instruktør, der skal tage største Delen af Instruktionen med Bistand af Rocheferne og andre interesserede.

Paa Kaproningsbanen maa vi gøre os de største Anstrengelser for at forsvare den smukke Stilling, vi i Aar har erobret.

Vore forskellige Mesterskaber skal forsvares, og vi skulde gerne naa et Skridt videre frem. Der er Nordiske Mesterskaber i Oslo og Europamesterskaber i Svejts. Begge Steder skulde D.S.R. gerne være med til at forsvare Danmarks Farver.

Bestyrelsen har derfor til 1934 engageret en engelsk Træner, den berømte Ernest Barry, tidligere 5 Gange professionel Vedensmester i Sculler. Barry har i mange Aar været Træner i forskellige Klubber. I 1928—1929 var han ansat i Berlinerklubben »Hellas«, der i denne Periode bl. a. vandt 4 tyske Mesterskaber og et olympisk Mesterskab.

Barry begynder sit Arbejde i D.S.R. den 1. Februar 1934.

Engagementet af ham er kun blevet muliggjort ved Støtte fra samme Kilde som hidtil, og forhaabentlig vil Medlemmerne forstaa at paaskønne denne Støtte og møde talrigt op til Træningen, saa Barry kan faa det størst mulige Udvalg at sætte Sommerens Hold af.

D.S.R.s Position maa forsvares i 1934 — og yderligere forbedres.

Det vil være Medlemmernes egen Skyld, hvis den ikke bliver det.

EFTER TUREN VENTER
National-Scala
Der kan De i Ro og Mag sidde og nyde Musikken i Holberghaven, eller De kan svinge Dem i Dansen i Scala Salen. — I National-Scala er der Farver og Fest og Optræden af flotte Verdens-Artister. . . . .
FRI ENTRÉ OVERALT · TLF. C. 1215

D.S.R.'s flittige Fotograf A. Ludvigsen

STRANDGADE 1 TLF. C. 12821

THE MOTOR SHOP

REPARATION AF AUTOMOBILER OG BAADMOTORER

E. Nordbjærgs Baadeværft A/S

Ryvang 1859
Forlang Tilbud!

Sundkrogsgade København Ø.

10 Meters søgaaende
Standardmotorbaade

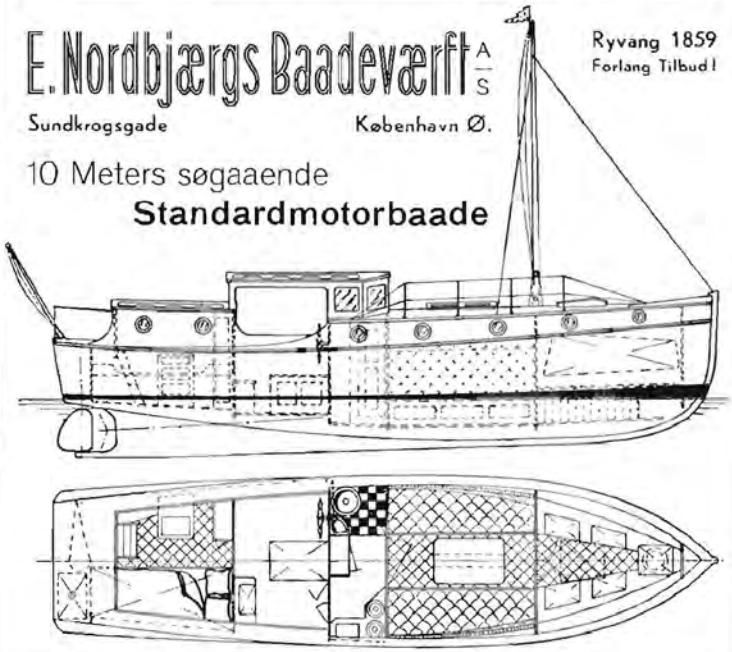

NORDISK FLAG
TLF: 9752. OG FANEFABRIK TLF: 9752.
FLAG, FANER, STANDERE, VIMPLER. KØBENHAVN

Eksperterne drøfter Situationen.
(Jaensch) (Reé)

KAPRONINGSSÆSONEN 1933

Af *K. R. Melgaard*

Efter mange forgæves Forsøg paa at finde en Indledning har jeg slaaet op i de gamle Aarbøger for at se, hvad mine Forgængere har skrevet. Især de to sidste Aarbøger har jeg studeret, for her er Forfatteren hver Gang begyndt med at konstatere, at Sæsonen havde været Klubbens hidtil bedste.

Traditionen tro kan jeg altsaa begynde med, at 1933 blev et Rekordaar, idet vi naaede 36 Sejre mod 32 i 1932 og 25 i 1931. Fremgangen er imidlertid større, end Tallene udtrykker, idet der procentvis er flere Holdsejre end de foregaaende Aar, og der er mange flere Seniorsejre, bl. a. 3 Kreds-, 4 Danmarks-, 1 Nordisk Studentermesterskab og

1 Studenter-Verdensmesterskab. Sejrsprocenten er for 1931: 59,52 pCt., 1932: 52,54 pCt., og for 1933: 62,07 pCt.

Endnu et: saa at sige alle, der har trænet, har vundet en eller flere Sejre; i hvert Fald har ingen trænet hele Sæsonen uden at vinde (jeg tænker med blandede Følelser paa 1931).

Klubben har nu ialt 203 Sejre. Nr. 200 faldt ved Efter-

aarskaproningen, Nr. 100 ved Foraarskaproningen i 1930, saa det er gaaet stærkt det sidste Par Aar — Tidsregningen begyndte 1917.

Fortræningen foregik under Hr. Jaensch's Ledelse i Svømmehallen, da vi ikke kunde være ude hos os selv paa Grund af Arbejdet med Udvidelsen, men den 1. April begyndte vi i Kalkbrænderihavnen.

Klubben havde i Vinterens Løb ladet bygge en klinkbygget Otter. Ved Standerhejsningen blev den sat i Vandet

for første Gang; den viste sig at være fortræffelig, og vi har haft megen Fornøjelse af den under Fortræningen og har sparet »blue boy« for mangen haard Tørn.

Som de foregaaende Aar havde der meldt sig mange til Træning, og efterhaanden blev der sammensat 1 Junior-Otter, 1 Yngste-Junior-Otter, 1 Begynder-Inrigger samt Toer, Dobbelt-Sculler og Single-Scullers. Begge Otterne var delt i 2 Firere.

De fleste af Yngste-Juniorerne vilde først kun træne til Foraarskaproningen, men ved forsigtig Præparation lykkedes det at »snøre« dem til Bagsværdkaproningen, hvilket vist ingen af dem fortrød.

Vore Scullerroere fik ikke meget at gøre herhjemme. Vi har været anmeldt i 12 Scullerløb; deraf var der Konkurrence i 4, som vi vandt. 2 af dem fik vi uden Kamp, nemlig Københavns- og Danmarksmesterskabet, og 6 udgik.

Lübeck 10. Juni.

Ligesom de foregaaende Aar startede vi i Lübeck. Vi var anmeldt i Sculler, Dobbelt-Sculler og Toer; men paa Grund af Vrøvl med Dobbelt-Sculleren (den gamle Baad duede ikke, og den nye var heller ikke fremragende), afmeldte vi i denne Baadtype.

Torsdag Eftermiddag rejste Gundesen og Melgaard med den sædvanlige Damper, og Fredag Morgen ankom vi til Lübeck, hvor vi blev modtaget af vor gode, gamle Bekendt Hr. Schetelig. Som sædvanlig gik det hele let og smertefrit; Hr. Schetelig ordnede alt Vrøvlet med Toldvæsenet, og efter kort Tids Venten blev Baadene afhentet og sejlet ud til Regattapladsen, hvorefter vi gik op for at faa Morgenkaffe — Traditionen tro — i Schiffergesellschaft.

Vi havde faaet udleveret et Kort angaaende Indkvartering, vi skulde bo hos Frl. Ilse Henningsen, og vi lagde Hovederne i Blød for at regne ud, hvem det kunde være og kom til det Resultat, at det var nok en gammel Lærerinde eller saadan noget; det viste sig, at vi i nogen Grad

havde taget fejl; Frk. Henningsen var en sød ung Pige, og hendes Forældre var umaadelig flinke og elskværdige, saa vi kunde ikke have faaet bedre Indkvartering.

Den samme Gæstfrihed og Venlighed, som vi var Genstand for fra Henningsens og fra Hr. Scheteligs Side, mødte vi overalt. Vi var de eneste internationale Deltagere dernede, og man kunde mærke, at man var særdeles velkommen.

Vore Klubjakker er ogsaa snart velkendt i Lübeck. I »Alt Lübeck« kom Tjeneren straks farende med Gæstebogen — han kunde kende Jakkerne igen.

En Dag var det »Røde Kors« Dag, og en ung Pige solgte os Mærker; idet vi slog Frakkerne til Side for at tage Pengene frem, aabenbaredes vore Jakker, og Pigen udbrød med et stort Smil: »Ach, Sie sind die blauen Dänen«; vi fik en lille Passiar med hende, saa hun har rigtig haft noget at fortælle Veninderne om Aftenen.

Fredag Eftermiddag var vi ude at rigge Baaden til og prøve Banen, og om Lørdagen gaar det løs.

Vi skal i indledende Heat om Formiddagen; vi har trukket Allemannia og Hamburger Ruder-Club, mens Bremen, Hannoverscher Ruder-C. og »Hali« Hannover-Linden gaar i det andet Heat. Allerede efter faa Tag er vi en halv Længde foran Allemannia, og uden mindste Besvær holder vi os paa Andenpladsen; Hamburger R-C. lader vi bare vinde — vi var med det for Øje at komme i Slutheat paa saa lidt Arbejde som muligt. I det andet Heat var der ret haard Kamp, her bliver »Hali« slaaet ud. Om Eftermiddagen kneb det lidt for os med Styringen paa de første 500 m, men vi var dog kun 1 Længde efter Bremen, foran Hannover og Hamburg; saaledes er Stillingen indtil 1700 m, her gaar Bremen yderligere frem og vinder med 2 Længder, mens Hannover bliver Nr. 2, $^2/_5$ Sek. foran os.

Vi traf Hr. Lawaetz og Hr. Krentscher, og efter Kaproningen var vi med Hr. Lawaetz hjemme og hilse paa Fru Lawaetz.

Om Aftenen var der Bier-Abend i Schiffergesellschaft.

Gundesen og jeg repræsenterede Roklubben efter bedste Evne.

Søndag Morgen kommer Hendriksen med Damperen, og om Formiddagen skal han ro Heat mod Horn og Droege. Horn vinder, med Hendriksen lige efter; men det saa ud, som om Hendriksen havde trukket en Del, og i hvert Fald

Deutsch.

havde han bestilt betydelig mere end nødvendigt, da Droege var langt bagved. I det andet Heat er Rækkefølgen Deutsch, Krakau, Völs. Om Eftermiddagen kom Hendriksen bagest i Starten, men han lod sig ikke paavirke heraf, da han troede, han kunde naa Konkurrenterne senere; han naaede dem ogsaa med Undtagelse af Deutsch, der vandt med $6^2/_5$ Sek. over Hendriksen, Horn blev Nr. 3, $4^3/_5$ Sek. efter.

Om Søndagen hilste vi paa Hr. Frank, Hr. og Fru Korsholm, Bender og Allemannia-Roerne, og vi genopfriskede

Minder fra foregaaende Aar og lovede at komme til Hamburg igen.

Vor gamle Ven og Kammerat, C. M. Petersen, hilste vi ogsaa paa; vi stod ved Siden af ham, da et af hans Hold blev Nr. 3 efter at have ført med 1 Længde ved 1800 m, hvortil C. M. bemærkede, at det var Banens Skyld; man kunde kun vinde fra Startplads 1 og 2; men ikke fra de 3 andre. — Jeg tvivlede, men for en Sikkerheds Skyld lavede jeg Statistik efter Kaproningen. Resultatet var overraskende. Af de 28 Løb blev 16 vundet fra Startplads Nr. 1, 9 fra Nr. 2, 2 fra Nr. 3, 1 fra Nr. 4 og ingen fra Nr. 5. Grunden til Forskellen paa Banerne var en stærk Sidevind, saa 1 og 2 laa i Læ; desuden er der et Sving paa Banen, saa Strømhastigheden er uden Tvivl forskellig paa Banerne. For en Fuldstændigheds Skyld skal jeg tilføje, at Hendriksen havde Bane 4 og Toeren Bane 3.

Foraarskaproningen 17. og 18. Juni.

Succes'en fra sidste Aar gentog vi ikke, men vi har dog al mulig Grund til at være tilfredse, idet vi fik 7 Sejre i 11 Starter, hvoriblandt 3 Kredsmesterskaber.

Lørdagen var haard at komme igennem paa Grund af nogle kedelige Uheld.

I Begynder-Sculler vandt »Lulle« med 2 Sek. over Knud Jensen, Skjold.

I Junior-Firer startede vi mod Lyngby og K. R.; straks i Starten gik en Rig i Stykker, men vore Folk holdt dog Stillingen indtil 500 m, saa blev vi nødt til at opgive.

Hendriksen vandt Kredsmesterskabet i Sculler uden Kamp.

Kredsmesterskabet i Dobbelt-Sculler vandt Hee og Meng Lund foran K. R.

I Yngste-Junior-Otter indtraf vort andet Uheld; ved 500 m, hvor vi var 1 m efter K. R. og 1 Længde foran Kvik og Skjold, gik et Sæde i Stykker, saa vi maatte udgaa.

I Junior-Firer u. Styrmand slog vi vore gamle Bekendte fra Lyngby.

Begynder-Fireren maatte se sig slaaet med 5 Sek. af K. R.

Kredsmesterskabet i Toer u. Styrmand vandt Melgaard og Gundesen over Kvik.

Begynder-Inriggeren vandt vi sikkert over Lyngby, Kvik

Fot. Meng Lund.

Sæsonens 10. Sejr »registreres«.

og Hellerup. D. S. R. og Lyngby har nu hver 2 Aktier i Pokalen — der bliver Kamp til næste Aar.

I Yngste-Junior-Firer startede vi mod Lyngby, Kvik og Skjold. Løbet formede sig som en Tvekamp mellem Lyngby og os. som Lyngby gik ud af som kneben Vinder.

I Junior-Otter blev D. S. R.s Tilhængere paa Land udsat for svære Rystelser; K. R. førte med 1 Længde indtil 1200 m, da en Mand faldt af Sædet, saa vi kom foran og sejrede med 2½ Sek.

Kredskaproningen i Aalborg 25. Juni.

Ved dette Stævne startede vi i tre Løb og sejrede i dem alle. Hee vandt i et Senior-Scullerløb over 1000 Meter med omtrent 1 Minut over en Aalborgmand, medens Viborgs Repræsentant blev Nr. 3.

I Junior-Firer slog vi Skjold, Aalborg, Thisted, Viborg og Randers. Endelig vandt vi ligeledes Senior-Otter over Skjold og Aalborg.

Sorø 2. Juli.

Sidste Aar vandt vi Teltet til Ejendom, men da der i Aar var udsat et nyt, sendte vi vor Yngste-Junior-Firer af Sted for at prøve Lykken. Ogsaa Junior-Fireren blev sendt derned for at faa Revanche mod Lyngby.

Yngste-Juniorerne skulde ro indledende Heat; her blev de Nr. 2. Om Eftermiddagen vandt de og fik dermed første Aktie i Teltet.

I Junior-Firer gik det ikke saa godt; Lyngbys Junior-Firer viste sig at være ualmindelig godt roende og vandt med D.S.R. som Nr. 2.

Den internationale Kaproning i Landskrona 2. Juli.

I Landskronas Jubilæumsstævne deltog vi i tre af Løbene. I Junior-Firer kolliderede vi i første Omgang med K.R., men vandt efter Omstart med saadan noget som en Meter. »Glimt« blev Nr. 3. Vor Begynder-Firer slog sikkert Landskrona, og i Senior-Sculler maatte Hee nøjes med en Sejr uden Kamp. Hans Modstander, Sture Ohlsson, Malmø, maatte melde Forfald paa Grund af en hans Hustru lige før Stævnet overgaaet lykkelig Begivenhed — (efter sikkert Forlydende blev det en Søn).

Hamburg 8. og 9. Juli.

Torsdag Aften den 6. Juli startede Hendriksen, Gundesen og Melgaard med Toget til Hamburg, hvortil vi ankom Fredag Formiddag. Vi gik straks ned i Allemannia og blev

her modtaget af vore Bekendte, Hr. Frank, Korsholm og Bender.

Allemannias Terrasse var som sædvanlig Samlingsstedet, hvor vi mødte vore tyske Venner med den 70-aarige Meyer i Spidsen.

Vi var i Aar privat indkvarterede, og den Gæstfrihed og Venlighed, hvormed vi blev modtaget, kan daarlig beskrives. Gundesen og jeg boede hos Hr. og Fru Frank, og der blev kælet for os paa alle mulige Maader.

I Landskrona.
P. A. Christensen. J. Krause. A. Müller. Højgrav Rasmussen. Hee. Meng Lund. Ib Andersen. Engelbert Petersen. Kofod. Fritz Andersen. Svendsen.

Det bedste Indtryk af, hvordan Behandlingen i det hele taget var dernede, faar man ved at læse Referatet af Kaproningen i Hamburger Nachrichten; der staar: »Eine besondere erfreuliche Tatsache die unter grossem Jubel Aufnahme fand, ist der einwandfreie Sieg, den das dänische Riemenzweier-Paar in überzeugender Weise davontrug. Wir Hamburger wissen, was es bedeutet eine Mannschaft ins Ausland zu schicken und wie wir selbst mit Hangen und Bangen auf die entscheidenden Nachrichten eines Er-

folges oder Misserfolges warten. Hamburger Mannschaften sind häufig genug in Dänemark gewesen und haben dort wertvolle Preise errungen. Die Gastfreundschaft bei Aufnahme der deutschen Mannschaften ist mehr als eine sprichwörtliche, das haben die Hamburger Vereine bei ihrem Aufenthalt in Kopenhagen erfahren. Deshalb ist ein dänischer Sieg auf der Hamburger Alster besonders für uns Hamburger eine Freude mit dem Empfinden einer herzlich gemeinten Gegenleistung ohne Missgunst. Auch das vorzügliche Abschneiden des Skullers Hendriksen im Alster-Pokal gegen den Deutschen Meister Dohme wurde auf der Strecke und auf den Tribünen mit Jubel und Begeisterung unterstrichen.«

Fredag Aften kommer Baadene, og vi er ude at prøve Alsteren; den passer os ikke rigtig med sine underlige toppede Bølger.

Om Lørdagen gaar det løs først for Hendriksens Vedkommende; han skal ro mod Dohme, Deutsch og Schäfer, ganske pudsigt lige netop de tre og kun de tre Tyskere, Hendriksen har et lille Mellemværende med. Kort efter Starten kolliderer Hendriksen og Dohme, saa der bliver Omstart. — I anden Start fører Dohme ubetydeligt. Ved »Halvdistance« er Rækkefølgen Dohme, Schäfer, Hendriksen, Deutsch; kort efter opgiver Deutsch, og Hendriksen gaar frem paa Andenpladsen. Dohme vinder i Tiden 8,16. Nr. 2 Hendriksen, 8,21$^{9}/_{10}$, Nr. 3 Schäfer 8,35$^{2}/_{10}$.

I Toeren møder vi Allemannia og Hamburger R-C. Der startes fra Bane 1, 2 og 3; vi har 3-Banen og kan altsaa brede os over 4, 5 og 6-Banen uden at genere nogen, hvad vi ogsaa benytter os af, men Allemannia og Hamburg har betydelig mindre Plads. Straks efter Starten fører vi med en halv Længde; paa Vejen op til 1000 m trækker det flere Gange op til Kolission mellem Allemannia og Hamburg, saa vi forøger Forspringet til et Par Længder. Ved 1200 m opgiver Allemannia. Vi vinder i Tiden 8,12, Hamburg brugte 8,27$^{2}/_{10}$.

Efter Kaproningen blev vi af Hr. Frank præsenteret for

nogle højtstaaende Nazister med Kaptajnløjtnant Boltz — Fører for alle »Marinenstürme« — i Spidsen.

Lørdag Aften fastslog vil, at det var rart at ro om Lørdagen ved Lørdag—Søndags Kaproninger; vi tilbragte Aftenen sammen med Dohme og et Par Allemannia-Folk.

Om Søndagen traf vi mange Bekendte, vi var sammen

Fot.
K. R. Melgaard.

Hendriksen og Dohme.
I Baggrunden Gundesen.

med Hr. og Fru Meyer, Formanden for die Dänemarkfahrer; vi hilste paa »Bremen«, der havde slaaet os i Lübeck, og endelig traf vi Kohl, tidligere Medlem af D. S. R.

Om Aftenen var der Præmieuddeling, men forinden var Gundesen og Hendriksen rejst, saa jeg var alene om at hente Sølvtøjet.

Hamburgs Borgmester foretog Præmieuddelingen; ogsaa han udtrykte med Begejstring sin Glæde over, at et dansk Hold havde vundet i Hamburg.

Mandag Formiddag blev Baadene sendt af Sted til Lübeck, og jeg selv fulgte efter. Vi naaede ikke Damperen, saa vi kunde altsaa ikke komme til København før Onsdag Morgen. Et Telegram, som jeg sendte til Klubben for at meddele det, var der et snedigt Medlem der lagde til Side, saa Resultatet var, at 4 Mand og 1 Lastbil ventede forgæves i Havnen Tirsdag Morgen.

Den internationale Kaproning i Horten 8. og 9. Juli.

Vi skulde i Aar starte i Nordisk Studentermatch i Norge og besluttede da at sende hele Junior-Otteren af Sted, for at den kunde prøve at faa »Luft under Vingerne«.

Desværre tillader Pladsen ikke, at vi udbreder os om denne Turs pragtfuldeste Sider. Som sædvanlig, naar vi er sammen med vore svenske og norske Kammerater, var det en pragtfuld Tid. — Det interskandinaviske Studenterroervenskab maa vist nu siges at være saa fast underbygget, at det aldrig kan sprænges. Vore norske Værter vidste som sædvanlig ikke alt det gode, de skulde gøre os.

Men det allerbedste var nu alligevel, at vi vandt det Nordiske Studentermesterskab. Det var »Jørgensen - Fireren«, E. Johannesen, M. Johansen, A. Johansen og Aage Jørgensen, der med H. K. Rasmussen ved Roret vandt den kærkomne Sejr. Vor Tid var 7,11,2. — Norge blev Nr. 2 i 7,16,9, medens Sverige blev Nr. 3.

Den anden Halvdel af Otteren, »Krause-Fireren«, bestaaende af P. A. Christensen, Ax. Müller, Aa. Højgrav Rasmussen og J. Krause (Styrmand: H. K.), startede i det norske Juniormesterskab og vandt her i 7,06,9. Sandefjord blev Nr. 2. Selve Mesterskabet kunde kun vindes af Nordmændene, men Pokalen blev vor, og Æren er jo i hvert Fald lige stor.

Vi startede tillige i Junior- og Senior-Otter, begge Steder med vore Juniorer. I Juniorløbet blev vi en fin Nr. 2 efter Christiania, men foran Ormsund og Bergen. Seniorløbet vandtes ligeledes af Christiania; men om Andenpladsen kæmpede vi meget haardt med Ormsund. Bogstavelig talt samtidig gled de to Baade over Maal, men Dommerne havde set Ormsund i Spidsen, saa vi maatte nøjes med Tredjepladsen, og vor Tid noteredes $^{1}/_{10}$ Sekund daarligere end Ormsunds.

Knud Lund var taget med til Horten for at prøve Kræfterne. Han startede i Junior-Sculler, hvor han blev Nr. 2 efter Wessel, Christiania Roklub, men foran Norske Studenter og Fane Roklub.

Efter Nordisk Studentermatch 1933.

Bagsværd-Regattaen 15. og 16. Juli.

Denne Kaproning blev en stor Succes for os, idet vi startede i 9 Løb og vandt de 7 deraf.

I Lørdagens første Løb, Begynder-Firer, blev vi Nr. 2.

Toeren u. Styrmand vandt Melgaard og Gundesen foran Kvik og Assens.

Sidste Løb, Junior-Otter, vandt vi med godt 1 Længde foran K. R.

Søndag Formiddag var der indledende Heats i Yngste-Junior-Firer; her viste vort Hold sig atter i Stand til at komme i Slutheat uden at bestille noget.

I første Løb, Yngste-Junior-Otter, overraskede vor Otter ved i et flot roet Løb at slaa K. R., Kvik og Skjold.

Single-Sculler vandt Hendriksen som han vilde over Christiansen, Oslo.

I Junior-Firer u. Styrmand slog vi vore gamle Konkurrenter fra Lyngby.

I Yngste-Junior-Firer vandt D. S. R. over Sorø, Fredericia, Lyngby og Randers til Trods for, at vort Hold var det eneste, der havde startet før samme Dag; alle de andre Hold var friske. Forskellen mellem 1., 2. og 3. Baad var ca. 2 Sek.

Dobbelt-Sculleren vandt Hee og Hendriksen med omtrent 5 Sek. foran Völs og Beckadolph, Angaria.

I Junior-Firer maatte vi atter se os slaaet af Lyngby; Skjold og Aarhus blev Nr. 3 og 4.

Kungälvregattaen, Göteborg 30. Juli.

Til dette Stævne sendte vi Hendriksen og Knud Lund, henholdsvis i Senior- og Junior-Sculler; de vendte begge hjem med Sejr. Hendriksen erobrede atter den flotte Pokal, »Bohusbålen«, og Knud Lund fik i sit Løb Revanche over sin Besejrer fra Horten, Wessel, Christiania Roklub.

Danmarksmesterskaberne i Sorø 6. August.

Denne Dag blev dog alligevel »Prikken over i'et«, hvor vi vandt den Sejr, som vi allerhelst vilde vinde.

I Single-Sculler fik Hendriksen Mesterskabet uden Modstand, og Toeren vandt, ligesom Hee og Hendriksen i Dobbelt-Sculler, ogsaa Mesterskabet uden Kamp, og Melgaard og Gundesen roede derfor med paa Otteren; denne, der var sammensat 14 Dage i Forvejen, roede i følgende Sammensætning: E. Johannessen, S. Gundesen, K. R. Melgaard, M. Johansen, Aa. Højgrav Rasmussen, Aa. Jørgensen, A. Johansen, J. Krause, cox H. K. Rasmussen.

Søndag Formiddag tog vi i lejede Biler af Sted til Sorø, hvor vi ankom ved 11-Tiden, saa der blev Tid til at prøve

Banen inden Frokost; Hee, »Lulle«, Müller, Kaj og Jørgen Røjel var taget af Sted med Baadene Dagen i Forvejen, saa alt var klar til os.

Turen om Formiddagen gik udmærket, saa vi begyndte at se lysere paa Chancerne.

Et Kvarter før 4 gaar vi til Start, og Kl. 4 lyder Startkommandoen; vi kommer bedst fra Start og fører efter de første 20 Tag med ½—¾ Længde. Banen over hører man Lasse raabe: »Kom saa, Drenge!« »Det er godt, Drenge!« og lignende, og hver Gang svarer H. K.: »Saa tager vi 10 stærke«.

Afstanden mellem Baadene er nogenlunde uforandret indtil 1700 m, saa kommer K. R. omtrent paa Linje, men H. K. er Mand for at faa os til at spurte, saa vi igen kommer klart foran, og i Slutspurten vinder vi yderligere Terræn, saa vi vinder med 1 Længde.

Det første jeg saa, da jeg blev levende igen efter Løbet, var en Mængde Arme og Ben, der fløj rundt i Luften; ved nærmere Eftersyn viste det sig at være Hee.

Største Delen af Æren for at vi vandt, bør tilfalde H. K., han har en dejlig Evne til at faa Folk til at bestille noget og til at faa Sammenroningen frem; naar man hører hans milde Røst, kan man ikke lade være med at trække alt, hvad man kan.

Da vi kom tilbage til Baadebroen, blev vi modtaget af Ingeniør Rée og Jaensch, begge straalede som nyslaaede Toskillinger — naa, vi saa nu sikkert heller ikke ud til at være kede af det.

Om Aftenen var der Præmieuddeling, Middag og Bal paa »Parnas«, og jeg tør nok antyde, at der var Stemning til Stede. Vi fastslog, at Sorø er nu Sorø, Stedet hvor vi har været til de morsomste og bedste Kaproninger.

Europamesterskaberne i Budapest 25.—27. August.

Hendriksen var af Dansk Forening for Rosport udtaget til at repræsentere Danmark i Sculler. Hvordan han i Budapest ved Uheld gik Glip af det Europamesterskab, som han

før Finalerne var Storfavorit til, derom henvises til en Artikel andet Steds i Aarbogen.

Kredskaproning i Holbæk 27. August.

Bardram havde her en Pokal at forsvare i et old boys Scullerløb. Han mødte op og klarede sin Opgave med Bravour. Pokalen hører stadig til i vort Præmieskab.

Krause-Fireren mod Lyngby.
(Kort efter Starten.)

Studenter-Verdensmesterskaberne i Como 1.—3. September.

Her deltog vi i tre Løb, Single-Sculler, Dobbelt-Sculler og Toer. Vi vandt Dobbelt-Scullermesterskabet og blev Nr. 2 i begge de andre Løb. Hvordan det hele iøvrigt tildrog sig i Como, kan man læse om i en anden Artikel i Aarbogen.

Københavnskredsens Efteraarskaproning 10. September.

Efteraarskaproningen ligger rigtig skidt for os. Vore Folk kommer for sent hjem fra Ferie til, at de kan naa at

komme i ordentlig Træning til dette Stævne, og vi henter derfor hvert Aar netop ved denne Lejlighed en Række strengt taget unødvendige Nederlag. Som det er gaaet saa ofte før, saaledes gik det ogsaa i Aar; vi hentede kun enkelte Sejre, men des flere Nederlag ved Efteraarskaproningen. —

Efter at Lyngby to Gange regulært havde slaaet »Jørgensen-Fireren«, fik »Krause-Fireren« Lov til at forsøge sig mod Lyngbyerne. Den roede godt og gav de stærke Modstandere et haardt Løb, men maatte dog nøjes med Andenpladsen i Junior-Firer. K. R. besejrede os i Yngste-Junior-Otter. Vor Yngste-Junior-Inrigger naaede kun til Fjerdepladsen (der var dog kun 3 Sekunders Forskel paa Nr. 2 og Nr. 4, saa noget formidabelt Nederlag var der ikke Tale om). —

Det faldt i vore Letvægteres Lod ved en lidet tilfredsstillende Sejr over Kvik, der opgav efter et Par Kæmpeugler ret tidlig i Løbet, at vinde Sejr Nr. 200 til D. S. R. — Junior-Firer uden Styrmand var et af Dagens Lyspunkter for os. »Krause-Fireren« slog her Lyngby endnu engang i denne Baadtype. I Begynder-Inrigger var der heller ingen Sejr til os, og i Junior-Otter, hvor vi havde sat Yngste-Juniorerne ud, var vor Lykke lige saa krank. Anders Johansen og Aage Jørgensen startede i Begynder-Toer mod

Direktør Victor Hjort overrækker Yngste-Juniorerne Præmien efter Sejren paa Bagsværd Sø 16/7 1933.

Kvik og K. R. De roede baade bedst og hurtigst af de tre Hold; men deres Styring var elendig, og kun den Omstændighed, at de kolliderede med en Baad kort før Maal, friede dem fra den Diskvalifikation, der — om de havde fuldendt Løbet — uvægerlig vilde have ramt dem, fordi de havde passeret en af Afmærkningerne paa den forkerte Side.

»Kvikmatcherne« 14. September.

I elendigt Vejr med høj Sø, der gjorde det hele til Chancespil, roedes Matcherne om »Spejlet« og »Standerpokalen« ved Langelinie. Det lykkedes os i begge Løb at komme først over Maal, og begge de omstridte Trofæer befinder sig derfor hos os i Aar. — Men Fornøjelsen ved at vinde dem vilde trods alt have været større, om der var blevet roet under Forhold, hvor man ikke kunde sige, at Tilfældet havde overmaade meget at sige.

»Studentermatchen« 24. September.

»Studentermatchen« vandtes atter i Aar af Universitetet. Om dens Forløb henvises til den særlige Artikel andet Steds i Aarbogen.

Klubkaproningen 1. Oktober.

Med Klubkaproningen lagde vi op med alt, hvad der hed Konkurrencer i 1933. Den fik et meget vellykket Forløb. Maskiningeniørerne vandt Læreanstaltens Fakultetsløb foran Bygningsingeniørerne. Medicinerne og »mag«-erne roede i første Omgang dødt Løb i Universitetets Fakultetsløb. I Omkampen sejrede Medicinerne. — Henning Jensen blev Klubmester i Sculler foran Erik Rasmussen og Kaj Røjel.

Knudsen, B. K. Andersen, Larsen og Ipsen med Hee ved Roret blev Klubmestre i 4-Aarers Inrigger. J. Stærfeldt og P. Sørensen med H. Petersen som Styrmand vandt Klubmesterskabet i 2-Aarers Inrigger.

»Kaninløbet« vandtes af Egil Christensen, Kr. Nørlyng, J. Stærfeldt, Per Sørensen, Styrmand: Hans Petersen.

Endelig vandtes et Kollegieløb af Regensianerne.

KAPRONINGSSTATISTIK

	Antal Starter	Antal Sejre		Antal Starter	Antal Sejre
Fritz Andersen	7	2	E. Johannesen	13	7
Ib Andersen	7	2	A. Johansen	12	6
P. A. Christensen	9	7	M. Johansen	11	6
T. Christian	1	1	Aa. Jørgensen	12	6
H. Engelbert Petersen	6	3	J. Krause	12	9
Flammand	1	1	K. Lund	3	2
S. Gundesen	7	5	G. Meng Lund	1	1
P. Guttesen	1	1	K. R. Melgaard	7	5
M. Hee	5	5	A. Müller	11	8
P. G. Hendriksen	11	7	S. Philipsen	2	—
H. P. Holst	1	1	K. Røjel	7	3
Aa. Højgrav Rasmussen	12	9	P. Rønberg	1	1
I. C. Islef	6	4	S. Stamer	2	—
S. A. R. Jacobsen	7	3	J. Svendsen	7	2
			M. Sørensen	7	3
			G. Wandel	1	1

	Begyndere		Yngste Juniorer		Juniorer		Seniorer		Letvægt		Privat Kapr.		Oldboy		I alt	
	Start	Sejr	Start	Sejr	Start	Sejr	Start	Sejr	Start	Sejr	Start	Sejr	Start	Sejr	Start	Sejr
Single Sculler	1	1			2	1	10	6					1	1	14	9
Dobbeltsculler							4	4							4	4
Toer u. St.							7	4							7	4
Firer	3	1	3	2	7	3			1	1	1	1			15	8
Firer u. St.					3	3									3	3
Otter			3	1	4	2	3	2							10	5
Inrigger	2	1	1	0							2	2			5	3
Ialt	6	3	7	3	16	9	24	15	1	1	3	3	1	1	58	36

Skal De have en ny Habit, en Overfrakke, et Sports- eller Selskabsdress, bør De i egen Interesse først aflægge os et Besøg. Vor Forretning er blevet den moderne Ungdoms Beklædnings-Magasin, fordi vi byder de største Fordele:
altid
absolut 1ste Kl. Arbejde
til de billigste Priser
og paa Kontobetaling.

Vor Omsætning er stadig stigende, fordi vi er først med Udlandets Nyheder. Elegance, Snit og Kvalitet skaber vor Succes.

Carl Jacobsen & Co
NØRRE FARIMAGSGADE 64
Hjørnet af Vendersgade 12
Husk kun Indgang paa Hjørnet.

STUDENTERMATCHEN
24. Sept. 1933

Der roedes paa den sædvanlige, 3100 Meter lange Bane i Havnen fra Langebro til Lystbaadehavnen. Vejret var desværre elendigt, men desuagtet havde en Mængde Mennesker fundet Vej ud til Langelinie for at overvære Matchen.

Dommerne: Professor J. T. Lundbye (Læreanstalten) og Professor Carl Sonne (Universitetet).

Banedommerne: Professor A. Engelund (Læreanstalten) og Professor Carl Roos (Universitetet).

Starter: Direktør G. E. Riemann.

For Universitetet roede: Stud. med. E. Johannessen, M. Johansen, K. R. Melgaard, stud. jur. Max Sørensen, stud. med. Aa. Højgrav Rasmussen, stud. jur. Aa. Jørgensen, stud. med. A. Johansen, stud. mag. J. Krause, — Styrmand: stud. art. Morten Boesen.

For Polyteknisk Læreanstalt roede: Stud. polyt'erne P. A. Christensen, A. Flamand, J. Svendsen, M. Hee, S. A. R. Jacobsen, J. C. Islef, K. E. Kolman, Ib Andersen — Styrmand: stud. polyt. O. Kofod.

Schack havde trænet Universitetsholdet, Ingeniør Ove Petersen Polyteknikerne.

Løbet vandtes af Universitetet i Tiden 10,48,6 mod Læreanstaltens 11,05.

Niels Offersen
Urmager
Pilestræde 29–31 · Telf. Byen 7150
København K.

Alle Arter af Ure føres og repareres

GRAND PRIX ETERNA GRDL. 1856
Kvalitetsuret til den rigtige Pris

Det elegante Armbaandsur med Støddæmper specielt fremstillet for Sportsmænd

ETERNA Urene faas i enhver velassorteret Urmagerforretning

Reparationer udføres

Palle Sørensens Efff.
Sølvtorvet 4 overfor Polyt. Læreanstalt Øbro 3690
Stopure ›
Lommeure ›
Sports-Armbaandsure ›

Uddrag af Kasseregnskabet

for 1. Januar 1933 — 31. December 1933.

Indtægt:	Kr.	Øre
Kassebeholdning fra forrige Aar	112	67
Kontingent (aktive og passive Medlemmer)	23.426	28
Tilskud fra Universitetet og Polyteknisk Læreanstalt	880	00
Tilskud fra Danske Studenters Idrætsraad	950	00
D.S.R.s Venner	645	00
Gaver og andre Indtægter	22.791	28
Huset i Nivaa	101	90
Kontant Laan ved G.S. og J.N.-H.	4.359	29
	53.266	42

Udgift:	Kr.	Øre
Skatter og Afgifter, Baadehuse, Telefon m.m.	18.750	17
Administration, Tryksager, Porto, Incasso m.m.	2.518	25
Aarsberetning, Propaganda, Gymnastik m.m.	2.613	88
Studentermatchen	587	25
Klubkaproning, Fester og a. Klubforanstaltninger	1.502	29
Huset i Nivaa	177	97
Anskaffelse af Baade og Aarer	9.321	71
Vedligeholdelse af Baade og Aarer	5.380	23
Kaproningsudgifter	5.823	94
Træner og Motorbaad	4.742	61
Renter og Afdrag paa Gæld	1.054	12
Kontingent til D.F.f.R.	794	00
	53.266	42

D. S. R.s VIRKSOMHED 1929—1933

Aar	Antal aktive Medlemmer	Antal Baadture	Antal Medlems-ture	Antal km for samtlige Medlemmer	Sæsonens Varighed i Uger
1929	461	5232	14354	103903	29
1930	497	6406	17239	123918	29
1931	510	5899	15710	121973	30
1932	550	7440	19201	167640	30
1933	600	7741	19964	161671	29

Oversigt over Klubbens Virksomhed 1933

Sæsonens Varighed i Uger	Antal aktive Medlemmer, der har roet og styret i Sæsonens Løb	Antal Baadture	Antal Baadture over 30 km
29	600	7741	126

Antal Ture for samtlige Medlemmer	Gennemsnitligt Antal Ture pr. roende og styrende Medlem	Antal km for samtlige Medlemmer	Antal km roet og styret paa Langtur
19964	33,3	161671	45868

Baadenes Benyttelse i 1933

TYPE	BAAD	km	Ture	Antal km pr. Tur
Otter	Uffe	65	12	5,4
	Blue Boy	631	113	5,6
	Ormen	486	67	7,3
		1182	192	6,2
Firer m. St.	Streg	0	0	0
	Odd	330	67	4,9
	Moa	379	81	4,7
	Ça'ira	35	5	7,0
		744	153	4,9
Halvoutr. Firer	Olsen	588	60	9,8
Firer u. St.	Cox	0	0	0
	Jarl	275	43	6,4
		275	43	6,4
Fireaarers-Inrigger	Dan	375	66	5,7
	Hjalte	1220	150	8,2
	Viking	898	118	7,6
	Bjarke	1415	226	6,3
	Blaa	2262	319	7,1
	Thor	1054	96	11,0
	Dreng	1598	140	11,4
	Saga	1088	68	16,0
	Udøbt	44	9	4,9
		9954	1192	8,3
Toaarers-Inrigger	Tjalfe	1768	176	10,0
	Leif	1885	188	10,0
	Roar	2740	331	8,3
	Helge	1689	210	8,0
	Rune	2672	291	9,2
	Rolf	2709	317	8,6
	Svea	3187	342	9,3
	Cimbria	783	40	19,6
	Loke	2054	180	11,4
	Elektra	2514	119	21,1
	Freja	2436	204	11,9
		24437	2398	10,2

TYPE	BAAD	km	Ture	Antal km pr. Tur
Toer u. St.	Sans	598	102	5,9
Dobbelt-Sculler	Duo	152	20	7,6
	Duplex	123	20	6,2
		275	40	6,9
Sculler	Svava	1557	342	4,5
	Atom	706	151	4,7
	Alf	999	214	4,7
	Svip	1073	237	4,5
	Skræp	3065	620	4,9
	Tuto	908	163	5,6
	ϱIII	3231	630	5,2
	Cito	181	25	7,3
	Dafne	1330	188	7,1
	Jon	3236	640	5,1
	α	349	46	7,6
	β	481	63	7,6
	Udøbt I	530	73	7,3
	Udøbt II	800	169	4,7
		18446	3561	5,2
Ialt for samtlige Baade...		56499	7741	7,3

MATERIELLET

Fra Ingeniør H. Rée modtoges som Gave en Firer uden Styrmand, en Dobbelt-Sculler, som senere blev ændret til en Toer uden Styrmand, og en klinkbygget Single-Sculler.

I Løbet af Vinteren byggede Klubben selv ved Baadebygger Burdschen fra Berlin en klinkbygget halvt udrigget Otter.

Endelig anskaffedes 2 Stk. 4-Aarers Inriggere, 1 Stk. 2-Aarers Inrigger og 2 Stk. klinkbyggede Single-Scullere.

Baadene blev døbt ved Indvielsen af det nye Baadehus med Undtagelse af de 2 sidstnævnte Single-Scullere, som først anskaffedes senere paa Sommeren, og fik Navnene »Jarl«, »Duplex«, »Ion«, »Orm«, »Dreng«, »Saga« og »Freja«.

STATISTIKEN FOR 1933

Paa forskellige Omraader blev Aaret 1933 et Rekordaar, medens der paa andre var en ringe Tilbagegang. Der var saaledes Fremgang med Hensyn til Baadturenes Antal, der steg til 7741 (1932: 7440) og i Antallet af Personture, henholdsvis 19964 og 19201 — jfr. iøvrigt omstaaende statistiske Tabeller. Derimod var der en ringe Tilbagegang i Antallet af Personkilometer fra 167640 i 1932 til 161671 i 1933, ligesom Antallet af Baadkm. faldt til 56499 (1932: 58791). Denne Tilbagegang maa sikkert tilskrives det meget Blæsevejr, som medførte, at Turene blev kortere. Baadturene var saaledes kun 7,3 km i 1933 (1932: 7,9) og Personturene var 8,1 (8,7).

En stor Del af Tilbagegangen faldt paa Langturene, hvis Antal steg til 126 (118), medens Antallet af Personkm. paa disse Ture faldt til 45868 (50654).

Turenes Gennemsnitslængde faldt til 106 km (1932: 127 km). Det var imidlertid især Sommerferielangturene, der havde Tilbagegang. Der var kun 21 (22) med en samlet Længde af 8100 km (10235), hvorved Gennemsnittet faldt til 386 km (487).

Statistiken viser ligeledes, at de mindre Baade har været relativt stærkere benyttet end i 1932, idet Antallet af Mand pr. Baad har været 2,6 (3,1).

Hvert Medlem har roet 33,3 Ture (34,9) paa i alt ca. 270 km (300). Der har daglig været roet 38 Baadture af 98 Medlemmer (91). Baadene har hver været ude paa 165 Ture paa ialt 1200 km.

Vi forsøgte i Fjor at faa Medlemmerne til at indføre Scullerturene ved Hjemkomsten ved at fortælle, at 13 pCt. af disse Ture ikke blev skrevet ind. Det har desværre ikke hjulpet. Tallet er i Aar steget til 15 pCt. —*é*.

DANSKE STUDENTERS ROKLUBS ÆRESMEDLEMMER

Brygger Carl Jacobsen †
Direktør Harald Simonsen
Professor H. J. Hannover
Overlæge H. S. Køster
Ingeniør H. Rée
Overlæge, Dr. med. Knud Secher

DANSKE STUDENTERS ROKLUBS PASSIVE MEDLEMMER

Direktør Peter van Aller
Værkfører Willem van Aller
Landsretssagfører H. Bache
Stud. med. N. Bukh
Ingeniør Carl Christensen
Stud. jur. Svend S. Christensen
O. H. Dall
Volmer Degn
Læge J. Flamand-Christensen
Overlæge H. Forchhammer
Dommerfuldmægtig H. Fogh
Cand. jur. A. Gräff
Professor J. Gunner
Ingeniør O. Hallin
Landsretssagfører Sv. Harms
Forstkandidat J. Hvass
Ingeniør H. Holmqvist
Ingeniør E. Henningsen
Stud. polyt. K. Henrichsen
Grosserer Erik Iversen
Lærer K. Johannesen
Stud. polyt. H. C. Iversen
Stud. polyt. Nyhegn Jensen
Erik Krabbe
Reservelæge E. Kaalund
Cand. med. J. Krag
Frk. Sonja Kral
Stud. mag. S. V. Lauritzen
Overlæge B. Lundstein
Assistent H. D. Lydersen
Birte Lundqvist
Niels Lundqvist
Dr. med. E. Lundsgaard
Arkitekt O. Mandrup-Poulsen
Overretssagfører H. Madsen
Stud. jur. N. Madsen-Mygdal
Læge A. Mathiesen
Politiinspektør E. Mellerup
Professor J. Munch-Petersen
Borgmester H. C. V. Møller
Stud. polyt. J. Mengel
Dr. med K. O. Møller
Professor J. Nielsen
Sekretær C. Nobel
Ingeniør Chr. Ostenfeldt
Stud. mag. P. Bygum Nielsen
Læge Kai Petri
Ingeniør Hostrup Pedersen
Claus Jespersen Riemann
Stud. arch. T. Ritzau
Fru Yrsa Secher
A. Jørgen Secher
Ulfe Secher
Ole Secher
Læge Skal Kemp
Ingeniør V. Steenstrup
Stud. polyt. H. Schweitzer
Læge K. Staggemeier
Assistent J. Thaarup
Stud. med. K. Tolderlund
Læge Aage Wagner
Stud. jur. H. Wagner

DANSKE STUDENTERS ROKLUBS VENNER

UNDER PROTEKTION
AF
HANS KONGELIGE HØJHED KRONPRINSEN

I Kontingent fra »Vennerne« er i 1933 indgaaet Kr. 645,—, der er anvendt til Anskaffelse af Materiel. – – Klubben bringer Vennerne sin Tak for deres stadige Trofasthed og Offervilje overfor deres gamle Idræt.

Hs. kgl. Højhed, Kronprins Frederik

Josias Bille
Læge P. J. Bertelsen
Ingeniør Th. Carstensen
Ingeniør Th. Eberth
Professor Hannover
Professor Jul. Hartmann
Overretssagfører P. Heise
Direktør V. Hjort
Fru A. Hvass
Direktør Helge Jacobsen
Overretssagfører Kjær
Ingeniør K. V. Koch
Overlæge H. S. Køster
Tandlæge K. Machold
Overretssagfører Hans Madsen
Underdirektør G. Riemann
Stabslæge G. Saugman
Overlæge, Dr. med. K. Secher
Direktør Harald Simonsen
Professor E. Suenson
Læge Thorup-Petersen
Ingeniør Harald Tølbøll

DANSK
HERREGAARDS
SØLV

faas hos:

JOH. FORNÆS
GULDSMED
Købmagergade 9 · Telefon Ctr. 4840

Største Udvalg til billigste Priser
i Guld- og Sølvvarer samt
SPORTSPRÆMIER

LEVERANDØR TIL DANSK FORENING FOR ROSPORT

„PAPIRKNIVEN"

DS. R.s Hædersgave til særlig fortjente Medlemmer, en Papirkniv af Sølv, smykket med Klubbens Stander og forsynet med Inskriptionen »Fortjent«, indehaves af følgende Medlemmer af Klubben:

Ingeniør Ove Petersen	1925
Ingeniør Norman-Hansen	1926
Grosserer G. Schack	1926
Ingeniør H. B. Fogh	1927
Ingeniør O. Hallin	1928
Cand. pharm. Axel Hertz	1928
Ingeniør H. Høeg Rasmussen	1929
Sekretær, cand. jur. Axel Lundqvist	1930
Ingeniør H. Rée	1931
Overlæge, Dr. med. K. Secher	1932
Arkitekt Ove Mandrup-Poulsen	1933

Formanden taler.

Fot. S. Fogh

STUDENTERIDRÆTTENS BETYDNING FOR DEN SAMLEDE IDRÆT

Dansk Idræts-Forbunds Formand, Generalmajor *H. Castenschiold*, viser i nedenstaaende Artikel, hvilken Betydning Studenteridrætten burde have for den samlede Idrætsbevægelse.

Læg Mærke til Ordene »burde have«; desværre kan man ikke for Øjeblikket sige »har«.

Det er vel for haardt sagt, at Studenteridrætten har svigtet de Opgaver, Generalmajor Castenschiold i sin Artikel paapeger for den, men saa meget er sikkert, at den i hvert Fald hidtil langtfra har løst dem alle.

Forhaabentlig vil Dansk Idræts-Forbunds Formands Ord bidrage til, at de af vore Medlemmer, der faar Lejlighed til at virke ved Eksemplet, vil vide ikke at svigte deres Opgave.

Aarsskriftets Redaktør har bedt mig skrive en lille Artikel om ovenstaaende Emne. Det er nu ikke saa helt let en Opgave, men jeg siger nødigt nej til gode Venner. Altsaa, her er min Mening om, hvilken Betydning det har for den samlede Idræt, at *Studenter* dyrker Idræt.

Først dog dette. Naar jeg, i min Egenskab af Student, der i Aar har fejret mit 50-aarige Studenterjubilæum, skal sige noget om Studenteridræt, kan jeg kun udbryde: Lykkelige Nutids-Studenter, der har Idrætten som Rekreation og Styrkelse — man kan maaske tilføje: og Trøst — i Deres Studenteraar! Vi, Fortidens Studenter, kendte intet til Idræt. At der kunde tænkes noget som et Idrætsudvalg ved Universitetet eller et akademisk Idrætsraad end ikke drømte vi om.

Jeg hører Dem, i en overbærende Tone, sige: »Naa ja, ja det forklarer jo meget....«

Overfor Studenter-Roere behøver jeg jo ikke at udmale alle de Goder, som Idrætten bringer. Jeg tænker nu her ikke blot paa Roning, som selvfølgelig er den bedste af alle, men ogsaa paa de andre Idrætsgrene, som Studenterne øver. Jeg er saa inderlig overbevist om Idrættens Nødvendighed for den studerende Ungdom, at — stod det til mig — ingen skulde kunne faa sin Embedseksamen, uden at han mødte ved Eksamensbordet med Idrætsmærket i Sølv eller Guld, alt efter Studiets Længde, paa sit Kjoleopslag.

Men foruden at være gammel Student er jeg jo Formand for Dansk Idræts-Forbund. Ogsaa som saadan vil jeg sige: Lykkelige Studenter, thi De har det i Deres Haand at gøre Deres Deltagelse i Idrætslivet — »Studenteridrætten« — til en Faktor af virkelig Betydning for den samlede Idræt.

Jeg skal forklare mig nærmere.

Gennem Studenternes Deltagelse i Idrætten tilføres der denne en Skare unge Mænd og Kvinder (der skulde blot være langt flere), som gennem den Uddannelse, Skolen har givet dem, og som deres Studium giver dem, faar deres Horisont udvidet og Evnen udviklet til at kunne skelne det væsentlige fra det uvæsentlige. Ogsaa for Idrættens Vedkommende.

De ser, at Idræt er Friluftsliv, Livsglæde, Forfriskelse, Kammeratskab, Fritidsbeskæftigelse, Fester, Stævner, Kampe med sig selv og med andre, Kampe med Nederlag og Sejre, med Mesterskaber og Rekorder, at Idræt er baade legemlig Udvikling og Karakterudvikling, alt i skøn Forening. Og de vil have Evnen til ogsaa at se, hvad der af alt dette herlige er det uvæsentlige eller mindre væsentlige, og hvad der er det væsentlige, se hvad det er, der gør Idrætten til en saa betydningsfuld Faktor i Samfundslivet — uden at jeg behøver her at pege paa det.

Det er denne intellektuelle Udvikling, erhvervet gennem Studieaarenes aandelige Træning, som giver Studenterne et Plus fremfor saa mange andre unge Idrætsmænd.

Men dette Plus forpligter. Det forpligter dem overfor Idrætten, som giver *dem* saa meget godt, til at gøre, hvad *de* kan, for at Idrætten kan faa den Plads i Samfundet, som tilkommer den — og som den ikke har nu. Det skal de gøre ved at anlægge deres Idrætsliv paa en sund Basis, tage alle de Glæder, Idrætten kan give dem, men lægge Hovedvægten paa det væsentlige, saa at Udbyttet bliver virkelig godt baade i fysisk og psykisk Henseende. Det skal de gøre ved at hjælpe andre til at faa det samme gode Udbytte, og det skal de endelig gøre ved, med Støtte af disse levende Illustrationer, overalt, hvor Lejlighed bydes, at tale Idrættens Sag, og at udbrede Kendskabet til og Forstaaelsen af Idrættens Betydning i Samfundet. Ligesom Studenterne i Midten af forrige Aarhundrede — dengang de var »Herrer i Aandernes Rige« — var de toneangivende for den offentlige Mening, saaledes skal de nu, som Arbejdere i denne, den nøgterne Virkeligheds Verden, være »det væsentliges« Stormtropper — i Kraft af deres intellektuelle Udvikling.

Heldigst for et saadant Propagandaarbejde vilde det selvfølgelig være, at Studenterne var spredte i de andre Idrætsklubber, hvor de lettere kunde paavirke deres Kammerater. Nu samler de sig jo i særlige Studenterklubber — hvad jeg saa godt forstaar. Lige Børn lege jo bedst. Men Propagandaopgaven er der stadig — ogsaa for Klubberne. Disse bliver de faste Lejre, hvor Stormtropperne uddannes, og hvorfra de udsendes. Det bliver Klubbernes Sag at holde Idrættens Fane højt, staa som Vagt om den og indpode Medlemmerne den rette Idrætsaand.

Se, naar Studenteridrætten gør dette, saa faar den Betydning for den samlede Idræt.

Men tro blot ikke, at Studenternes Forpligtelse mod Idrætten kun gælder, saalænge de staar i Klubberne. Den varer Livet ud, lige saa vist som Minderne om de glade Klubdage vil leve hos dem, saalænge de selv lever. Engang Idrætsmand — altid Idrætsmand.

Der er jo ikke den fjerneste Grund til, at de skulde ophøre med at drive Idræt, fordi de bliver velmeriterede Embedsmænd eller satte Ægtemænd enten i København eller i en eller anden By i Provinsen. Tværtimod. Nu trænger de maaske fuldt saa meget som i Studietiden til at drikke af Idrættens Livseliksir og samle Styrkelse og Forfriskelse til at tage en Tørn med Livets mangehaande Vanskeligheder. Godt er det, at mange bliver ved med Idrætten, selv om Tempoet bliver langsommere.

Tænk, hvilket Eksempel til Efterfølgelse det vil være for en Bys Ungdom, og hvilken Anledning det vil give til Eftertanke — maaske ogsaa til Forundring — hos Byens Borgere, naar de ser Stiftsøvrigheden stille op paa Motionsgymnasternes højre Fløj, eller ser Stadsingeniøren som stroke (det vil aldrig blive svært at finde Plads til Baadehus i den By), eller Rektor kaste Diskos saa godt som nogen Spartaner, eller Politimesteren tage Boksehandsker paa og faa en Kontra (der vil aldrig blive Vanskelighed med at holde Boksestævner der), eller Dommeren sætte lokal Rekord i 100 m crawl, eller Frk. Landsretssagføreren paa Pisten i en assaut paa Fleuret, eller Sygehuslægen som centre-forward paa Old boys-Holdet (selv Boldspillerne vil møde til Lægeundersøgelse). — Og hvilken Jubel i Skolen, naar Eleverne saa samtlige Lektorer og Adjunkter i Haandboldkamp!

Tro mig, det vilde give Borgerskabet noget at tænke paa, naar det saa dette. Det vilde gaa op for de gode Mennesker, at Idrætten rummer Værdier, som de ikke før har drømt om, og at det ikke blot var i Oldtiden, at det gamle Ord »en sund Sjæl i et sundt Legeme« havde Gyldighed. Idrætten vilde avancere adskillige Grader i deres Omdømme. Og det kunde den godt trænge til.

Men det er ikke blot ved en saadan personlig, aktiv Idrætsudøvelse, at disse gamle Studenteridrætsmænd faar Betydning. De danner ganske naturligt faste Støttepunkter for Idrætten rundt i Landet, simpelthen fordi de altid vil føle sig knyttet til Idrætten. Deres Betydning som saadanne ligger i, at de kan støtte og vejlede de unge aktive,

tale deres Sag hos Borgerne og i Kommunalbestyrelsen, overalt hvor det tiltrænges, og gøre deres til, at Forstaaelsen af Idrættens samfundsmæssige Betydning gaar op for Befolkningen i stadig videre Kredse. Ingen kan bedre end gamle Studenteridrætsmænd tale Idrættens Sag, fordi de taler ud af personlig Erfaring og ud af Kærlighed til Sagen. Og ingen kan bedre end de vinde Øre for deres Propaganda paa Grund af de Stillinger, de indtager i det borgerlige Liv.

I det, jeg her har sagt, ligger efter min Mening Studenteridrættens Betydning for den samlede Idræt.

LANGTUREN KALMAR — STOCKHOLM — OG ANDRE STEDER

Tegninger: *Kokken.*

Fotografier: *Krigsraaden.*

„Spurvene": *K. Bjarke, H. Metz, Ryum.*

„Rødderne": *S. Volkersen, C. Rasch, J. Wissenberg.*

„Kværulanterne": *H. Bentzon, J. Chr. Hostrup, J. S. Dich.*

For en gammel Langtursroer, der er vant til at gaa i Baaden under Eder og Skipperskraa, var det en underlig Fornemmelse at blive stuvet sammen med andre i et Jernbanetog, paahæftet Mærkelap »Kalmar«, udstyret med smaa mystiske Poser, Indhold: Filmsapparater. Vi lignede Besæt-

Bedstefar fra Södertelje.

ningen fra en ynkelig strandet Damper — sendt hjem paa Konsulatets Regning. Harmonika'en og Bedstefa'r fra Södertelje reddede Jernbanerejsen. Den første indbragte os Siddepladser og en Pose Frugt fra en ældre »Sjukskjöterske«, der havde »varit i Kjöpenhamn och älskade Musiiik!« — Den anden — Gud velsigne ham! — Om Bellmann, Engström og »Strix« havde slaaet sig sammen, kunde de

ikke have skabt en herligere Skikkelse end Bedstefa'r fra Södertelje! — Sammen med hans sparsomme rødlige Haar stod Vingejsten som en Aura om hans barneglade Hoved — med stor Gestus — helt svensk chevalleresque — bød han paa »tractement uti sin loge«. At Traktementet var forbjuden Sprit og Logen kun 3. Klasse — ja, det er utroligt. At have Humør nok til at holde en hel Waggon af nattetrætte Svenskere vaagne, synge i Takt og slaa sig baade paa egne og andres Laar, er lige saa utroligt. Hvis man da kender Sverige. Og det bør man. Ak — hvad kunde ikke Bellmann have skabt af Bedstefa'rs Invitation til Selskabet om at komme og se hans skønne »Trädgård« i Södertelje. At Bedstefa'r var arbejdsløs og aldrig har haft en Trädgård var just det skønne. Alt dette i et rullende Snell-tog. Kender De de svenske Snell-tog? De styrter afsted til nærmeste Station. Der hviler de ud. Det gaar altsaa lige op. Og naar de har kørt den halve Nat, kan de slet ikke mere. Saa bliver man hældt ud et eller andet Sted langt inde i Landet. 4—5 Timer til Fortsættelse følger. Dette er svensk Snell-tog. Kender De heller ikke Kalmar? — Svensk By — Østersøen — Mødested for de tre Hold Roere og tre 2-Aarers Inriggere. Vi saa alt — undtagen den eneste Seværdighed: Kalmar Slot. Men det var der Prospektkort af. — Det var Søndag. Brændende Sol i blikstille Vejr. Varmen skælvede over den uddøde By. Kun nogle velpressede Punsch-Svenskere promenerede søndagformiddag paa de fintspulede Havnemoler. Her laa vore tre Baade med døde Dannebrogsflag hængende agter, og herfra skulde saa den skønneste Sydhavsrotur begynde. Hvem var vi? 9 Mand. 3 Hold. Turen paatrykte dem Navne, svarende til Indhold. »Rødderne« bestod af Justitsraaden (dekoreret), Jægermesteren og Krigsraaden. De to sidste Udnævnelser kun efter Udseende. »Spurvene« var de tre yngste Roere. Ganske vist havde den ene allerede været gift et Par Gange; men det maa han jo om. Han maltracterede en lille Banjo og en stor Stemme. Spurvenes mest fremragende Egenskab var en fantastisk Odetrang. Det tredje Hold, »Kværulan-

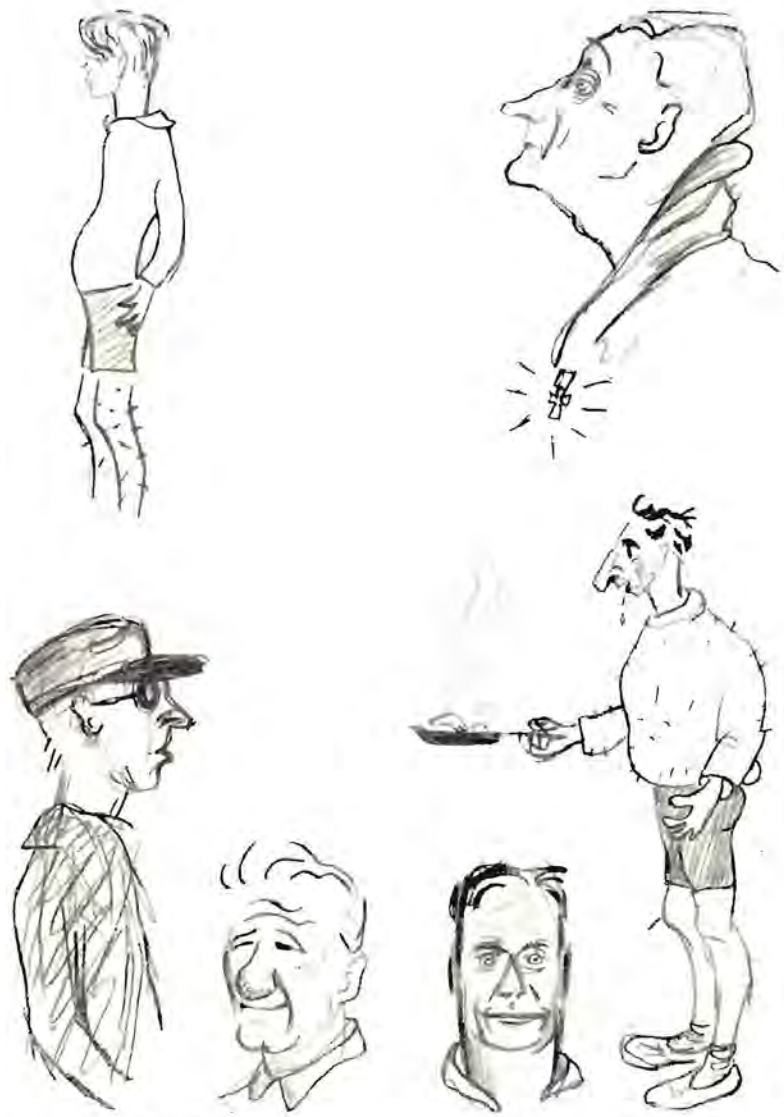

Fotografen. Justitsraaden.
Jægermesteren. Krigsraaden. Overlægen. Kokken.

terne«, talte de tre Autoriteter: Fotografen med Filmsapparatet, Overlægen med Guitar'en og Kokken med Harmonika'en. Oh — hvilken kostbar Last! — Denne Personliste paa det at du, kære Læser, kan følge med paa Turen.

Allerede paa et tidligt Tidspunkt af en Langtur begynder de forskellige Deltagere at skule til hinanden. Man vurderes, klassificeres, Stemplet paatrykkes for Resten af Tu-

Afsted, afsted!

ren og er absolut uaftvætteligt. — Social Position er kun skadelig for en Roer. Nej, *duer* han til sit Arbejde, er han brugbar i en Baad, i et Telt, kan han smøre et Sæde, skrubbe en Kasserolle, finde den rette Teltplads — og endelig: er der *Sport* i ham, d. v. s. er han dus med Sø, Vejr og Vind — da er han *rigtig*. Smaa Skavanker opdages hurtigt, noteres og forfølges med Fanatisme af de andre. Har Krigsraaden ikke en Hang til Dovenskab — snorke om Morgenen? — Justitsraaden til Blødagtighed — The og Cigaretter paa Soveposen? — Kokken en utaalelig »Madlider«, Nusseri og østerlandsk Foragt for Tid? — Der skules og mumles. Derfor: Afsted, afsted! — naar Krigsraaden snor sig i sin Pyjamas. — Afsted, afsted! naar Justitsraaden soignerer sig til Morgentheen. — Afsted, afsted! naar Kokkens ædelystne Fingre fjumrer mellem Hermetik og raffinerede Essenser. — Afsted, afsted! — ethvert Tegn paa Blødagtighed skal kvæles i Fødslen. Og der opstaar en hektisk Trang til Start og Spurt, der resulterer i, at vi kommer mange Dage tidligere frem til Stockholm end beregnet. Det er særlig blevet Fotografens Tvangstanke, og da han tillige er en Slags ansvarlig Leder af Ekspeditionen, begynder det at blive ret generende for os andre. Der skumles og knurres i Teltene. Spurvene, der kun repræsenterer Majoriteten, vindes for Sagen, og en Dag slaar Revolutionen ud i lys Lue. Krigsraaden er ikke til at rokke ud af sin Sovepose en hel Formiddag, Justitsraaden fylder sig med The og Cigaretter nok til flere Roture, og Kokken opfører et rent Orgie mellem sine Gryder og Pander.

Lederens Magt er brudt! Bleg og sammenbidt sidder han ene paa den yderste Klippe og spejder ud over den flimrende Sø, indtil den liflige Duft af fantastiske Retter fra »Køkkenet« lokker ham tilbage, og kort Tid efter er alt rørende, ræbende Enighed. — Saaledes kredsede vi om hinanden hin Morgen paa Kalmar's Mole og vurderede hinandens Kvaliteter. De tre Kværulanter var gamle, sammenroede Venner fra mangen bevæget Rotur paa Vestkysten, hvor Kattegat og Skageraks Saltvand havde døbt dem til helbefarne Langtursroere. Nu gik de og spyttede Langspyt i Kalmar's Østersø-brakvand med saa stor Foragt, at de unge Spurve blev ganske benovede. Og Begyndelsen af Turen var i den Retning alt andet end lovende. Naar man har befaret den norske og svenske Kyst mod Skagerak og Kattegat i Skumsprøjt og Saltvand, har dykket i Smögens flaskegrønne Krystalvand, trukket vældige Havfisk op paa Kjärringö's renvaskede Klipper, langfartet mellem de yderste skummende Skær i det vuggende salte Hav, saa er Østersøen

som et Blyvandsomslag. Vi roede i koldt kogt Vand. Vejret var guddommeligt — Solen brændte paa de nøgne Rygge, der taktfast rettede sig brune mod den blaa Himmel, men selve Østersøen — nej, det er ikke Havet! Den er lumsk. Medens Vestkystens store Havbølger er som vældige godmodige Bjørne, der med deres mægtige Pote kan fylde en 2-Aarers, hvis Dysten ikke er ærlig, er Østersøens Bølger lumske Ulve, der i Løbet af et Øjeblik viser de hvide Tænder og bider sig rigtig godt fast indenbords. Dask-dask! Selv den mest erfarne Styrmand kan ikke undgaa disse Masseoverfald. I Løbet af uhyggelig kort Tid kan dette ferske Vand rejse sig i en forbigaaende Kuling, daske og bryde mod Baadkanten og sætte Pumperne i Bevægelse. Efter en Sviptur over til Øen Öland, der endnu ligger omtrent lige over for Kalmar — paa langs — blev vi paa Tilbagevejen overrasket af et saadant pludseligt Uvejr, naaede lige over til en lille Ø paa Fastlandssiden, hvor vi maatte nødlande og tømme. Dette var vort første Bekendtskab med den lumske Østersø — det blev heldigvis ikke fornyet senere paa Turen en eneste Gang. Resten blev Solstraalehistorie. Til Gengæld var Bundforholdene stadig Aarsag til koleriske Anfald. Særlig hos ham med Søkortet. Kysten nord for Kalmar er noget af det mest fortvivlende. Sivbevoksede Mudderbugte og ubeboede Fladøer, og naar man tror sig langt tilhavs, stikker der pludselig en Skærvebunke op. — Skrig og Skraal — og de mest nervøse hopper overbord. Ikke et ærligt Skær, der med sit hvide Skumsprøjt averterer én paa lang Afstand, nej, en ynkelig Skærvebunke — skarpe, kantede Sten fra en eller anden geologisk Tid. Den kan ikke have været saa fjern. Søkortet er nemlig fra 1890, og dér staar de ikke angivet. Eller maaske regnes der med, at man selv opdager dem — efterhaanden. Det gjorde vi — sommetider ret haandfast. Da drev vort Raseri os helt ud tilhavs, og nogle Dage efter begyndte Land- og Vandskab heldigvis at antage maritime Former: store, renvaskede Skær ud mod Havet, dybe Sejlled mellem skovtætte Sider, og de første Fyr og Koste dukkede op. Det var i

sidste Øjeblik. — Aftenen i Forvejen havde Raseriet mod denne Ferskvandssejlads og Filmssludder næsten antaget deliristiske Former hos de gamle Vestkystroere. Medens Solen gik ned i et helt Cooper'sk Landskab med sorte Granskove, rød Himmel og graa Røg fra det ulmende Baal mellem hvide Telte, der spejlede sig i det blanke Vand o. s. v., tog de sig en Krigsdans, bandede Østersøen og Filmen Fanden i Vold og fablede om Lastvogne, der kunde føre Baade og Mandskab tværs gennem Sverige ud til vor elskede saltsprøjtede Vestkyst. Koste hvad det vilde! — Justitsraaden stod som den eneste hvide Mand udenfor denne Dans af Vilde og erklærede, at Naturen her var ret efter hans velfriserede Hoved: ingen Sø, lune og nette Teltpladser og Adgang til Bad under betryggende Forhold. Vi andre skummede. Men saa vendte det hele sig til Herlighed og Glæde. Fyr og Koste dukkede op — — —. Ved du egentlig, kære Læser, hvad dette betyder? Det er selve Roturen. Det er Bud om de store Afstande, Søveje, Dybder — hemmelige Tegn og Gerninger, der skal jævnføres med det dyrebare Søkort. Og stadig kontrolleres. Den mindste Detalje skal passe. Ellers falder der ikke Ro over Styrmanden, og Usikkerheden forplanter sig til alle. En 14 Dages Rotur uden Søkort er 14 Dage i Sorø Sø. Intet Søkort — ingen Udløsning, intet Perspektiv og intet Skænderi — og det maa der til! Det kaldes ellers for at studere Kortet. En — desværre — kendt Roer lo engang haanligt og grimt, da man nævnede Søkort i Forbindelse med Langtursroning. Jeg skylder Søkortet, at jeg overhovedet lever efter mine Ture paa Vestkysten, og at jeg allerede er kommet tilbage fra Turen Kalmar—Stockholm. Ellers laa vi endnu deroppe i en eller anden »Lomme«, d. v. s. en bred, indbydende Fjord, som vi efter 2—3 Dages Roning vilde opdage endte blindt. — Desuden giver Søkortet Agtelse for én selv. Det er Sømandsskab — Fællesfaktoren for alle Søens helbefarne Sejlere. Det giver os Ret til at stævne ind i den myldrende Havn med Splitflag i Enden, mænge os mellem Sejlerne og storsnudet give vort Besyv med om Vejr og Vind, Vej og Ret-

CORNELIUS KNUDSEN
er
vort Lands største og førende Optikerfirma

Undgaa MEST mærkgaende Fejltagelse
af Indgangen til VORT Firma

Den
nye
Busch
„Sportina"

Kikkertbrille
faas
i
alle
optiske Forretninger

muliggør den stadige, bekvemme Følgen af alle Sportskampe og er desuden fortrinlig til Teaterbrug etc. Kikkertbrillen er saaledes konstrueret, at man kan læse Programmet og iagttage, hvad der foregaar ved Siden af, uden at behøve at tage den af.

Rigtig Besked
om Foto og Kino —
Spørg Okholm!
Vesterbrogade 61

ning. Vi er da ikke Færgemænd! — Jeg har været ude for engang paa Strækningen Lysekil—Strömstad at kunne give en stor 10-Meter Oplysning om Position og Farvand. Det var et stolt Øjeblik! Bagefter opdagede jeg ganske vist, at Angivelsen havde været skrup forkert. Men jeg har ikke hørt noget fra Sejleren siden. Saa den er nok gaaet ned med Mand og én Mus. —

Øen Öland har før været nævnt. Den er saa uhyrlig lang, at den maa nævnes igen. Og saaledes fulgte den os paa Turen i samfulde 4 Døgn. Det bliver der nu ikke Tid til her. Jeg vil derfor indskrænke mig til at sige til den, der ikke har været der, og maaske ikke kommer der, at det skal han heller ikke. Det er en dum Ø. Dum og lang. Dog god Mælk, hvis man er tørstig, og en mægtig høj Borgruin paa den nordligste Spids. Denne blev vi ved med at se i føromtalte 4 Døgn, hvilket trykkede vort Humør. Vi syntes ikke, vi rokkede os ud af Stedet. Endelig paa den fjerde Dag sank den i Havet og dermed Turens mindst smukke Del.

Foran os laa nu Strindbergs højtpriste Østersø-skærgaard og Stockholms Skærgaard — Saltsjöbaden! Der hviler en egen mærkelig Poesi fra vore Bedsteforældres Tid over Østersø-skærgaarden. De Skibe, vi møder, de Huse, vi farer forbi. Kan De huske vor Barndoms Løvsavsarbejder? Zirlig udskaaret, derefter klæbet sammen til Hylder og Æsker. Saadan er alle Villaer og Sommerhuse her. Og gaar man i Land og kigger ind, saa nikker fra Væggenes Fotografier og Billeder falmede Ansigter med Whiskers og Cylinderhatte, med Pufærmer og Krinoliner. Snurrepiberier hænger overalt, gamle Kludetæpper, latterlige Nipsting og rørende naive Kongefamilier. Funkis maa her være et uartigt Ord. Her er heller ikke rigtig Søfart! — Jeg husker fra min Drengetid Legetøjsskibe — made in Germany — uformelig høje, lakerede og til at trække op i Siden. Saadan er alle Kystrutebaadene vi ser. Jeg har aldrig været ombord, men kunde godt tænke mig Kaptajnen med Skipperskæg, Cylinderhat og trange, tærnede Benklæder, og

Salonen med Marmor og Klunkedunke i blaat-og-gult Plysh. Selv Sejlerne vi møder er underlig hengemte. Gamle Modeller med høje Bove og forunderlige Masteformationer, med vindtørre Sejl og afpillet Takkelage. Det hele minder stærkt om Baadfarten paa Gudenaaen. — Men det *var* altsaa Østersø-skærgaarden vi var i. Den brændende Sol havde faaet de mest sarte til at iføre sig smaa Forundrings-

Middaghvil Kl. 12 til 3.

skjorter med Halværmer, Jægermesteren til at anlægge en uhyggelig Nazikasket med sorte Briller og tildelt Krigsraaden en usædvanlig opsvulmet Næse, som ødelagde vort Renommé, hvor vi kom frem. Varmen var umaadelig og steg yderligere, da en lokal Avis med Kæmpetyper meddelte, at det ikke havde været saa varmt i 150 Aar. 150 Aar! Vi forsøgte at tænke efter, men forgæves. Dagene blev rene Solorgier. Det var Solen, der tvang os ud af vore Telte om Morgenen, det var Solen, der ophævede alle hævdvundne

Langtursregler og beordrede »Vel roet« fra Kl. 12 til 3 — Dagens bedste Timer — og i Stedet: Vandgang, æde og sove! Det var Solen, der sad os i alle Lemmer, naar vi gjorde Landgang og svang os paa Skærgaardens »Dansbanor«, og det var ogsaa Solen, der tog imod os, naar vi om Morgenen kom hjem igen til vore Telte. — Klimaks naaede vi den Dag, da Kokken med sit Ukendskab til svensk

Skyggediævfuel'en tilbedes.

Eddikesyre havde kommet lige saa meget af den, som han ellers plejede af den fredelige danske Lagereddike, i Salaten. Der var nok til at slaa et helt Kompagni Soldater ihjel. Alle det hedeste Helvedes Kvaler brød løs og fik selv de mest fanatiske Soltilbedere til at falde ned og tilbede den fæle Skyggediævfuel. (Se Foto). Ellers var Kokkens Virksomhed himmelsk. Den besejrede selv den mest forhærdede Madforagter — Fotografen. Han begyndte altid med Protest — sportslig Foragt — naar Kokken skred til

sin hellige Handling. Hidsende Dufte fik ham dog snart til at lumske sig til den almindelige »Køkkenhjælp«. Et Øjeblik efter var han lige saa skeløjet af Ædelyst som alle de andre. — Og hvilken Festivitas ved en saadan Fællesmiddag! Da er Kokken den store Hersker. Alle gaar ham tilhaande og venter nervøst paa hans mindste Vink. Selv troner han i bevidst Majestæt midt i »Køkkenteltet« paa den høje Proviantboks mellem de to Primus'er. Ordrerne flyver til højre og venstre og Spurvene omkap med dem. Naar saa alt det forberedende Arbejde er gjort — alt »Raamateriale« bearbejdet — Fisken renset, Maccaronien kogt, Æggene pisket o. s. v. — kommer det hellige Øjeblik. Kassen med Ingredienser og Essenser bliver hentet med Ærefrygt fra Baadens tørreste og fineste »Lasterum«, og nu kaster Kokken sig personligt over Gryder og Pander, indtil de lifligste Dufte strømmer ud til de andre, der sidder andagtsfulde paa Række med højt opløftet Gaffel og Kniv. — —

Ja, hvilket Mesterværk kan man ikke faa ud af smaa Finesser! — Hvad siger De til Fiskefilét'er, dyppet i Rasp, stegt i Olivenolje, garneret med Citronskiver, — kedelige Pølsestykker skaaret i Terninger sammen med friske Æbler, Maccaroni og brunede Løg — pocherede Æg i italiensk Tomatsauce paa stegt Kartoffelbund o.s.v., — det er vel nok noget andet end Vælling og Daasemad, komponeret af Fru Hald-Cold-Kylling! Hvorfor ikke lige saa godt gøre det festligt, naar det koster det samme? Men der skal Madfantasi til! — For nogle Aar siden kom en 2-Aarers glidende ind i Kyrckesund — paa Vestkysten —, 3 regntrætte, ubarberede og ædelystne Roere sad i den. De faldt for Fristelsen: den private Godgørenhed. Trods Princip og Aftale bankede de paa den største og bedste Villa. Motivering: anmode om Tilladelse til at slaa Telt. Spekulering: privat Indkvartering. Det var en fin Härredshövdings Sommervilla, og de usoignerede Roere blev med Foragt henvist til at slaa Telt — udenfor Ejendommen. Det var som fortjent, og vi gav hinanden Haanden paa, at det var første og sidste Gang vi gik paa Akkord med vor hellige Regel: Altid klare sig selv — aldrig svigte sit Telt! — Næste Morgen straalende Sol, Telt med Splitflag, hvide Flonelsbenklæder, Harmonika og Sang. Der blev livligt bag Herredshøvdingens Vinduer — Ansigter kom og gik. Saa kom Parlamentæren: en Husassistent med en Kurv med Jordbær! Om inte Herrarne ville — —? Fristelsen var stor. Men nej, vi lod os ikke købe! Kokken greb ind. Ved hans Side laa to fede røde Hummere, købt paa Bryggen om Morgenen for nogle Vitser og lidt Tobak, og i hans Favn en Skaal med vel-rørt Mayonnaise. »Lilla Fröcken — vil De være venlig at sige Deres Herredshøvding, at vi desværre ikke kan faa anbragt hans Jordbær paa vor Menu; men om han vil gøre os den Glæde at smage vor Mayonnaise — ny Opskrift! — Lille Prøve blev hældt i en Kop, og Parlamentæren vendte forvirret hjem. Et Øjeblik efter blev alle Skodder ud mod os slaaet for. — Se, saadan skal en snobbet Herredshøvding ha' det! Saa han for Fremtiden forstaar at vurdere Roere, ikke efter Udseendet, men efter Kokken.

Efter disse Festmaaltider kom saa Turens skønneste Timer. Disse uforglemmelige Aftener efter en solhed Dag. Baaden halet paa Land, Teltene rejst, færdig med alt Madsludder! — Frem med Piber og Tobak! — Baalet flammer ude paa Klippeodden. Det blusser i de kobberrøde Ansigter og Næver og i det stille Vand, der samtidig spejler Brandskæret af den nedgaaende Sol og Fuldmaanens dryppende Sølv. Og saa — saa lyder der ud i den svenske Nat de reneste, skælvende danske Toner — Jeppe Aakjær'ske Ord bringer Hilsen fra de bølgende danske Rugmarker. Det gaar som et Kærtegn hen over Sveas dybsorte Graner. Det er Overlægen, der synger til sin Guitar. Snart blander Harmonika'ens sørgmuntre Toner sig med Guitar'ens Akkorder, Banjo'en følger med, og intet Orkester i Verden har nogensinde staaet i en saadan Kontakt og Harmoni med Omgivelserne som vores. Vi kan høre de store Skove lytte. Nu spiller vi for Naturen. Den har givet os saa meget hele Dagen. Ufattelig skønne Timer. Den flerstemmige Sang dør hen,

nogle afsluttende Akkorder, og vi staar alle stille, betagne. Ingen siger noget. Men med en dyb Lykkefølelse over at være til — og være til paa en saadan Langtur! — kravler vi solhede i Sovepoeserne. Dagene gaar — vi er sorte som Negre — og lige saa primitive. Pludselig gribes vi af Trang til Landgang — Civilisation. Stedet vi har udset os hedder Arkösund. Godt med Løvsavsvillaer, udskaarne Verandaer, Trappenedgange og Badehuse. Vi ønsker at slaa Telt ikke langt fra Aastedet. Aastedet er Restauranten med »Dansbana«. — Vi maa derfor finde os i, at Teltpladsen ikke bliver saa god. Det er den aldrig i Byers Nærhed. Med mindre man gør som vi tre Kværulanter engang gjorde i Gräbbestad. Vi kom om Natten og teltede midt i Stadsparken paa dens lille zirlige Plæne. Næste Morgen stor Forargelse og Hornmusik fra Promenad-orkestret. — Den blev heller ikke saa god i Arkösund. Paa mange Maader. Teltpladsen var synligt ofte besøgt af Køer. Vi flyttede de »synlige«, fik Teltene rejst og Baadene paa Land. Den, der ikke har været med til en saadan Landgang med Omklædning, kan slet ikke forstaa den primitive Charme, ja, næsten Poesi, den har. Medmindre han kan huske sit første Skolebal. Ufatteligt, at disse voksne Mennesker, hvoraf dog enkelte har deltaget i en Hovedstads Selskabelighed og — uden at fornærme nogen — endog Hofbal, pludselig gribes af Lampefeber, fjumrer klodsede som Karlene paa Landet med Sæbekost og Barbermaskine, trækker beærede i »Kistetøjet«, som de i Øjeblikket glemmer er deres ældste Kluns og bestaar af et Par graa Flonels og en mørk Jakke, stærkt prægede af Tøjposens Cylinderform. Helt benovede og halvt generte staar vi saa og skubber til hinanden, røde i Hovederne med det vandkæmmede Haar, halvkvalte af Flip og Slips og med store, bulne Rograbber, der forsøger at slaa Asken flot og nonchalant af Cigaretten. Saa hurtigt er man altsaa vendt tilbage til Naturen, at Civilisationens Klæder er blevet en profan Spændtrøje.

Vi vugger og duver mellem hinanden opad den støvede Landevej, — tænk, at det findes endnu! — og vælter ind

i Hotellets Smörgås-rum. Saa kommer det Øjeblik, da vi opfører os som rigtig daarlige Sportfolk — efter en Træners Synspunkt. Ham har vi Gudskelov ikke med, — dette er jo ikke Væddeløb, men herlige Langtursroere, der nyder Frihed under Ansvar. Og mange andre Ting. Den Skamløshed, hvormed Landgangsroere ikke blot tømmer, men ligefrem fejer Fadene, er næsten tiltalende. Dog ikke i Værtens Øjne. Det hjælper ganske vist, at der bliver rekvireret Vinkort. Det er Overlægen, der gi'r Omgang for nogle Honorarer, han ikke fik sat i Banken inden Afrejsen. Der skaales, der synges — et gammelt Landligger-klaver bearbejdes af Overlægen — tænk, atter i »Civilisationen«! — Udenfor svares vi af Dansbanan's æggende Harmonika. Vi ser de vuggende Hoveder mod den lyse Sommernathimmel. Den forbandede Sommernatstemning — naah — det er jo vor egen Skyld. Aftenens og Nattens Indtryk glider ud. Kun ser jeg endnu for mig Krigsraaden, der forgæves bukkende gennemløber en lang Række unge Flickor, hvorefter han livstræt lader os forstaa, at Dans ikke interesserer ham. Herregud — han kan jo ikke selv se den bulne Tud! — Og Jægermesteren, der høfligt konverserer til højre og venstre og hæfter »Skvadderho'de« — »Møgbonde« og andre danske Sprogblomster paa de intetanende Svenskere, der bukker beærede. Og hen paa Morgenstunden finder jeg Justitsraaden vadende rundt i en lille Mose. Jeg ser hans spejdende Hoved over de høje Siv. Er han gaaet fejl af Vejen, eller vil han ogsaa smage paa, hvad Mosekonen brygger? Jeg redder ham hjem til Lejren. Han svarer mig med franske Talemaader fra Berlitz-school. — Natten har vist ellers været bevæget. Der fortælles, at Spurvene har dyrket det højere Badeliv. Med Tøj. Nogle dryppende Slips og Skjorter, der hænger og dingler paa en Teltstang, tyder paa det. Mellem Teltene staar et veritabelt Bord og forandrer ganske Lejrens Fysiognomi. Om det er taget med til Erindring eller Brug bliver aldrig opklaret. Det bæres i bodfærdig Stilhed tilbage til en Veranda ved Landevejen. Da vi noget senere passerer forbi, er Bord-

nogle afsluttende Akkorder, og vi staar alle stille, betagne. Ingen siger noget. Men med en dyb Lykkefølelse over at være til — og være til paa en saadan Langtur! — kravler vi solhede i Soveposerne. Dagene gaar — vi er sorte som Negre — og lige saa primitive. Pludselig gribes vi af Trang til Landgang — Civilisation. Stedet vi har udset os hedder Arkösund. Godt med Løvsavsvillaer, udskaarne Verandaer, Trappenedgange og Badehuse. Vi ønsker at slaa Telt ikke langt fra Aastedet. Aastedet er Restauranten med »Dansbana«. — Vi maa derfor finde os i, at Teltpladsen ikke bliver saa god. Det er den aldrig i Byers Nærhed. Med mindre man gør som vi tre Kværulanter engang gjorde i Gräbbestad. Vi kom om Natten og teltede midt i Stadsparken paa dens lille zirlige Plæne. Næste Morgen stor Forargelse og Hornmusik fra Promenad-orkestret. — Den blev heller ikke saa god i Arkösund. Paa mange Maader. Teltpladsen var synligt ofte besøgt af Køer. Vi flyttede de »synlige«, fik Teltene rejst og Baadene paa Land. Den, der ikke har været med til en saadan Landgang med Omklædning, kan slet ikke forstaa den primitive Charme, ja, næsten Poesi, den har. Medmindre han kan huske sit første Skolebal. Ufatteligt, at disse voksne Mennesker, hvoraf dog enkelte har deltaget i en Hovedstads Selskabelighed og — uden at fornærme nogen — endog Hofbal, pludselig gribes af Lampefeber, fjumrer klodsede som Karlene paa Landet med Sæbekost og Barbermaskine, trækker beærede i »Kistetøjet«, som de i Øjeblikket glemmer er deres ældste Kluns og bestaar af et Par graa Flonels og en mørk Jakke, stærkt prægede af Tøjposens Cylinderform. Helt benovede og halvt generte staar vi saa og skubber til hinanden, røde i Hovederne med det vandkæmmede Haar, halvkvalte af Flip og Slips og med store, bulne Rograbber, der forsøger at slaa Asken flot og nonchalant af Cigaretten. Saa hurtigt er man altsaa vendt tilbage til Naturen, at Civilisationens Klæder er blevet en profan Spændtrøje.

Vi vugger og duver mellem hinanden opad den støvede Landevej, — tænk, at det findes endnu! — og vælter ind

i Hotellets Smörgås-rum. Saa kommer det Øjeblik, da vi opfører os som rigtig daarlige Sportfolk — efter en Træners Synspunkt. Ham har vi Gudskelov ikke med, — dette er jo ikke Væddeløb, men herlige Langtursroere, der nyder Frihed under Ansvar. Og mange andre Ting. Den Skamløshed, hvormed Landgangsroere ikke blot tømmer, men ligefrem fejer Fadene, er næsten tiltalende. Dog ikke i Værtens Øjne. Det hjælper ganske vist, at der bliver rekvireret Vinkort. Det er Overlægen, der gi'r Omgang for nogle Honorarer, han ikke fik sat i Banken inden Afrejsen. Der skaales, der synges — et gammelt Landligger-klaver bearbejdes af Overlægen — tænk, atter i »Civilisationen«! — Udenfor svares vi af Dansbanan's æggende Harmonika. Vi ser de vuggende Hoveder mod den lyse Sommernathimmel. Den forbandede Sommernatstemning — naah — det er jo vor egen Skyld. Aftenens og Nattens Indtryk glider ud. Kun ser jeg endnu for mig Krigsraaden, der forgæves bukkende gennemløber en lang Række unge Flickor, hvorefter han livstræt lader os forstaa, at Dans ikke interesserer ham. Herregud — han kan jo ikke selv se den bulne Tud! — Og Jægermesteren, der høfligt konverserer til højre og venstre og hæfter »Skvadderho'de« — »Møgbonde« og andre danske Sprogblomster paa de intetanende Svenskere, der bukker beærede. Og hen paa Morgenstunden finder jeg Justitsraaden vadende rundt i en lille Mose. Jeg ser hans spejdende Hoved over de høje Siv. Er han gaaet fejl af Vejen, eller vil han ogsaa smage paa, hvad Mosekonen brygger? Jeg redder ham hjem til Lejren. Han svarer mig med franske Talemaader fra Berlitz-school. — Natten har vist ellers været bevæget. Der fortælles, at Spurvene har dyrket det højere Badeliv. Med Tøj. Nogle dryppende Slips og Skjorter, der hænger og dingler paa en Teltstang, tyder paa det. Mellem Teltene staar et veritabelt Bord og forandrer ganske Lejrens Fysiognomi. Om det er taget med til Erindring eller Brug bliver aldrig opklaret. Det bæres i bodfærdig Stilhed tilbage til en Veranda ved Landevejen. Da vi noget senere passerer forbi, er Bord-

1. Kl. Pension

Tlf. 11.101 | Baptisternes Ungdomshjem
FULD KOST · MIDDAG · FROKOST
Abonnement · Billetsystem

Østersøgade 32

S·E·JENSEN & ROED
Schacksgade 7
Telefon Byen 5165
Blikkenslager
Aut. Gas- og Vandmester · Elekt. Installatør
Leverandør til D S R

Vilh. Nellemann
Blegdamsvej 60 · Tlf. 11002 · 11003
HORCH MORRIS NASH
"Avon" Automobilgummi

TRYKSAGER LOVE · REGNSKABER · MEDDELELSER
PROGRAMMER · SANGE · ADGANGSKORT
Fabrik for Kontrolbilletter i Ruller og Blokke
til Dampfærger, Lystbaade, Badeanstalter, Forlystelses-Etablissementer
KONTROLAPPARATER haves altid paa Lager
SPECIALFORRETNING I TOMBOLA-NUMRE OG NITTER
C. FERSLEW & Co. St. Kongensgade 24 · København K · Tlf. Centr. 470

løberen og Visitkortskaalen allerede anbragte. Vi lægger ikke Kort. Der hviler en underlig trykket Stemning over Lejren. Nu er det ikke blot Krigsraadens Tud, der er bullen. Der pakkes og stuves med store, taagede Fingre. Baadene sættes ud, da — oh! Skræk! — et fornøjeligt lille Storkespringvand staar op af Bunden paa Kværulanternes Baad. Læk!! — 9 Par rasende Øjne rettes mod hinanden. Skulde nogen af os i Nattens Løb formasteligt have rørt ved det Allerhelligste? — Forklaringen kommer fra en lille rødhaaret Fisker: »Det var närmest en ko, som inte kunne komme ur båten«. Vi hader Køer og maa tilbringe Formiddagen paa et lille Baadebyggeri. Der bliver Baaden som ny. Vore Hoveder desværre ikke. Overlægen gør hvad han kan. Endelig starter vi igen, alle Kræfter lægges i, Ondskaben skal drives ud af vore syndige Kroppe til sidste Draabe. Vi er besatte af ligefrem gode Nytaarsforsætter: ingen Landgang mere — foreløbig!

Og nu ror vi de store Bid'er! Ud mellem de yderste Øer, hvor der er Luft og Sø. Hver Time »Vel roet! — skift!« Og krumbøjede Rygge balancerer hen paa ny Plads. »Ro væk!« — og Solen gaar ned, før vi holder ind paa Kysten, hvor Brændingen ligefrem lyser op i Skumringen. Øvede Øjne finder hurtig den ideelle Lejrplads, Baadene lægger til, tømmes, bæres op, Teltene rejses, Spurvenes Baal flammer op under Kæmpegryden med Kartofler, Primus'erne fræser i Teltene, vi har trukket i vor Lejrdragt, Overalls'en — alt er blevet en sikker Vane. Madberusede ligger vi snart og damper paa vore Piber, og saa — Musik, Musik! — Ingen er rigere, ingen mægtigere, lykkeligere, og ingen saa forfærdende fri! Det maa leves — intet Ord og ingen Film kan beskrive det!

Og det er Synd for Filmen. For alt det vi dog gjorde for den! Og alt det Skænderi og Iscenesættersludder, og alle de anstrengte Attituder og skæve Smil! Der maa være en sær dragende Magt i al Ageren. Undtagen for den professionelle Fremstiller. Han tog sig mangen hjertelig Latter. Komiske Situationer har fæstet sig paa hans Erindrings-

negativ. Jeg ser endnu for mig den skrævende Fotograf bag Kamera'et paa det stejle, glatte Skær med Haandsvinget i den ene Haand og Livet i den anden. Situationen, der skal tages, er »Man gaar i Baadene«. Krigsraaden, der ved Gud ellers ikke trængte sig paa, naar der skulde bestilles noget, har nu undergaaet en fuldstændig Forandring. Med de to største Sække paa Nakken, et forførende Odol-Smil og svul-

— med Haandsvinget i den ene Haand og Livet i den anden.

mende Muskler baade her og der skrider han — oh! saa sikkert og let — ned mod Stranden. Stop! Fotografen har ikke Film i Apparatet — Optagelse maa vente til i Morgen! Det virker som en Knappenaal i en Skrigeballon. Den store Filmør bliver atter en lille morgensur Herre, der sjasker afsted, krumbøjet under den ene Sæk. Der diskuteres Film, saa Hollywood kan gaa hjem og lægge sig. Ordene flyver gennem Luften. »Nærbillede«, »russisk Film«, »Fotomontage«, »Masseoptrin«, »la' gaa med Chaplin«. Enhver har sin egen uangribelige Mening om Iscenesættelse. Kun én Ting er man enige om: at den eneste, der ikke har Begreb om Film — det er Fotografen! Og han staar intetanende og ruller. Hvad det hvide Lærred vil kunne fremvise, ved jeg ikke. Maaske bliver det Propaganda *mod* Roning. Men Klubben skylder baade Fotografen, Rødderne og Spurvene en Flidspræmie og Fremkaldelse i en Sideloge efter Premièren.

Man har Valget mellem to Veje til Stockholm de sidste 100 km, Södertelje-Kanalen eller udenskærs. Kværulanterne valgte det sidste. Og da de sad paa Søkortet, blev der ikke talt mere om det. Men nu skal det siges, at her blev selv de gamle Vestkystroere besejrede. Her fandt vi den store Natur, Horizont, det friske Vejr, der bar os afsted paa skummende »Havbølger«, der hidsede os, trænede som vi var blevet, til at lægge uanede Kræfter i hvert Aaretag.

Ingen kan beskrive denne Besættelse — denne usigelige Lykkefølelse — i rytmisk Parring med selve Naturen at udfolde alle sine Kræfter til det yderste — længere endnu — i uendelig Vilje og befriende Energi. Natur i Naturen. Nøgne som fra Moders Liv arbejder vi os frem i Naturens mægtigste Element, kun adskilt ved de tynde Bord. Vi er Sendebud mellem Himmel og Hav, op og ned, op og ned. Saadan en Friskvejrs-dag susede vi forbi Stockholm-Skærgaardens skønne, høje Øer, der kuplede sig med vældige Graner og forvredne Fyrr mod den blaa, renblæste Himmel. Vi holdt lige ned paa Dalerö. Sø og Modvind hidsede vore trænede Kræfter til en Fart, saa Justitsraaden mumlede »bremse« med et lille sygt Smil og skævede til den patenterede Redningsblære. — Vi fløj ind i Badestedets Lystbaadehavn, Baadene paa Land, og ivrige Hænder greb efter Tøjposer og Sække. De gamle Roere havde nemlig straks øjnet Langtursroerens Paradis: »Varmbad-huset«. — Stygge Ord som »Raffinement« og »Vellystning« maser sig paa, hvis jeg vil forsøge paa at beskrive det Velvære, der griber en, naar man efter en 10—12 Dages Afholdenhed

fra Sæbe og varmt Vand, lige suset ind fra det aabne Hav, faar sin muskelhaarde Krop tøet op i et varmt Tangbad og en smilende, haandfast »Gumma« gnider løs paa den barkede Hud, der er sortbrun og fedtet af Sø og Sved. Derefter hvidt, rent Tøj paa, op i Land og — lad os bare sige det rent ud — *æde* i et eller andet Sommerpensionat, bagefter ned i den skyggefulde Trädgård, hvor man smider sin gyngende Sømandskrop paa den faste, grønne Plæne, medens søde smaa Flickor vimser med Kaffekopper, og Guitar

Varmbad-huset.

og Harmonika faar de mondæne Badegæster udenfor Stakittet til at maabe i et stivnet Smil mellem Nedladenhed og Misundelse. —

Næste Dags Aften finder os i Saltsjøbaden — midt i Hjertet af alt højsvensk Badeliv. Vi har slaaet vore Telte op paa den ubeboede Kyst lige overfor al Herligheden, de murede Stenpaladser, Rigmandsvillaer, de oplyste Hoteller og Badeetablissementer. Ak, hvor fattigt og forgængeligt mod vort rige Liv! Vinden bærer nu og da Strejf af Jazzmusik. Det gibber i Justitsraaden — Jazz — Menu — Soupéer — — Kokken skuler og har forstaaet. Saa gør han sit Mesterstykke, saa selv Nimb maa forstumme, og faar Justitsraaden til at glemme sine mondæne Fornemmelser. Det bli'r ogsaa vor Afskedsmiddag. Imorgen tager vi den sidste Bid gennem »Kanalen« ind til Stockholm, og saa — —, ingen tør tale om det. En uendelig Tomhed griber os bare ved Tanken. Slut. Nej, vi har jo Morgendagen og Afskedsfrokosten. Vi klamrer os til denne Kendsgerning. Og dobbelt intenst nyder vi den næste Formiddags Kapløb op gennem den skønne Kanal med alle de smaa »Grossererbaade«, der er for indgaaende til Hovedstadens Kontorer og Virksomheder. Der vinkes og smiles fra Land og fra Ræling. Som tre smaa Tændstikker passerer vi langt nede under de mægtige Brobuer, og dér — om Bagbord — dukker saa Stockholm op. Et sidste Skænderi — ak, Turens sidste! — om det rigtige Indløb, og tre enige Hold danske Roere ror taktfaste ind gennem Stockholms vældige Havneanlæg, forbi gamle Toldsteder med forgyldte Kroner og Navnetræk, forbi Rester af Fæstninger med gabende Kanoner og højt Græs, forbi Funkis-Kæmper, der ser uforstaaende paa os med Hundreder af tomme Glasøjne, Fabriker, »Aktiebolag«, forbi skønne Lystsejlere og sværtede Skibssider, under Broer med Menneskemylder og klemtende Sporvogne, og endelig ligger vi til for Enden af en sivkantet Aa ved en Skovrestaurant. Det er Stockholms Roklub. Der er ingen til at tage imod os — Gudskelov. Men da Baadene skal lægges op, skulde vi gerne ind i det aflaaste Hus. Af gammel Vane stikker vi Haanden ind foroven tilvenstre — over Døren. Rigtigt. En diger Portnøgle, og vi aabner for Herligheden med Omklædningsrum, Styrtebad, Telefon. Vi er atter Byindstillet. — Kl. 3 sidder der i Operakällaren — Stockholms fornemste Restaurant — et eksklusivt Selskab ved et overdaadigt Lunchbord, dækket med Sæsonens fineste Delikatesser, Blomster, funklende Pokaler. Der er Udsigt gennem de store Spejlglasruder udover Mälarens solglitrende Vand. Man gætter paa et Selskab af prominente Tourister, Sydlændinge, sikkert fra en eller anden Rigmands private Lystyacht. De har deres eget Filmsoptagelsesapparat! Gud, hvor excentrisk. Man lytter. Der tales dansk. Det er os.

Ak ja, hvor vilde vi gerne bytte igen! Tilbage til Havet, det daglige Stræv med Potter og Gryder i vores Teltrestaurant. Men nu er det Slut. Kalmar — Stockholm, 500 km — roet paa 12 Dage af danske Studenter. Det lyder taabeligt, fattigt. Men for os rummer det et helt Liv. — Næsten forcerede tager vi Afsked med hinanden. Nogle bliver tilbage i Stockholm, Nattens forskellige Tog spreder de øvrige. Hen paa Morgenstunden sidder en af dem i en raslende 3. Klasses Kupé paa Vej til Göteborg—Skagen. I Nettet ligger Skibsposen. Den udsender en sødlig Duft af Sø og Sol. Dens Ejermand sidder og leger med Harmonika'ens Knapper — fraværende, langt borte. Saa lyder det pludselig grædende melankolsk fra Harmonika'en: »En Sømand gaar sin Enegang«. En høflig Svensker bøjer sig frem: »Herran är avmönstrad?« — Jeg ser dumt paa ham. Saa lægger jeg stille Harmonika'en i dens Sejldugspose. Ja — Herran är avmönstrad.

Kokken

Den, som vaager over sin Paaklædning, vaager over sit Velfærd.

lad Deres Garderobe
rense og presse i Strøget

Tlf. Byen 7227
Ctr. 8227

Jernbanegade 4

BRUG
RAADVADS
BARBERBLADE
DANMARKS FINESTE OG ÆLDSTE FABRIKAT

„DE VELBARBEREDES KLUB"

Medlem:
Sekretær, cand. jur.
AXEL LUNDQVIST

BRUG
ILKA
BARBERSÆBE
— OG DE ER MEDLEM AF DE VELBARBEREDES KLUB
65 ØRE
FABRIKEN ILKA A/S. KØBENHAVN

Barbersæbe? — Selvfølgelig ILKA; den er ikke blot baade ***god*** *og* ***dansk****, men den støtter ogsaa DSR gennem denne Annonce . . .*

Axel Lundqvist

"studentervasken"
indleveringssted i sæsonen:
MARKETENDERIET — ellers
HENTES OG BRINGES TØJET
overalt i københavn
TAGA 1416

D. S. R.s første Studenterverdensmestre.
(Hee og Hendriksen.)

KØBENHAVN—BUDAPEST—COMO—KØBENHAVN

Dagbogsblade fra Europamesterskaberne og Studenter-Verdensmesterskaberne i Roning 1933.

Af *Axel Lundqvist.*

20. August 1933, om Bord S/S »Kong Haakon« mellem København og Stettin.

Det er ikke første Gang, jeg sidder og skriver Dagbog i Stettinerbaadens Kahyt en sen Aften, medens Maskinen hamrer og Skruen larmer under Skibets Fart mod Syd. Og mit Ærinde ude i det Fremmede er det samme som de andre Gange. — Jeg er paa Vej til Budapest, til Europamesterskaberne. Og derfra skal jeg videre til Studenter-Verdensmesterskaberne i Como.

Jeg har altid været i godt Selskab paa Turene til Europamesterskaberne, og Traditionerne er ikke svigtet i Aar. — Hendriksen og Soranerne, Brødreparret Rich. og Christian

Olsen, Walther Christiansen og F. Aa. Hansen, forkortet til »Faa«, Styrmanden Poul Richardt, og sidst — men ikke mindst — »Faa«s Frue, er mine Rejsefæller. I Budapest vil Dansk Forening for Rosports Formand, Hr. Filtenborg, støde til os, og Sorøs Borgmester ventes ogsaa derned sammen med Soranernes øvrige »Reserveroere«, et Ord, der lyder mindre kompromitterende end »Regattabumlere«.

Hendriksen skal forsøge Lykken i Sculler, og Soranerne er anmeldt baade i Firer med og uden Styrmand. Kampen bliver haard, men chanceløse er vi langtfra.

Afrejsen i Eftermiddags: den sædvanlige Vinken Farvel og Senden gode Ønsker, Fotografering og Forvirring, indtil der var kastet los og vi var væk fra Kajen.

Bortset fra at vore Køjer viste sig at være erobrede af et engelsk Rejseselskab, som 1. Styrmand dog hurtigt fik lempet ud, er alt gaaet glat. Vi nød vor medbragte Aftensmad — sidste danske Maaltid foreløbig — paa Agterlugen i al Beskedenhed, og nu har vi slaaet Tiden ihjel saavidt, at det er blevet Sengetid.

Vi har paany drøftet den nærmeste Fremtid, men selvfølgelig bliver det ikke til andet end, hvad vi før har tænkt og sagt flere Hundrede Gange efter, at Deltagelsen i Budapest blev en Kendsgerning.

Jeg tror aldrig, det bliver anderledes, hvor tit man saa end rejser ud til Deltagelse i disse store Konkurrencer; hver Gang faar man, straks efter at Turen er begyndt, en Slags Forladthedsfornemmelse. Der falder over En en Følelse af at være overladt til sig selv, at være ude paa det uvisse.

Det maa være dette Samme, som gør at Boksere, Fodboldspillere o. s. v. altid helst vil kæmpe for eget Publikum, paa hjemlig Bane.

Vi har vist alle den samme Fornemmelse, noget af det, Kipling har udtrykt i Slutningslinjen i Digtet »Den gamle Vej«:

»Vi er ude her, i aaben Sø, paa den lange Vej — saa lad det gaa som det kan.«

Ja, saa lad det gaa som det kan. Vi kan kun gøre vort Bedste — og det vil blive gjort.

Good-night!

21. August 1933, Aften i Sovevognen mellem Prag og Budapest.

Nu rasler vi af Sted gennem Tjekoslovakiet; det er kun et godt Døgn, vi har været hjemmefra; men vi har allerede vænnet os til at være paa Farten og synes uvilkaarligt, at vi har været borte meget længere. Der sker altfor meget med os og om os, til at vi kan naa at spekulere videre paa det derhjemme.

Vi har i Løbet af Dagen gennemkrydset Tyskland, i Aften farer vi gennem Tjekoslovakiet, og naar vi vaagner i Morgen tidlig, er vi allerede næsten i Budapest.

Men lad mig begynde med Begyndelsen, Stettin i Morges. Vi var belavet paa et skrapt Toldeftersyn; men det blev ikke Tilfældet. Vi forklarer, hvem vi er og hvor vi skal hen og rækker vore Pas frem for at faa Valutapaategning. Men Tolderen ryster blot paa Hovedet:

»Sportleute haben kein Geld,« siger han.

Hvorpaa vi stille og bramfrit begiver os pr. Apostlenes Heste de utalte Kilometer, der forekommer En at være fra Toldstedet op til Stettins Banegaard. Jeg tror egentlig ikke, denne Tur er særlig lang, men hver Gang har man en Fornemmelse af at vandre ad endeløse Gader. Det skyldes maaske noget, at Turen altid foregaar meget tidlig om Morgenen, og man derfor tilbagelægger Vejen i delvis Bevidstløshed.

Een var der i hvert Fald, for hvem Vejen givet var lang denne Morgen. Det var den gamle Drager, der gjorde en »mægtig« Forretning med os ved paa sin Trækvogn at transportere vor lille Snes Kufferter for os. Naa, han fik ogsaa en ekstra Mark, for vi havde været lige strenge nok ved ham, da vi akkorderede.

Paa Stationen i Stettin fik vi vore Rejsemark hævede og tog saa vort Tog til Berlin.

Fire Timer havde vi i Hitlers Stad, der bortset fra de

udstrakte Nazistarme og enkelte marcherende Nazistpatruljer, som dog ikke forlangte nogen Hilsen af os, var ganske som før. Frokost i »Haus Vaterland« var heller ikke nogen ny Oplevelse for os, saa lidt som Turen fra Berlin til Prag.

Seksogtreds samt Sachsisk Schweits hjalp os til at fordrive Tiden, og nu er det værste ved Rejsen forbi. Vi er til Køjs alle Mand, og i Morgen er vi i Budapest.

Godt, der ikke er mere at skrive i Aften, for Vognen ryster fælt.

Europamester Verey-Wlodek, Polen.

22. August 1933, Hotel Nemzeti, Budapest.

Pragtfuldt, atter i Budapest, denne vidunderlige By, som man altid længes efter at vende tilbage til, saa snart man har forladt den.

Vi havde frygtet Varmen; — men da vi i Morges blev vækkede ved den ungarske Grænse, var det Regnvejr og nærmest raakoldt. — Sovevognskonduktøren forsikrede, at Vejret vilde skifte, før vi naaede Budapest; men heldigvis viste hans Vejrprofetier sig ikke at være af større Værd end Vejrspaadomme i Almindelighed, selv de officielle. Det var stadig køligt og skyet, da vi kom ud paa Banegaarden.

Vi blev modtaget af Dr. Szendey fra det ungarske Ro-Forbund. Han er Fader til de to ungarske Scullerbrødre, Szendey, af hvilke Bela i 1931 var Europamester og atter i Aar skal forsvare Ungarns Farver. Szendey sen. var selvfølgelig mest interesseret i Hendriksen. Han sagde et Par pæne Ord, og vi sagde et Par do., hvorpaa han satte os op i en Bil, der kørte os her til Hotellet.

Og her bor vi vel nok godt. Hendriksen og jeg har et pragtfuldt Værelse med Udsigt til Budapests Opera, der ligger paa den anden Side af Gaden. Heldigvis kan vi ikke høre noget derovre fra.

Hurtigst mulig begiver jeg mig til det ungarske Ro-Forbunds Kontor, der viser sig at være smækfuldt med gamle Kendinge. Arrangørerne flyver og farer omkring, men jeg faar klaret, hvad vi foreløbig har Brug for at vide. —

Efter Frokosten, der viste sig at være noget i Retning af en dansk Konfirmationsmiddag, gik Turen ud til Baadehuset. Vore Baade var arriverede og lagt paa Plads; et hastigt Eftersyn viste, at de — bortset fra en ubetydelig Læk i Sorøs Firer uden Styrmand — intet fejlede.

Det ydre Apparat for Stævnet ser udmærket ud. Der er bygget en stor Baadehal, der ligger saa praktisk, at man kommer ind med Baadene i den ene Ende af Hallen og gaar ud med dem gennem Porte i den modsatte Endevæg. Paa den Maade opnaas uden videre ensrettet Færdsel.

Omklædningen finder Sted lige ved Siden af i Sporvejenes Idrætsforening, hvis store Bygning er stillet til Disposition for dette Formaal. Her er — hvad vi ikke har været forvænt med ved Stævnerne andre Steder — Badeforholdene i den skønneste Orden.

Det hele er beliggende ca. 200 Meter fra Starten. Der skal roes paa den Gren af Donau, der skiller Pest fra Margareteøen, paa hvilken sidste Tilskuerpladserne findes.

Her er myldrende fuldt af Roere, og vi hilser paa adskillige gamle Bekendte, bl. a. Italienernes Firer, der gennem Aarene har været saa haard en Modstander for Soranerne. Italienernes Styrmand kan lidt Tysk og vil gerne snakke. Han fortæller, at han har en ny »pligt« i Baaden, men at Holdet er meget stærkt i Aar igen.

Naa, vi lader ham snakke; han vil selvfølgelig gerne »kyse« os.

Hendriksen og Soranerne gaar ud for at prøve Banen, der viser sig at krumme lidt ved 1000 Meter, og de vender tilbage igen — meget misfornøjede. Der er alt for megen Strøm. Soranerne sammenligner den endog med Banen i

Italienerne, der vandt Europamesterskabet i Firer.

Liege. Fra Kajerne staar der tilmed Dønninger, som selvfølgelig gør ondt værre. Paa Grund af Strømmen er det næsten umuligt at faa en ordentlig Start, og vort Humør er ikke det bedste i Aften.

Hendriksen har mest Lyst til ikke at starte under disse Vilkaar. Han mindes Magdeburg og siger, at han i hvert Fald maa have Masser af Startøvelser, og at han maa have en Mand med ud i en Motorbaad eller en Jolle for at træne i Starter. Soranerne siger det samme; de trøster sig dog med, at det var lige saa galt i Liege, og der vandt de alligevel.

Alt i alt kunde Humøret være bedre i Aften end Tilfældet er, og hertil kommer, at vi er meget spændt paa, hvordan Lodtrækningen paa Kongressen i Morgen vil falde ud.

Soranerne og Italienerne regnes for Favoritter i Firer, det har vi da opdaget. Om deres Chancer i »Firer uden«, tør ingen rigtig have nogen Mening — jo vi selvfølgelig —, og Hendriksen kender Udlændingene for lidt til, at de vil regne rigtig med ham — han starter for dem som »dark horse«.

Kun Polakken Bojanczyk husker ham fra Paris.

»Det var ham der roede saa godt trods en krum Arm,« sagde han i Dag paa Forbundets Kontor. »Han bliver i hvert Fald Finalist.«

Hendriksen selv er ligeglad.

»Jeg skal nok vise dem, hvad jeg kan,« siger han blot.

23. August 1933, Budapest.

Sent er det i Aften, og tidlig var det i Morges. Jeg sidder paa Sengekanten og kradser disse Linjer ned. Hendriksen sover allerede de retfærdiges Søvn, aldeles uberørt af, at han i Morgen skal ud i det skrappeste Scullerheat. Dog lad mig ikke foregribe Begivenhedernes Gang.

Klokken 8,20 ankom Hr. Filtenborg. Jeg modtog ham paa Banegaarden, og efter en hastig Morgenmad sammen med Roerne mødte vi paa Kongressen Klokken 10. Den første halve Time paa disse Kongresser gaar i Reglen med at hilse paa gamle Kendinge fra tidligere Aar og stifte nye Bekendtskaber. Forøvrigt forbavsende saa lidt Ansigterne skifter. De er her næsten alle, dem vi kender saa godt fra »gammel Tid«. — Formanden, den myndige Svejtser Rico Fioroni og hans Landsmand, FISA's Sekretær Gaston Mullegg, den høje, alvorlige Belgier Mr. Spreux, den fyldige, rapmundede Franskmand Mahut, den stilige og let overlegne, men i Virkeligheden meget elskværdige Admiral de Sambuy fra Italien, den lille, ivrige Franskmand Wettengel, den slanke Tjekke Dr. Widimsky, Hollænderne, den ivrige, for ikke at sige fanatiske og meget talende Mierimet og den

mere flegmatiske, typisk hollandske Schutte, den rare gamle Dr. Perger fra Ungarn og hans sympatiske Landsmand Abray, vore polske Venner, den fine, stille Loth, den livsglade Sporny og den ivrige, alle mulige Sprog talende Starter, Bojanczyk, og sidst — men ikke mindst — den ivrige Salomon Stern fra Rumænien, hvis Folk plejer — sammen med Belgierne og Spanierne — at være dem, der »kommer i den sorte Gryde«.

Der er flere endnu, men dem jeg har nævnt, er dem vi kender bedst. Der er kommet en Del nye Ansigter, trods alt; men de eneste af de gamle vi savner, er dog Jugoslaverne, den mongolsk udseende Dr. Stalio og den lille mørke Stephanowitsch. De er faldet ved en Paladsrevolution i det jugoslaviske Ro-Forbund.

Det er Lodtrækningen, der først og fremmest interesserer os. Den er langtfra første Punkt paa Dagsordenen, men den interesserer alle saa stærkt, at den straks efter, at den ungarske Sportsminister har aabnet Kongressen, enstemmigt besluttes flyttet frem.

Først gælder det Firer med Styrmand. Vi vil — i Modsætning til tidligere Aar — gerne møde Italienerne i første Omgang for straks at faa en Maalestok for Soranernes Styrke i Forhold til deres. Det gaar imidlertid som hvert Aar hidtil; Soranerne trækker ikke deres haardeste Modstandere. De faar et heat, som ser meget tiltalende ud, idet de skal møde Jugoslavien, Belgien og Rumænien. Vinderen skal direkte til Finalen. Vi ved ikke, om vi skal være glade eller kede af det.

Polakken Loth, der sidder lige overfor os, skubber en lille Seddel over til mig.

»Sie mussen alle 4 Riemen brechen um *nicht* der erste zu sein«, staar der paa den. — Jeg er ikke selv fri for at mene det samme.

Nu kommer vi til Sculleren. Hendriksen undgaar ganske vist Eks-Europamester Szendey, Ungarn, der paa Hjemmebane absolut maa regnes blandt Favoritterne; men han skal ud mod Italieneren Giacomini, Franskmanden Saurin og

Belgieren Achille Mengé, og Vinderen gaar direkte til Finalen. Hr. Filtenborg og jeg ser paa hinanden; vi læser hver for sig en let Bekymring i den andens Blik.

Men der er ikke Tid til at spekulere længer. Vi er naaet til Firer uden Styrmand. Her trækker Danmark Ungarn, Holland og Jugoslavien. Der kan godt blive Arbejde for Soranerne i det heat, særlig da det bliver deres andet Løb paa samme Dag. En Trøst er det, at her baade Nr. 1 og 2 gaar direkte til Finalen.

I Frokostpavsen naar vi et Smut hjem paa Hotellet og ser til Roerne. Deres Humør er ikke det bedste. De har været ude at træne om Formiddagen, og Blæst og Strøm har forenet sig om at gøre dem Livet surt. De fortæller, at de andre Landes Mandskaber har faaet lagt Pramme ud i Floden og foretager Startøvelser en masse, og jeg bestemmer mig til foreløbig at lade Kongres være Kongres og tage ud til Baadehuset for at se at faa skaffet os en Pram ogsaa.

Heldigvis viser denne Opgave sig saare let, idet det opklares, at det er Arrangørerne, der har lagt Prammene ud, og at de er til fri Afbenyttelse. Hendriksen og Soranerne har bare været for beskedne.

»Sandheden om Prammene« sætter atter Humøret lidt op, og Soranernes Styrmand, Poul Richardt, maa tilbringe det meste af Eftermiddagen paa Maven i en af Prammene og starte Hendriksen og Soranerne — samt en Række fremmede Hold — utallige Gange.

Jeg naar tilbage til Kongressen lige tidsnok til at overvære Afslutningen, en Diskussion om, hvor Europamesterskaberne skal afholdes i 1934. Der er Tale om Portugal og Svejts, men endelig Bestemmelse blev ikke truffet i Dag. — I Forvejen har man diskuteret Spørgsmaalet om Kaproningsbanens Længde. Heller ikke herom blev nogen Beslutning truffet. Spørgsmaalet skal behandles igen næste Aar, men der er i hvert Fald overvejende Stemning for kun at anerkende Baner paa 2000 Meter. Hvad saa med Bagsværd Sø?

Efter Kongressen er alle dens Deltagere inviteret ud til

Statens Vinkældere uden for Byen. Turen foregaar i store Turistbiler og under stor Tilslutning. Vi vandrer gennem lange Gange inde i Bjerget og beværtes bagefter med en Fiskesuppe, kogt — paa Flodfisk — over store Baal ude i Gaarden og fyldt med Paprika, ungarsk Nationalret, — føj for Fanden. Desserten bestaar i en Slags Pandekager, besmurt med sur Fløde og pyntet med smaa Terninger af stegt

Fot. K. R. Melgaard. Roklubbens Tag-Terrasse i Como.

Flæsk. Dertil al den Vin man vil drikke, men jeg kan nu engang for min Død ikke fordrage Vin.

Jeg lister derfor tidlig af, finder omsider en Holdeplads for Biler og naar hjem til Hotellet ved 10-Tiden.

Hendriksen er gaaet til Køjs, men han sover ikke.

»Naa, hvad tror du om mine Chancer i Morgen?« spørger han.

Jeg ved ikke, hvad jeg skal svare. Hverken Italieneren eller Franskmanden er fra i Gaar.

»Jeg tror i hvert Fald, du kommer i Finalen,« svarer

jeg. »For selv om du ikke vinder i Morgen, har du en mægtig Chance for at vinde Mellemheatet paa Lørdag.

Hendriksen rejser sig op paa Albuen og ser paa mig:

»Du kan stole paa, jeg skal nok klare dem i Morgen.« siger han. »Jeg kan mærke det paa mig selv.«

Saa lægger han sig atter ned og sover kort efter. Han gaar i hvert Fald til sin Opgave med det rigtige Humør.

Og nu slukker ogsaa jeg Lampen. Den sidste Tanke jeg har før Søvnen naar mig er: Bare det kølige Vejr vil holde.

24. August 1933, Budapest.

I Dag har der været Stilhed før Stormen. Vi har trænet, særlig i Startøvelser, og Soranerne har øvet sig i at styre paa den krumme Bane i »Firer uden«.

Vor lille danske Koloni er blevet forøget med Sorøs »Reserveroere« — Borgmester Jul. Frandsen, Proprietær Høyer, Købmand Petersen og Hr. Høyers Svoger. — De er kommet pr. Auto efter en udmærket Tur og er taget ind paa samme Hotel som vi. Hotellet er iøvrigt fortsat upaaklageligt. To Gange om Dagen faar vi »Konfirmationsmiddag«, 3—4 Retter og Dessert, og Morgenmaden er ogsaa storartet efter at vi har faaet Smørrationerne forstørret.

Vi har nusset lidt omkring i Dag og har gjort et Par Indkøb. Iøvrigt har vi hver for sig nok at tænke over. for i Morgen gaar det løs.

Til i Morgen venter vi endnu et Par Landsmænd. Poul Kragh og Carl Schmidt fra K. R. vil ogsaa se Eurapamesterskaberne.

25. August 1933, Budapest.

Det var en haard Dag, men en god Dag. Alle Mand klar til Finalerne — hvilket vil sige Frihed til paa Søndag — og store Chancer for to Mesterskaber. Saa vi har vel kun Grund til at være tilfredse. Alligevel er der Spekulationer nok. Vi har stadig ikke faaet noget Fingerpeg om Soranernes og Italienernes indbyrdes Styrke i Firer med

Styrmand og kan følgelig endnu ikke beslutte os for, hvilken Baadtype de skal starte i i Finalen.

Men jeg tager Dagen »forfra«.

Om Formiddagen Nedlæggelse af Krans paa den ukendte Soldats Grav, smukt og højtideligt.

Om Eftermiddagen indledende heats. Hr. Filtenborg og jeg har delt jobbet imellem os, saaledes at han er paa Dommerflaaden og jeg i Baadehuset hos Roerne. Sker der noget, saa vi maa i Forbindelse med hinanden, maa vi tage Biler.

Soranerne er alvorlige, men tillidsfulde. Vi kan jo ikke tro andet end, at de skal have det ret let i første Omgang. Jo, Godmorgen.

Vore Folk faar ikke nogen god Start, men fører dog ved 500 Meter. Da kommer pludselig Jugoslaverne i en mægtig Spurt; de gaar forbi vore og fører, da 1000 Meter passeres. Soranerne kommer dog igen og vinder i 6,28,6 — ca. en Længde før Jugoslaverne (6,30,8). Vundet har de, men nogen let Sejr var der ikke Tale om.

Da de kommer tilbage, gaar Hendriksen ud. Han er stadig i godt Humør og sejrssikker. Jeg har aldrig før set ham gaa saa rolig og selvbevidst ud til en virkelig skrap Konkurrence.

Han har 1-Banen. Belgieren 2-Banen, Franskmanden 3-Banen og Italieneren 4-Banen. Hendriksen har en fin Start, men hans Sidemand, Belgieren, kommer ikke af Sted, og Hendriksen, der venter en Omstart, holder lidt igen for at se, hvad det bliver til. Starteren, Bojanczyk. vinker imidlertid, at han skal fortsætte, og han optager straks igen Forfølgelsen af de andre, der selvfølgelig har faaet et Forspring. Italieneren fører, men styrer elendigt og trækker ind over Banen foran Franskmanden og Hendriksen. Det bliver efterhaanden mere og mere synligt, at det maa være med Vilje, han gaar ud af sin Bane; han vil over i Læ af Margareteøen og ender da ogsaa til Slut i Hendriksens Bane, 1-Banen.

Denne Taktik vilde være udmærket, hvis Italieneren

Clara Rafaels Hus

RESTAURANTEN — ØSTERBROGADE 85

Pensionærer. fuld Kost.	55	Kr. pr. Md.
Middagsabonnement	30	- - -
Frokostpakke	20	- - -

træningsdragter
rodragter
alle sportsrekvisiter
forlang katalog

•

sportsmagasinet STADION A/S
østerbrogade 79 · københavn ø.
telef. central 12946

BENYT VOGNE FRA
ØBRO 300
TIL
KØRSEL TIL OG FRA ØSTERBRO

havde haft Kræfter nok til at gennemføre den; det havde han imidlertid ikke. Hendriksen havde opdaget hans skumle Hensigter, og i roligt Tempo, med lange, glidende Tag, arbejdede han sig mere og mere op paa Giacomini, indtil der tilsidst blev Kollision, idet Hendriksens Aare laa helt inde over Giacominis Agterdæk.

Løbet blev selvfølgelig afbrudt, og der dekreteredes Omstart. Heri var intet mærkeligt; men at Giacomini fik Lov at komme med i denne, er en af de Gaader, man ikke sjældent stilles overfor ved store internationale Arrangementer, hvor ogsaa nationale Hensyn spiller ind ved Siden af de sportslige. Han burde straks have været diskvalificeret.

Omstarten former sig omtrent som i første Omgang. Blot kommer Belgieren slet ikke med denne Gang, men bliver liggende og spørger, om Starten var rigtig. Med et stort Smil bekræfter Bojanczyk det, hvorpaa den belgiske Achilles sindigt sætter i Gang og ror Banen igennem.

Italieneren er fræk nok til at forsøge Fidusen med Læbanen endnu en Gang; men denne Gang har Hendriksen ikke givet noget væk ved Dørene i Løbets Begyndelse, og han tager efterhaanden Løbet i sin Haand. Han vinder i 6,49,2. Italieneren har brugt sit Krudt for tidligt. Han maa nøjes med Tredjepladsen, idet Saurin bliver Nr. 2 i 6.59, 10 Sekunder efter Hendriksen.

Efter lidt Massage gaar saa Soranerne ud paany, denne Gang i Firer uden Styrmand. Det første Løb sidder dem i Kroppen endnu, siger de, og de er ikke helt glade ved Situationen. De møder Holland, Jugoslavien og Ungarn. De er ikke heldige med Starten, mister næsten med det samme et Par Længder. Med støt og roligt Arbejde kommer de dog snart igen op til Feltet. Der kæmpes Side om Side. Kort før Maal kolliderer de med Holland; »Faa« rækker Armen op til Protest, men den tages ikke til Følge. Ungarerne og Soranerne bliver Nr. 1 og 2 og gaar begge direkte til Finalen. Tiderne er 6,22,8 og 6.23,8.

De øvrige Finalister i »vore Løb« er i Firer med Styrmand Italien og Ungarn, i Sculler Polakken Verey-Wlodek

og Ungareren Szendey, og i Firer uden Styrmand Svejts og Italien.

Hendriksen har med eet Slag fanget alles Interesse. Fra ikke at være regnet særlig, er han pludselig blevet Favorit. FISA's Formand sagde til mig under det Regattamøde, der sluttede Dagen:

»Hendriksen er storartet; han har fine Chancer paa Søndag.«

Hendriksen selv er absolut ikke overrasket:

»Jeg havde ventet det,« siger han. »Men det ærgrer mig, at den Karl til Italiener skulde have Lov til at prøve paa at spolere Løbet en Gang til. I Tyskland havde han ikke faaet Lov at fortsætte. Nu faar vi se paa Søndag; jeg tænker nok, jeg klarer den. selv om Szendey kender Banen ud og ind.«

Soranerne og vi andre med er noget overraskede over Jugoslavernes haarde Modstand i Fireren. Vi ved ikke rigtig, hvad den betyder. Er Jugoslaverne ualmindelig gode denne Gang eller er det Soranerne, der er gaaet tilbage?

Det beroliger os dog ikke saa lidt, at Jugoslavernes ene Delegerede betror os, at Jugoslaverne er frygtelig skuffede. De havde regnet med at kunne slaa Italienerne i Aar.

Saa er det vel Jugoslaverne, der er skrappe, og ikke os, der er faldet af paa den.

Men hvad Problemet, om Soranerne skal starte i den ene eller den anden Baadtype paa Søndag. angaar, da er vi lige vidt. De har vundet deres heat i Fireren, Italienerne har gjort det samme;

Ganske vist har Italienerne betydelig bedre Tid end vore, men det havde de ogsaa i sin Tid i Liege, og da slog Soranerne dem alligevel i Finalen.

Men i Morgen i Mellemheatet skal Jugoslaverne møde Franskmændene, som blev Nr. 2 i Italienernes heat. Maaske vi kan udlede lidt af Resultatet her.

Foreløbig har vi Lov at glæde os over, at vi slipper for Mellemheatenes Skærsild og kan nyde Dagen i Morgen.

26. August 1933, Budapest.

Vi begyndte Dagen med en dejlig Tur i Budapests Omegn, nød den herlige Udsigt over Byen fra Johannesbjergets Udsigtstaarn og var tilbage tidsnok til at være Tilskuere ved Opsamlingsheatene.

I Fireren trak desværre Jugoslaverne sig, saa vi fik dem ikke at se mod Frankrig. Tjekkerne og Svejtserne blev de to sidste Finalister i denne Baadtype. I Sculler kvali-

Fot. P. G. Hendriksen.
Soranerne og Lundqvist paa Johannesbjergets Top.

ficerede Giacomini, Italien. og Studach, Svejts, sig til Slutløbene, og i »Firer uden« vandt Holland Opsamlingsheatet.

Der var stadig Spørgsmaalet »Firer med« eller »Firer uden« for Soranerne; det skulde løses i Dag. Soranerne selv vil helst ro »Firer uden«. Denne Klasse er Chancen sikkert ogsaa størst i; men der skal bare saa forbandet lidt Uheld til, før det hele er ødelagt. I »Firer med« kan de maaske ikke slaa Italienerne, men de er sikre paa en Andenplads.

Vi bestemmer os for det store Spil; det er en Sejr, vi

er ude efter, ikke en Placering. Det ender derfor med, at vi beslutter os for »Firer uden«. Hr. Filtenborg meddeler Soranerne det ved Middagen, og Meddelelsen modtages med Glæde og Tilfredshed.

I saa godt Humør, som Omstændighederne tillader det Dagen før en Europamesterskabskapronings Finaler, tørner vi ind.

27. August 1933, Budapest.

Tilværelsen er paa godt og ondt. Det har vi sandet i Dag igen. Det gode var, at Soranerne vandt deres og Danmarks andet Europamesterskab i Roning, det onde, at Hendriksen ved Uheld gik Glip af et ellers sikkert Europamesterskab.

Vor Meddelelse om, at vi ikke startede i Firer med Styrmand, blev — det kan jeg roligt sige — modtaget med Glæde af de andre Finalister.

En af de tjekiske Ledere, der boede paa samme Hotel som vi, kom allerede i Aftes og spurgte, om Rygtet om, at vi vilde trække os, var sandt. Da vi svarede ja, udbrød han glædestraalende:

»Saa kan vi da blive Nr. 4.«

Han regnede med at blive sidst i Finalen, og alligevel var hans Glæde uskrømtet. De andre Landes Repræsentanter kan slet ikke forstaa, at vi kun regner med Førstepladser. De synes, at alene det at komme hjem og være blevet Nr. 3 eller 4 af et Dusin Nationer, er et storartet Resultat, hvad det jo i Virkeligheden ogsaa er. Vor tjekkiske Ven fik oven i Købet den Glæde, at hans Hold blev Nr. 3.

Jeg er ogsaa sikker paa, at Italienerne var lumsk glade for at slippe for Soranernes Konkurrence. De var i hvert Fald morderlig gelasne til at fortælle os, at vi havde gjort det eneste rigtige, at vi vilde vinde »Firer uden« overlegent, o. s. v. —

Men man skal aldrig stole for meget paa Konkurrenters Meninger, saa længe Konkurrencen ikke er overstaaet.

Naa, til Finalerne.

Hendriksen startede først — og startede godt. Han var fint med og laa ved 1000 Meter paa Andenpladsen, da Ungareren Szendey gik ind i hans Bane og kolliderede med ham. —

Saadan bander Hendriksen i hvert Fald paa, at det gik til. Jeg selv stod inde ved Baadehuset og kunde ikke bedømme Situationen. Hr. Filtenborg, der stod oppe paa Dommerflaaden og saa det hele i Kikkert, mente, at baade Hendriksen og Szendey havde været ude af deres Baner og havde søgt ind mod hinanden.

Og Banedommeren, vor tjekkiske Ven Widimsky, havde igen en tredje Opfattelse, idet han mente, at det var Hendriksen, der havde været inde i Szendeys Bane.

Der blev dekreteret Omstart, hvori hele Feltet skulde med paany, og det varede vel en lille halv Time, inden denne anden Start kom i Gang.

Umiddelbart efter Omstarten maatte Hendriksen holde op at ro. Hans Forskib var fuldt af Vand og »dyppede« for hvert Tag. Han forsøgte en Protest; men Banedommeren lod Løbet fortsætte, og Hendriksen havde da intet andet at gøre end at ro ind til Pontonen, hvor vi andre stod og bandede hjælpeløst.

Det viste sig, at Szendeys Aare havde slaaet et Hul saa stort som en Enøre i Hendriksens Baad, og vi maatte flænge hele Lærredet paa Forskibet for at faa Baaden op uden at knække den.

At Hendriksen var mere end ærgerlig, er der ikke noget at sige til; det var vi allesammen.

— Jeg havde ham i Virkeligheden allerede, da vi stødte sammen, sagde Hendriksen. Jeg var inde i det lange, rolige Træk og tog ustandselig ind paa ham. Naar der skal roes paa den Maade, uden Reglement og uden fair play, betakker jeg mig for at starte ved Europamesterskaberne oftere. Det er alt for usikkert at ofre Tid og Penge paa.

I Omstarten opgav Szendey paa 1200 Meter. Han skulde ud i Dobbelt-Sculler sammen med sin Broder bagefter og fandt Løbet for haardt. Polakken Verey-Wlodek vandt

det Mesterskab, som i Virkeligheden burde have været Hendriksens, og Svejtseren Studach blev Nr. 2.

Saa kom Soranernes Tur. Om deres Løb er der ikke meget at sige. I første Start kolliderede Ungarn og Italien. I Omstarten kom vore rigtig godt med, og de arbejdede sig efterhaanden op. Allerede flere Hundrede Meter før Maal havde de i Virkeligheden afgjort Løbet.

Jeg saa ikke Soranerne vinde deres andet Europamesterskab. Straks efter Starten sprang jeg ud til en Auto og kørte op mod Maal; da jeg naaede frem, var Løbet imidlertid forbi. Jeg sprang ud af Vognen og op paa Dommertribunen; men allerede paa Vejen fik jeg at vide, at Sejren var dansk.

Paa Dommertribunen kunde jeg i Forvirringen ingen andre danske finde. Tilmed havde jeg kun været der et Øjeblik, da min og alle danske Roeres gamle Ven, Tibor Machan, kom styrtende og trak mig ind i Speakerrummet — Mesterskaberne transmitteredes —, holdt mig for Munden og spørgende pegede paa en Grammofonplade. Ungarerne var ikke klar over, hvilken Side af den danske Plade, der bar Nationalsangen. Det var imidlertid »Kong Christian«, der vendte opad, saa jeg nikkede energisk.

Og saaledes blev Soranernes Sejr hilst med »Kong Christian« i den ungarske Radio.

Machan fortalte mig iøvrigt bagefter, at han havde modtaget Telefonmeldingerne fra Soranernes Løb og Gang paa Gang spurgt, hvordan Danskerne laa, Og hver Gang havde han faaet Svaret:

»Aah, de har ingen Chancer, de ligger bagude i Feltet.«

Men da Svarene paa hans Spørgsmaal om, hvor langt Danskerne var agterude, hver Gang lød:

»En Længde — en lille Længde — en halv Længde,« havde han stadig sagt:

»Saa vinder de,«

hvilken Udtalelse blot havde fremkaldt Latter hos Telefonvagterne.

»Men de vidste jo heller ikke, hvor stærke Soranerne er paa de sidste 500 Meter,« tilføjede Machan.

Machan blev iøvrigt selv Europamester i Aar, idet han sammen med vor gamle Ven Götz vandt Toer uden Styrmand.

Soranernes Tid var 6,04,6. Hollænderne blev Nr. 2 i 6,07,4, medens Ungarerne blev Nr. 3 i 6,08,2.

Fot.
K. R. Melgaard.

Vor trofaste Hjælper i Como, Tysk-Italieneren Schmidt (t. højre) og Comoklubbens Sekretær.

De øvrige Finaler fik følgende Udfald:

Firer: Italien; Toer med Styrmand: Ungarn; Dobbelt-Sculler: Frankrig (her havde Hee og Hendriksen haft store Chancer), og Otter: Ungarn.

Det var ikke udelt Tilfredshed, der herskede med Finalernes Forløb. De ungarske Soldater i Startbaadene var vist ikke i alle Tilfælde helt upartiske. Strømmen gjorde selvfølgelig ogsaa sit til, at der nu og da gik »Brok i Fore-

tagendet«. Protester og ødelagte Baade prægede Stævnets sidste Dag.

I Firer uden Styrmand røg Ungarn kort efter første Start ind i Italiens Baad og ødelagde den totalt. Havde Ungarerne haft Overtræk i den anden Side, havde det været os, der havde lidt Italienernes Skæbne — og saa: God Nat, Europamesterskab! — Naar ens Baad er ødelagt, kan man have lige saa megen Ret man have vil. Man kan ikke vinde for det.

Og i Toer med Styrmand rev Soldaten i Startbaaden to Gange Roret af Italienernes Baad, hvorefter de maatte opgive at starte.

Det nytter vist ikke at nægte det: disse store internationale Stævner har en Bagside. Det bliver for meget Sejren og Sejren alene, der bliver det afgørende.

Men nu er det altsaa forbi for denne Gang; næste Aar skal Europamesterskaberne afholdes i Svejts, paa Rot-See ved Luzern.

Der faar Hendriksen forhaabentlig en ny Chance.

Ved Middagen i Dag fejrede vi selvfølgelig Sorøs Sejr, og Hr. Filtenborg holdt en smuk Tale til saavel Soranerne som Hendriksen og takkede dem alle for deres Indsats her i Budapest.

Dansk Forening for Rosport gav Champagne til Middagen, og inden vi var færdige, var vi et Par Stykker, der havde sagt et Par Ord, alt dog kort og i al Beskedenhed.

Saa tog vi ud til Præmieuddelingen; den Middag, vi alle var inviteret til i Forbindelse med den, var strøget; Arrangørerne havde ikke flere Penge.

Naa, det tog vi med godt Humør. Præmieuddelingen varede ikke saa længe. Soranerne var som altid mægtig populære, Hendriksen ligesaa.

Soranerne fik deres Præmie udleveret straks, en mægtig forgyldt Pokal, som blev hjemført i Triumf til Hotellet og overladt til »Reserveroerne«s Omsorg.*)

*) De fragtede den lykkeligt hjem i Bilen, gennem alle Toldsteder og over alle Grænser, uden Vrøvl.

Lidt surt var det at se Verey-Wlodek faa overrakt Præmien i Scullermesterskabet; den eneste Trøst var, at den dog gik til vore Venner, Polakkerne. De var ogsaa meget glade for den. Loth, Formanden for det polske Ro-Forbund, omfavnede og kyssede »Verey« for aabent Tæppe.

Men det burde altsaa trods alt have været Filtenborg, der havde givet Hendriksen denne Medfart!!!

Efter Præmieuddelingen skiltes vore Veje. Enhver gik for at se Budapest paa sin Maner. Jeg faldt hjemme paa Hotellet i med »Reserveroerne« og saa Resten af Aftenen ikke andet af Byen end Hotellets Restaurant, men den blev til Gengæld kønnere og kønnere, efterhaanden som Natten skred frem.

Sorøs Borgmester maa være en Lykkebringer for Holdet. Nu har det 5 Gange startet ved Europamesterskaberne, men kun de to Gange, han og de øvrige »Reserver« er mødt op, har det vundet »Skabet«.

Behøver det at skjules, at vi var rørende enige om i Aften, at »Reserverne« altid bør følge med paa Soranernes Togter.

I Morgen skilles vore Veje. Hr. Filtenborg rejser til Wien, »Reserveroerne« starter Bilen med Kurs mod Danmark, Soranerne og Fru »Faa« vil gøre Ophold i Sachsisk Svejts paa Vejen hjem, dog med Undtagelse af Richard Olsen, der har besluttet at gøre Hendriksen og mig Følgeskab til Italien, hvor vi skal støde til Schack, Hee, Melgaard og Gundesen, der nu allerede maa have været i Como, hvor Studenter-Verdensmesterskaberne skal finde Sted, i flere Dage.

28. August 1933, Ekspressen Budapest—Venezia.

Dagen derpaa; det er igen Aften. Bag os svinder Lysene i Triest, spejlende sig i Adriaterhavet. Vi — det vil sige Hendriksen, Richard Olsen og jeg selv — kan nu inden mange Timer være i Venezia.

Vi har tilbragt en rigtig Rejsedag, først gennem Ungarn, langs Platten-See, saa ind gennem Jugoslaviens Bjergkløf-

ter og nu vel over den italienske Grænse paa Vej til Venezia.

Dagens Oplevelser har ikke været store. Saadan en Rejsedag ovenpaa en Festaften er ikke morsom. Hendriksen er bedst i Vigeur, men han er jo heller ikke ude af Træning endnu. Jeg selv er ikke fri for at være lidt træt, og Richard, der kom ekstra sent i Seng i Nat — Europamesterskabet skulde jo fejres —, er et straalende Bevis paa, hvor sløj man bliver af at gaa for hurtigt ud af Træning.

Som Rejseledsager har vi en halvgammel Ungarer, der i mange Aar har boet i Sydamerika og nu sammen med sin smukke og langt yngre brasilianske Frue er paa Vej tilbage til Sollandet efter et Trip hjem til gamle Ungarn, bl. a. for at indkøbe et større Kvantum Paprika, der efter hans Paastand er det eneste i Verden, der rigtig kan holde Mennesker sunde. Selv ikke dette Vidundermiddel synes dog at have været i Stand til at holde ham i Form — han er usundt tyk og puster og stønner ved den mindste Bevægelse. Vi vinder hans Venskab ved at afstaa den bedste Vinduesplads — som vi straks havde erobret — til Madame.

Ungareren imponerer os kun een eneste Gang paa Turen; det er da han ved den jugoslaviske Grænse skal frem med sin Tegnebog ved Paskontrollen. — Det var vel nok »Spir«, han rejste rundt med i den inderste Vestelomme.

Iøvrigt er Dagens største Oplevelse en sjoveragtig Behandling, vi kommer ud for i Spisevognen. Netop som Maden er serveret, — men heller ikke et Sekund før —, meddeler Tjeneren os, at Spisevognen skal udskiftes ved den Station, vi netop ruller ind paa.

Ærligt bandende paa godt Dansk maa vi medtage Pølserne og sætte dem tillivs paa Perronen.

29. August 1933, Venezia, hen under Aften.

Saa fik vi set Venezia, og det var vel nok en Oplevelse. Et lille Døgn har vi været her, og nu skal vi snart rulle

videre; men hvor har vi set meget i de Timer, vi har tilbragt i Dogernes By.

Heldet var med os, da vi trætte og søvnige naaede hertil midt i Nat. Den Hotelhaj, der shanghajede os, viste sig at høre til de bedre, og vi kom ind paa et meget godt, lille Hotel, hvor vi for smaa Penge fik et Værelse, ovenikøbet med Bad. Badevandet stank ganske vist slemt af Mudder, men vi gik i det med Dødsforagt og gik saa paa Hovedet

Fot. K. R. Melgaard. Como i Fugleperspektiv.

til Køjs efter omhyggeligt at have flyttet Sengene ud fra Væggen. Der *var* vist ikke Væggetøj paa Hotellet, men man kan nu engang aldrig være for forsigtig.

Vi var tidlig oppe i Morges og spiste Morgenmaden paa Fortovet, hvorpaa vi med Hotellets Fører i Spidsen besteg en af de Motorbaade, der besørger »Sporvognstjenesten« paa Canale Grande, og begav os ud for at se Venezias Herligheder.

Jeg skal ikke remse op, det turde blive for trættende.

Efter at have besøgt Rialtobroen, vekslet Penge — til hæderlig Kurs —, telegraferet til Schack i Como og besøgt et stort Glaspusteri, entledigede vi vor Fører, der pludselig skulde hjem til Frokost.

Apropos Glaspusteriet: det var vel nok pragtfulde Ting, de havde der. Og saa vilde de gerne sælge dem. Vi belærte dem omgaaende om, at vi var danske Studenter og kun havde smaa Penge; men det generede dem ikke. De satte blot Priserne ned til cirka det halve af deres første Forlangende. Hvorpaa de selvfølgelig alligevel fik os til at købe for mere, end vi egentlig havde tænkt os.

Markuspladsen, Campanilen, Dogepaladset — Blykamrene, Øj for den lede — Frokost paa aaben Gade og »Gondolieretur« gennem en Masse smaa beskidte Kanaler tilbage til Hotellet, er altsammen Ting, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa.

Derimod skal berettes Historien om Hendriksens Aarer. Dem havde vi taget med som Rejsegods fra Budapest, og nu vilde vi hente dem paa Stationen.

Mage til Toldsted har jeg aldrig set. Der sad et Par unge Mennesker, der ikke kunde et Kvidder udover italiensk, og dem kunde vi selvfølgelig ikke gøre os begribelige for. Heldigvis havde de lige før vi kom været stærkt optaget af en Flirt med en lille Signorina, der nu kom frem og var nysgerrig, da vi viste os at være interessante Fremmede. Hun kunde ca. 10 engelske Gloser, og med dem som Mellemled fik vi omsider forklaret, hvad vi ønskede.

Efter at have telefoneret — tilsyneladende med 90 pCt. gale Forbindelser — et Utal af Gange, kunde det ene af de unge Mennesker endelig meddele os, at Aarerne befandt sig paa »Salute«.

Saa var vi lige vidt; vi anede ikke, hvad »Salute« var; men den unge Fyr var alligevel ikke helt tabt bag af en Vogn, han fo'r ud paa Gaden og kom tilbage med en Lazzaron, der gjorde Tegn til os om at følge med. Vi befalede os Gud i Vold og fulgte efter ham.

Med ham som Fører fandt vi, efter at have sejlet hele

Canale Grande igennem, »Salute«, der viste sig at være en af Øerne, hvorpaa Venedig er bygget, og tilmed den Ø, Hovedtoldstationen findes paa.

Vi fandt hurtigt Aarerne; men dermed var vore Genvordigheder ikke forbi. En Ting var nemlig at finde Aarerne, en anden at faa dem udleveret.

Hendriksen og Richard blev staaende og holdt Vagt ved Aarerne, mens Føreren og jeg begyndte en endeløs Rundgang i Kontorerne, hvor jeg skrev under paa utallige Erklæringer — eller blot blev vist frem for en eller anden Standsperson, der gryntede et »buon«, hvorpaa Føreren hilste fascistisk og mumlede noget, jeg efterhaanden opfattede var »grazzi Signor« — for Stavemaadens Rigtighed garanteres ikke.

Til Slut følte jeg mig saa dygtig, at jeg ogsaa hævede Haanden à la Mussolini og sagde »grazzi Signor«. — Formodentlig har jeg været slemt til Grin; men til Slut syntes de alligevel, det kunde være nok og afleverede mig nede ved Aarerne.

Endnu blev de dog ikke udleverede. Først skulde vi interviewes af en ung Toldembedsmand, der viste sig at være cand. polit, og Fascist og som paa næsten uforstaaeligt Engelsk vilde have at vide, hvad vi syntes om »I-te-læ-er«, udtalt rigtig langt og drævende. Vi var fuldkommen i Vildrede, indtil han betroede os, at bemeldte »I-te-læ-er« efter hans Mening er »a rough copy of Mussolini«. Saa gik det op for os, at vi førte verdenspolitiske Diskussioner. Vi gav ham hurtigst mulig Ret, hvilket viste at føre til, at Aarerne kunde udleveres.

Vi tog en rørende Afsked med den mussolinske cand. polit. og begav os aldeles udmattede i Hælene paa vor Fører, der ganske roligt tog Aarerne paa Nakken, af Sted paa en — iøvrigt meget interessant — Spadseretur gennem Venezia.

Og nu sidder vi saa foran Hotellet og har lige spist til Aften. Om tre Kvarter gaar vort Tog. Klokken 10 skal vi være i Como hos de andre.

Samme Dag, hen under Midnat, Como.

Godt forsinkede har vi endelig naaet Como. — Schack, der tog imod os, har haft en lang Ventetid. Men det er ikke vor Skyld. Vi kan da ikke gøre for, at Ekspressen kort efter, at Verona var passeret, kørte over et Hølæs med 120 Kilometers Fart og derpaa ikke kunde køre længere paa Grund af, at Lokomotivet var fyldt med Hø i alle Lejer, Stempler og Cylindre.

Under megen Alarm blev vi, efter at have ventet i Toget omtrent en Time uden at kunne faa noget rigtig at vide om, hvad der var sket, med eet jaget ud af Vognene med alt vort Habengut ned paa Sporet ved Siden af og derfra ud paa Marken.

Saa kom et andet Tog brusende. I det blev vi stoppet ind, skønt det var smaskfyldt i Forvejen, og med smaa 2 Timers Forsinkelse naaede vi Milano. Heldigvis ventede vor Forbindelse paa os, og vi naaede Como.

Schack tog som sagt imod os. De andre sov de retfærdiges Søvn, og nu er ogsaa vi installerede i »Albergo Posta«.

Udenfor vore Vinduer skinner Lysene op ad Bjergsiden. Her er stille og fredeligt. Hvor skal det blive godt at faa nogle Dage i Fred og Ro.

30. August 1933, »Albergo Posta«, Como.

Ved Morgenmaaltidet paa Hotellets Terrasse møder vi hele det øvrige Selskab; det er større end vi havde troet. Grete Olsen, der skal fægte inde i Turin, hvor Rokonkurrencerne ogsaa efter den første Plan skulde have været afholdt, foretrækker at opholde sig her i Como til det skal gaa løs; Fru Schack er ogsaa med paa Turen. Desuden er der Schack, Melgaard, Gundesen, Hee og stud. teol. Sparrewohn. Vi er altsaa ikke saa faa.

De andre har ogsaa været en Tur i Venezia og kender det hele ud og ind; end ikke Glaspusteriet kan vi imponere dem med. De har selv gjort Indkøb der.

Og nu gaar det op for os, hvorfor de derinde øjeblikkelig vidste, at Priserne skulde reduceres betydeligt for at faa solgt noget til danske Studenter. De har endnu haft Schacks Besøg i frisk Erindring.

Der opstaar iøvrigt en lille Vanskelighed. Baade Frøken Grete og Richard hedder Olsen, og da det forlængst er vedtaget, at Frøkenen paa Rejsen kun hedder »Olsen«, er

Dagligstuen i Roklubben i Como.

den pludselig gal med Richard, hvem ikke alle paa Forhaand er paa Fornavn med. Hee klarer den dog — han døber Richard om til Ricardo, og det hedder han derfor for Fremtiden — ogsaa her i Dagbogen.

Der findes kun een Roklub her i Como, ganske vist et Funkispalads til flere Hundrede Tusinde Lire, forsynet med alt, hvad en Roer kan forlange lige til en velforsynet Bar med »Läskdryckor« — ikke alle lige uskyldige — til overkommelige Priser, men Udvalget i Baade er ikke særlig

stort. Det vilde sikkert have været større inde i Turin, og Roernes Humør er derfor ikke det allerbedste.

Vi finder en Sculler, som Hendriksen erklærer for brugelig, og en Dobbelt-Sculler, som han og Hee kan ro i, men som er saa gammel og blød, at Roerne trækker den sammen om sig i hvert Tag. Hee mener dog, at han ved en stedlig Smeds Hjælp kan stive den af, saa den kan bruges. En brugelig Toer findes derimod ikke og kan ikke fremskaffes. Den Baad, der er, er alt for tung for Melgaard og Gundesen. Deres Chancer vil være lig Nul i den.

End ikke Hr. Schmidt, en ung Tysk-Italiener, der ellers er vort sikre Punkt i Tilværelsen, kan hjælpe os.

I et Krigsraad besluttes det derfor, at Schack, Melgaard og Gundesen i Morgen skal tage til Turin og gøre Vrøvl hos Stævnets Højstkommanderende, Saini. Italienerne har lovet os Baade og fine Baade til Laans. Vil de eller kan de ikke holde det Løfte, agter vi at rejse hjem igen uden at starte.

Hele Arrangementet synes elendigt. End ikke Anmeldelserne kender vi endnu. Italienerne kender dem vist heller ikke, skønt Anmeldelsesfristen forlængst er udløbet. Dog paastaar de, at Italienerne vil møde i alle Løb. Vi ved, at der ogsaa kommer Tyskere, Ungarere og Belgiere, men hvor mange og i hvilke Baadtyper, alt det er endnu indhyllet i Mørke.

De er allesammen uhyre elskværdige, men Orden i Sagerne har de ikke.

Iøvrigt er her dejligt, vidunderlig smukt, ikke alt for varmt, og alting er »rigtig italiensk« lige fra Gadelivet til et »Loppemarked« udenfor den gamle Bymur, hvor man kan købe alt mellem Himmel og Jord, høre Musik og Sang, lytte til lange Foredrag om Midler til at standse Tandpine, der langt overgaar Tandlægernes, og meget andet.

To Gange om Dagen faar vi Makaroni paa en eller anden — somme Tider paa en tredje — Maade; men de andre, der har været her længere, trøster os med, at det vænner man sig til.

31. August, Como.

I Morges rejste Schack, Melgaard, Gundesen, Frøken Olsen og Sparrewohn til Turin. Hee arbejdede med Dobbelt-Sculleren, til stor Forbavselse for den gamle Baademand i Klubben, der ikke før havde set en Roer selv lave den Slags Ting, og vi andre fik bare Tiden til at gaa, bl. a. paa »Loppemarkedet«.

Der er for Resten livligt — og interessant — ved Baade-

Buhtz.

huset. Den 10. September skal der være stor international Regatta her i Como, og Træningen er i fuld Gang. Berliner Ruderclub med gamle Træner, Eksverdensmester Sullivan, i Spidsen og de tyske Studenterroere er komne. Ogsaa Ungarerne og Belgierne er arriveret, og italienske Hold her fra Como, fra Rom og fra Venezia træner hver Dag. Saa der er nok at se paa.

Schack, Melgaard og Gundesen kom tilbage i Aften sent. De havde for saavidt haft Held med sig, som der nu bliver hentet en bedre Baad fra Turin hertil. — Et farligt

Den kloge Student
benytter paa sin Udenlandsrejse
altid
WAGON-LITS "COOK"
VERDENS-REJSEBUREAU
Industribygningen · Telefon Cit. 147

BYENS
RO
LIGSTE
HOTEL

C. 3200

• HOTEL NORDLAND
VESTERBROGADE 22 KØBENHAVN

Livs- Hospitals-
Livrente- Grundejer-
Ulykkes- Automobil-
Ansvars- Invalide-
Sin
Forsikring tegner man i
NORDISK
Livsforsikrings-A/S af 1897 · Ulykkesforsikrings-A/S af 1898
Hovedkontor: St. Kongensgade 128 · Grønningen 17 · Kbh. K · Tlf. 2860
Indhent Tilbud!

Vrøvl har det været; først Truslen om at rejse hjem uden at starte, har rigtig virket. Da den faldt, kom der Gang i Sagerne. En Mand blev sendt med rundt i Turins Klubber og flere Toere prøvet, indtil denne, som nu kommer, blev fundet. Ganske vist er ogsaa den for tung, men det er dog en ny Baad.

Grete Olsen skal først i Ilden den 4. September; nu vil hun se paa Turin det sidste Par Dage.

Om Anmeldelserne til Roningen foreligger endnu intet definitivt. Saa meget regner vi med foreløbig:

I Sculler kommer Hendriksen til at møde Tyskeren Buhtz, der jo er et Verdensnavn, tidligere tysk Mester og Vinder af Diamond Sculls i Henley, en Belgier, en Italiener og en Ungarer.

I Dobbelt-Sculler kommer Hendriksen og Hee ud mod to Milanostudenter, der i 1932 blev Nr. 3 i Los Angeles og i Aar blev Nr. 2 i Europamesterskabet i Budapest, samt to Ungarere.

Endelig skal Melgaard og Gundesen sikkert møde to Livornostudenter og to Ungarere.

1. September 1933. Como.

I Dag kan jeg fatte mig i Korthed. Der er blevet trænet for fuld Kraft, og vi har været en Tur oppe i Bjergene — pr. Tandhjulsbane, næsten lodret op og ned.

Tandhjulsbanen er rarest at være ude af. Det er en modbydelig Fornemmelse at glide næsten lodret flere Hundrede Meter op ad Bjerget, særlig naar Toget standser undervejs og hænger og gynger i Tovet, der holder Vognen.

Men en vidunderlig Udsigt er der, naar man først er velbeholden oppe.

Ricardo og jeg slutter Dagen med en lang Spadseretur ud i Bjergene. Melgaard og Gundesen venter i Klubben utaalmodigt deres Baads Ankomst fra Milano. Den kommer ogsaa, men sent.

2. September 1933, Como.

Formiddagen gik med en Sejltur paa Comosøen og Besøg i en af Landsbyerne ved Bredden. Det sidste var meget interessant, men Sejlturen var — omend smuk — forbandet langtrukken.

Træningen er selvfølgelig ikke forsømt; men vi har haft

Fot. P. G. Hendriksen.

Comos Baademand.

en lille Ærgrelse med Baaden fra Turin. Man præsenterede os nemlig i Aftes en Regning paa Transport paa 800 Lire. — Det Krav kunde vi selvfølgelig ikke imødekomme, men lovede at sætte os i Forbindelse med Arrangørerne i Turin, der jo før Afrejsen havde lovet os at stille Baade gratis til vor Disposition. Vi kunde jo ikke gøre for, at Stævnet blev flyttet fra Turin til Como.

Schack fik i Aftes telefonisk Forbindelse med Frøken

Grete Olsen, der lovede at forelægge Sagen for den danske Konsul i Turin.

I Dag kom der saa Telegram:

»Alt i Orden. Saini ringer til Como«.

Glade var vi, og Schack meddelte straks Telegrammets Indhold i Klubben, hvor imidlertid ingen til vor Forundring viste nogen synderlig Glæde over Meddelelsen.

Da Schack gik Italienerne paa Klingen, fik han følgende Svar:

»Ja, det er meget godt; men ved De, hvad det betyder? Det betyder simpelthen, at vi faar Besked om at bringe den Sag ud af Verden.«

Den Maade at ordne Sagen paa syntes Schack ikke om, og han foreslog derfor, at vi skulde betale Beløbet under Forbehold og saa senere hjemme fra København søge at faa det tilbagebetalt. Der var jo ikke megen Mening i, at

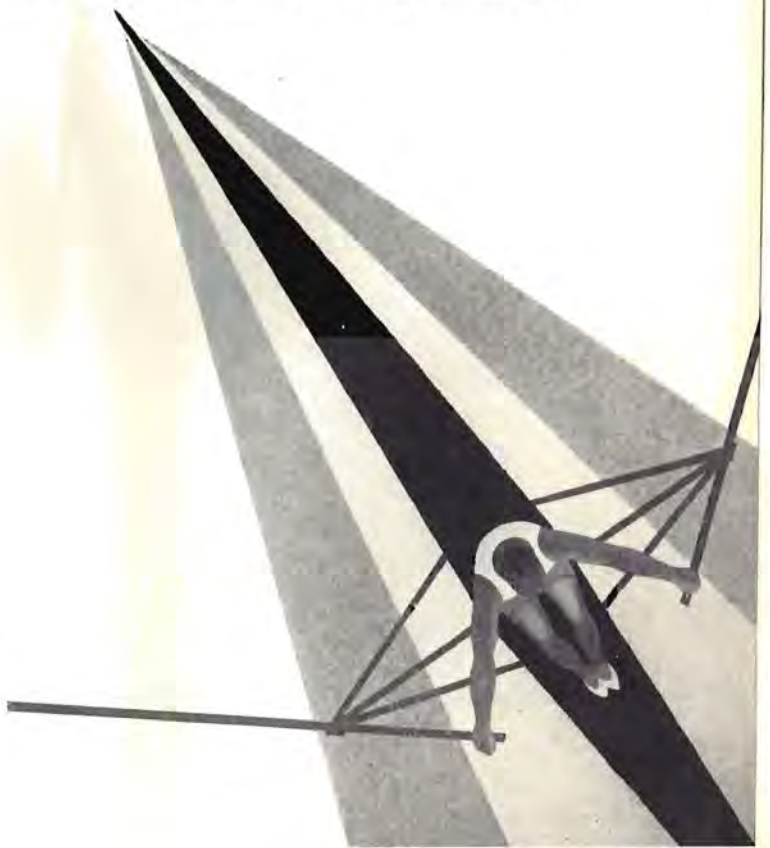

vore Værter i Como skulde undgælde for, at Arrangørerne i Turin ikke havde kunnet opfylde deres Løfter.

Men der var ikke Tale om, at Italienerne vilde høre noget om en saadan Løsning. Der var givet en Ordre, og en Ordre skulde følges.

Forholdene i Italien er ganske anderledes end vore hjemlige.

Fot. P. G. Hendriksen.

Schack paa Italienercykle.

2. September 1933, Como.

I Dag er det sidste Dag før Slaget, men endelig Besked om Konkurrenterne har vi endnu ikke kunnet fralokke Italienerne.

Dog har vi faaet saa meget opklaret, at der i Eftermiddag skal afholdes Udtagelsesløb for de italienske Deltagere. Bagefter skal vi modtages hos Borgmesteren, hvor Lodtrækning om Banerne i Morgen skal finde Sted. Saa

maa det da for Pokker vel opklares, hvem vi skal slaas med. Tyskerne træner for fuldt Drøn — de er lige saa utilfredse med Arrangementet som vi — og vore Roere har ogsaa været ude og røre Lemmerne.

Bartenderen i Klubben har betroet mig, at vi er Favoritter i Toer og Dobbelt-Sculler, mens han ikke er klar over, om Hendriksen kan klare Buhtz i Sculler.

Jeg er dog ikke sikker paa, om ikke hans elskværdige Tips i nogen Grad var betinget af hans Forventning om større Afsætning og flere Drikkepenge, jo længere han kunde holde mig ved Bar'en.

Tyskerne og Ungarerne faar saamænd nok samme Opmuntring.

Det er nu ikke for det — jeg tror selv, at hans optimistiske Tips vil slaa til.

Med Værten er der ogsaa Vrøvl: vi har faaet en foreløbig Opgørelse, der efter vor Mening er ikke saa lidt for høj. Vi maa søge til Schmidt om Assistance.

Samme Dags Aften.

Jeg saa — paa Afstand, for jeg stod paa Baadehusets Terrasse, og Kaproningsbanen gaar langs Søens modsatte Bred, — Italienernes Udtagelsesløb, men blev ikke klog af det. De startede tilsyneladende alle Baadtyper paa een Gang, Ottere, Firere og Toere m. m. imellem hinanden.

Saa meget fik jeg imidlertid bagefter opklaret, at Romerne — fra Klubben Aniene i Rom, den samme som slog Sorø i Paris i 1932 — i Otteren slog Venezia.

Derefter var vi alle til Modtagelse hos Borgmesteren, der holdt en sikkert baade smuk og velment, men for os uforstaaelig italiensk Tale.

Da Formalia var overstaaet, holdtes et Regattamøde, paa hvilket Schack valgtes til Overdommer for Stævnet.

Lodtrækningen fandt ogsaa Sted. Nu fik vi endelig at vide, hvem der starter.

Melgaard og Gundesen skal møde Rose og Pinat fra Pola, Hendriksen møder i Sculler Buhtz, Tyskland, Harasz-

ty, Ungarn, og Aimone, Italien (Milano). Den oprindelig anmeldte Belgier, der havde trænet nogle Dage paa Søen, havde faaet kolde Fødder og afmeldte. Endelig skal Hee og Hendriksen i Dobbelt-Sculler slaas med Italienerne Saibene og Berini, der begge er her fra Como.

Værten har Schmidt og Roklubbens Sekretær ordnet. Han fik kort og godt Besked om at rette sig efter vor Opgørelse — og han lystrede.

I Aften hedder det: tidlig til Køjs. Og i Morgen gælder det.

Fot. Rich. Olsen. Olympisk Ed i Como.

3. September 1933, Como.

Saa blev det Søndag Aften, og vi er lige vidt. Hver Dag i den Tid, vi har været her, har Søen ligget rolig og stille; men i Dag blæste det selvfølgelig.

Formiddagen gik med det Skuespil, der hedder Aflæggelse af »olympisk Ed«. En flot Italiener aflagde Eden paa alles Vegne, medens Deltagerne stod opstillede paa tre Fløje. Det var meget stilfuldt.

Første Løb — der ogsaa blev Dagens sidste — var Firer. Trods den stærke Sø blev de to Baade, Italiens og Tysklands startet. Tyskerne vandt Løbet, men det hele var Chancespil. Baadene var saa fyldte med Vand, at det nærmest var et Under, at i hvert Fald Italienerne kom over Maal.

Toerne var forlængst gaaet ud til Start; men de danske, tyske og ungarske Delegerede stillede nu Forslag om at aflyse Stævnet for i Dag. Italienerne blev ikke glade, de vilde gerne have Stævnet til Side; desuden var Publikum mødt op og havde betalt Entré.

Det endte med, at man udskød Stævnet, foreløbig en Time, for at se om Vinden vilde lægge sig. Publikum tog denne Meddelelse med stor Ro og søgte at fordrive Tiden med at kigge paa et Par store Skovbrande oppe i Bjergene, som Vinden fik til at brede sig med rivende Fart.

Heller ikke da man, efter at den første Time var gaaet, udsatte det hele endnu en Time, var der nogen, der gjorde Indsigelse. Det skulde man have budt et dansk Publikum.

Men til Slut gik det alligevel for vidt. Da Arrangørerne omsider, efter et Par Timers Ventetid, alligevel maatte bide i det sure Æble og aflyse Stævnet for i Dag, fik vi det italienske Temperament at se i fuld Udfoldelse.

Folk kunde nemlig ikke faa deres Penge tilbage og geraadede derover i et ret naturligt Raseri. De to smaa Boder ved Indgangen, hvorfra Billetterne var blevet solgt, blev stormede under Skælden og Skrigen; men Arrangørerne havde selvfølgelig for længst bragt Kassen i Sikkerhed.

Hvornaar vi kommer til at fortsætte, ved vi ikke. Forhaabentlig bliver det i Morgen.

4. September 1933, Como.

I Dag lykkedes det at faa Ende paa det. Melgaard og Gundesen lagde for. De startede meget godt og førte til 1000 Meter; men saa begyndte den tunge Baad at gøre sig gældende. De døde ganske stille, og Italienerne passerede dem. De blev altsaa Nr. 2. Tiderne var 6,23,6 og 6,32,8.

Hendriksen kunde ikke i den laante Baad klare Buhtz. Det blev ham ret hurtigt klart, og han roede derfor i jævnt

Tempo over Banen. Hans Andenplads var ingen Sinde i Fare. Buhtz vandt i 6,27,4, Hendriksen brugte 6,37,4, Ungareren blev Nr. 3 i 6,54,2 og Italieneren opgav klogelig paa 1000 Meter.

Det vilde dog være uretfærdigt at bedømme det indbyrdes Styrkeforhold mellem Buhtz og Hendriksen efter Løbet i Dag. Hendriksen roede i laant Baad, og han opgav meget hurtigt at ro for Sejren — hvilket var klogt af ham. Han skulde jo ud i Dobbelt-Sculler — nu vort eneste Haab — bagefter.

Hee og Hendriksens Sejr.

Vi saa paa hinanden paa Tilskuerpladserne, Fru Schack, Schack, Ricardo og jeg. Det saa ikke saa godt ud for de danske Farver. Hvis nu Hendriksen og Hee i den »bløde« Baad alligevel var for handicap'ede, vilde vor Hjemkomst til Danmark ikke komme til at forme sig som noget Triumftog. —

Det trykkede lidt i forskellige danske Mellemgulve.

Heldigvis svigtede Hee og »Hendrik« ikke. De fik ikke deres Sejr forærende; Gang paa Gang maatte de besvare heftige Angreb fra Italienernes Side, men i Spurten viste de sig som de stærkeste. Med Tiden 6,23,2 mod Italienernes 6,30,6 vandt de sikkert et Studenter-Verdensmesterskab til Danmark.

Kan jeg ikke gaa let hen over de andre Løb?

Schack fik en ubehagelig Opgave i Firer uden Styrmand, hvor Ungarerne og Italienerne kolliderede kort før Maal. Vilde Protester og mange Ord og underlige Tegn og Fagter blev Følgen. Omsider fik Italien Sejren tilkendt. Toer med Styrmand vandt Italien ligeledes.

Otteren vandtes af Tyskland over Italien som Nr. 2 i en drabelig Kamp, som jeg dog ikke saa meget af, fordi Gundesen netop under Opløbet havde Sætbold mod mig i Bordtennis paa Roklubbens Terrasse.

Han vandt forresten Sættet.

Saaledes endte altsaa D.S.R.s første Deltagelse i Studenter-Verdensmesterskaberne. Til Frokost fik vi Vin til Maden — Træningen er jo forbi — og i Eftermiddags var vi paa en sidste Indkøbsrunde i Byen, bl. a. for at proviantere. Vi skal jo nu rejse hjem i Morgen, nogle og tredive Timer paa Jernbane, III Klasse, og vi skal selv lave Mad paa hele Turen.

Vore Franskbrød, Marmeladekrukker, Smørpakker, Pølser og Oste fylder bravt, men vi har engageret Hotellets Karl til at befordre al vor Oppakning paa Banen.

I Aften er der stor Afslutningsfest paa Lidoen, saa der er ingen Grund til ikke at nøjes med det sædvanlige Vand til Middagsmaden. — Der bliver sikkert rigeligt med Vin siden.

Fra Turin har vi faaet Telegram fra Grete Olsen, der har fægtet derinde i Dag:

»O.K. Stop. Kommer iaften«,

staar der i det.

— Saa vender vi dog hjem med to Studenter-Verdensmesterskaber.

Frøken Olsens Tog kommer først ved Halvtolv-Tiden, saa der maa arrangeres Modtagelse af hende midt under Festen.

Det er imidlertid kun Hee, Melgaard og jeg, der naar

paa Stationen. Hee har tilbragt hele Eftermiddagen med at søge at skaffe en rød Løber til Verdensmestersken. Heldigvis er det ikke lykkedes ham; han vilde nemlig kun have faaet Fiasko med den — han havde aldrig faaet den til at ligge lige den Aften.

Verdensmestersken — glad, det tror Pokker — gik med Hee og Melgaard til Festen; jeg derimod gik hjem i Seng; vi skal rejse tidlig i Morgen, og af gammel Erfaring ved

Gundesen og Melgaard med deres italienske Besejrere.
Fot. P. G. Hendriksen.

jeg ganske nøje, hvordan jeg har det paa saadan en Rejsedag, hvis jeg har været til Fest hele Natten forud.

5. September 1933, Ekspressen Basel—Berlin

Megen Søvn blev det nu ikke til i Nat. Klokken godt 2 kom de andre hjem og var ukristelig længe om at komme i Seng. Helt rolige var de heller ikke.

Endelig blev der Ro; men saa begyndte der et infernalsk Spektakel paa Torvet udenfor. Det var Tyskerne, der kom hjem. De kunde ikke komme ind paa deres Hotel, og til Trods for, at dets Natklokke var saa gennemtrængende,

at den paa et Øjeblik vækkede hele vort Hotel, var den dog lang Tid om at vække sit eget Hotels Portier.

I Morges var vi oppe, før Fanden fik Sko paa og havde selvfølgelig et syndigt Rod. Hvem kan ogsaa finde rundt i sine Kufferter paa den Tid af Dagen. Den eneste, der syntes at have Tid tilovers, var Hendriksen; han naaede i hvert Fald at faa skrevet Afskedsbrev til Tyskerne. Hee paastaar, at det tillige var Takkebrev, fordi Tyskerne hav-

Melgaard, Gundesen, Schack, Hendriksen, Hee.

de sørget for, at han slap velbeholden hjem i Nat.

Vi har i Dag kørt over Sct. Gotthard, gennem det pragtfulde Svejts — det var Synd, De sov hele Vejen, kære Fru Schack —, forbi Vierwaldstädtersøen, der slaar de flotteste Postkort, jeg har set. — Nu rasler vi op gennem Tyskland.

Dagens Oplevelser har været faa, for enkelte pinefulde — ikke Ricardo? den Fest, den Fest —.

Vi spiser, sover, døser, beundrer Udsigten, læser lidt, snakker lidt og keder os nu og da lumsk.

Hendriksen har afsløret uanede, men straalende Evner

i Retning af at smøre »Selskabsmad« med Lommekniv og foretage Indkøb paa Stationerne. I Basel var han nær blevet tilbageholdt for Brødudsmugling og slap først, da han havde bevisliggjort, at han provianterede for tre Kupeer.

Nu begynder vi at hænge med Hovederne. Gud ved, hvordan vi skal faa sovet i Nat.

6. September, Gedserfærgen.

Det gik alligevel helt godt i Nat. Vi sov alle Vegne, i Bagagenettene, paa Bænkene, paa Gulvet, ude i Gangen, men sove gjorde vi.

Jeg naaede lige at faa et Kig i Morges af Wittenberg, Luthers gamle By — der saa ikke morsomt ud —. Siden naaede vi Berlin, hvor Morgenkaffen gjorde godt.

Og nu sidder vi paa Gedserfærgen og skal snart igen have Danmarks Jord under Skoene.

Samme Dags Aften.

Det er helt sært igen at sidde ved sit eget Skrivebord, men det gør jeg altsaa alligevel. Vi fik en smuk Modtagelse paa Banegaarden med paafølgende Festlighed i »National-Scala«. Dødtrætte er vi, men hvad gør det?

I Morgen er vi atter all-right. Men saa er Turen til Budapest og Como 1933 allerede indrulleret blandt Minderne.

Den er en af dem, vi vil huske længe.

Den var O.K.

drik friske Appelsiner
drik
VALASH
en vitaminrig, forfriskende Sundhedsdrik
Føres i Marketenderiet

ERNEST BARRY

Vor nye engelske Træner, den tidligere Verdensmester *Ernest Barry*, præsenterer sig i nedenstaaende Linjer for Medlemmerne.

Like all other sports one must be fit or trained for rowing or sculling. Having had so much to do with athletes all my life I am writing from a world wide experience. Men I have known who have excelled in any sport have been men who have trained seriously, men who have made up their minds to win. Rowing and sculling is as we all know a summer sport, and in quite a lot of instances men let themselves go out of training during the winter, so that when the rowing season comes along, it is very difficult to get themselves in condition for a hard race. The best men I have always found have been willing workers, men who come and work without being told to do so. Winter time perhaps ice may put a stop to boating, then there is running, one of the finest ways of keeping the body in condition. Running in moderation, I mean running for health sake as an exercise, it is not necessary to race every time one goes running. Go for a long easy paddle, as one may say when rowing. Study deep breathing, breathe as much fresh air into your lungs as possible while taking your exercise. When it is possible to start in your boats, go for long easy rows, never attempt to do any hard or quick work,

until your muscles, lungs and the body generally has been tuned up to hard work.

I am now in my 52nd year and can say that for 45 years I have had experience at steering, rowing and sculling. When quite a small boy I was steering crews at Putney where one could get the linest insight to boating in the World. At the age of 7 years I was competing in races held for children. Mrs. Barry was my partner in a double sculling race which we won, I suppose I must have been a hero in her eyes, as anyhow she has never left me since. By the time I had reached manhood, I had quite a lot of sound ex-

SPORTSMAND
TYG
CAROXIN
UNDER TRÆNINGEN OG KAMPEN
VIRKER FORFRISKENDE - RENSER MUND OG HALS

CAROXIN
I ÆSKER á 25 OG 75 ØRE
FAAS KUN PAA APOTEKERNE

perience. Then I started coaching and training clubs. Starting with several small clubs in England I gained some very good knowledge how to rig boats to get the best out of the men, how to deal with men generally. As we know, all men are not the same in temperament, constitution and ways in general, so it is most excential to have experience to deal with men fairly. Training can be made a real pleasure, it is all a matter of good understandings with everyone concerned in and around the boathouse. After several seasons with English clubs I coached the Mayence Ruder-Verein in 1904—1905, having many successes.—I then went to the »Nemjeti Rowing Club, Buda-Pest, 1906—1907. In 1908 I won my first English Sculling Championship in world record

Remington
Skrivemaskine-Industriens Grundlægger og Leder
Remington Portable
Remington Skrivemaskinen til Privatbrug og Rejse
Maskinen for den studerende Verden
L. KRISTENSEN
Enefothandler for Danmark af Remington Skrivemaskiner
75, Raadhuspladsen, København V · Telefoner: 6033—5033 (4 Ledninger)

PAISLEY'S
SPROG- & HANDELSINSTITUT
Leder: Mr. LAURENCE PAISLEY fra London
• Jernbanegade 4
• Telf. Byen 8440
• Telf. Byen 8749
Indfødte, universitetsuddannede dansktalende Lærere i alle Sprog
Engelsk
Tysk
Fransk
Spansk
Italiensk etc.
Stenografi
Maskinskrivning (10 Finger Blindskrift)
"Paisley's Kursus giver Talefærdighed og letter Dem Omgangen med Udlændinge."
"Well, this year you are going to have an English trainer WHAT ABOUT IT?"

ENGELSEN & SCHRØDER
BOG- OG PAPIRHANDEL
FREDERIKSBERGGADE 15
TELF. C.
3305

time. Six times I defended my championship successfully. Then I won the Worlds Championship 4 times, that was before the Great War. I served as a soldier for 4 years, when I had to throw my rowing and sculling up. After the war I was determined to get myself fit and start rowing again. Being 38 years of age it was hard work, but I said to myself: I will do it. So at 39 years of age I met and defeated in Australia an opponent who was 10 years younger and 2 stone (28 lbs.) heavier than myself, that made my fifth Worlds Championship. That was my last race. Since then, 1920, I have been coaching in Germany and different parts of the World.

On February 1st I hope to be with you all, to act as coach and adviser, and impart to you the knowledge of rowing and sculing that has taken me so many years to acquire. My wishes are for a happy and successful season 1934, to the Danske Studenters Roklub.

Ernest Barry

TANDLÆGE
K. Machold
Onsgaardsvej 12, ved Takstgrænsen
Telefon: Hellrup 5108
KONSULTATION
9-16, Lørdag 9-13 · Mandag Aften
18½-20 · Anden Tid efter Aftale

Teltplads ved Oderen vis-à-vis Schloss Carolath.

BRESLAU — STETTIN — DANZIG

9/7—21/8 1933

Tekst og Fotografier: *K. Svejstrup Nielsen.*

Deltagere: *U. Kaarsberg*
E. Hagemann
K. S. Nielsen

Baad: »*Elektra*«.

Den 18. Juli 1933 satte vi ved Hjælp af en Kran »Elektra« ud i Oderen i Breslau. Hertil var vi kommet ad Søvejen, idet vi havde sejlet op ad Oderen med Motorskibet »Arcona« fra Stettin. — Dette var en overordentlig billig Fremgangsmaade, som kun stod os i 20 Mark ialt, Kost og Logi inklusive. Men saa varede det ogsaa 6 Dage at sejle den Strækning, Toget kører paa 9 Timer. Baaden havde vi staaende paa Dækslugerne, og selv overnattede vi i et ubenyttet Lastrum, hvor vi paa nogle Sække Hø med en Presenning over havde en udmærket Køjeplads. — Vi roede da den første Dag ned ad Oderen, passerede en Sluse, hvor vi blev krævet for 3 Mark, men slap med 13 Pfennig, da vi

vægrede os ved at udfylde den Bunke Papirer, der ellers er obligatoriske for Odersejladsen. Kort herfra gik vi i Land og spiste Frokost. Det var baade første og sidste Gang paa Oderen, at vi spiste Frokost i Land. Thi det kunde ikke betale sig at gaa i Land, naar man under Frokosten kunde drive ca. 5 km med Strømmen.

Paa Vej mod Breslau ombord paa M/S »Arcona« op ad Oderen.

Vi gjorde en god Dagsrejse allerede den første Dag. Næste Dag glider vi videre i de smukke Omgivelser. Brederne er bevokset med stærktduftende Lindetræer, af og til kommer en Eng til Syne, eller en Granskov faar det pludselig til at mørkne. Undertiden standses Udsynet af en Lerskrænt, hist og her passerer vi Broer af alle mulige Typer og Konstruktioner, af og til rejser en Radiomast sig til Tegn paa, at vi nærmer os Civilisationen. Men ellers er

Studenterhuen fra
L·L·THRANES EFTF.
Grundlagt 1838
KLAREBODERNE 6
Telefon Byen 5306 x
INGEN FILIALER
Eneste Specialforretning for
Studenterhuer og Skyttehuer

Forlovelsesringe
Halgreen
Gothersgade 34
lige for Regnegade
FIRMAET GRUNDL. 1880
TELEFON PALÆ 317
Bestillinger og Reparationer udf. hurtigt og solidt paa eget Værksted

sig det med blomster
sendes over hele verden
fra
LØWE'S Eftf.
otto eriksen
ctr. 8858
gl. mønt 2

„— og vi spiser hos Kølle"

alt uberørt og parkagtigt, og det er en vanskelig Sag at finde den bedste Teltplads. Thi her er i Hundredevis af gode Teltpladser. — Paa Floden er der Liv hele Dagen. Motorskibe og Hjuldampere passerer os i modgaaende Retning, trækkende efter sig en Hale af Lastbaade. Selv passerer vi mange af den Slags i Dagens Løb, da vi jo kommer adskilligt hurtigere frem end disse, der blot driver med Strømmen. Da saavel disse som den modgaaende Trafik be-

Østersøen i Oprør ved Laase.

sejler Floden i Zig-zagkurs for ikke at tage Grundene, faar Styrmanden et vanskeligt Job med at undgaa disse »Galocher«, som vi kaldte dem paa Grund af deres Udseende. Man maa nemlig huske paa, at det i denne Strøm intet hjælper at »sætte i«; først naar man har skoddet kraftigt et Par Gange, opnaar man at faa Baaden til at ligge stille. Derfor maa Styrmanden vænne sig til at tage sine Forholdsregler i god Tid, saa at man ikke uundgaaeligt driver mod et modgaaende Fartøj eller tager Spidsen af en Høfde. Det kan være vanskeligt at passere, naar 2 Rækker af sam-

menbundne Fartøjer passerer hinanden; man maa da ligge paa Lur i en Høl, ɔ: Omraadet mellem 2 Høfder. Her er der ingen Strøm, højst lidt Bagvand i modsat Retning. Her venter man saa paa sin Chance til at slippe forbi. — At føre saadan en Trækbaad er intet let Job. Selv om Strømmen er Drivkraften, kan Besætningen ikke af den Grund ligge paa den lade Side. En passer det store Ror, der er paa Størrelse med en Ladeport. Det kræver mere end blot

»Wassersportverein Greifenhagen«.

en Armbevægelse at faa det drejet lidt. Andre gaar med en Stoppebjælke af Format som en mindre Telegrafpæl; med dennes T-formede Haandtag støttet mod Skulderen og dens med en Jernspids forsynede Ende staaende i Flodbunden, driver Mandskabet Baaden frem paa Steder, hvor der er mindre Strøm end her. Her, hvor Farten er god nok, bruges Stoppebjælken til at undgaa at komme ud af Kurs, til Hjælp for Rorgængeren og for at hindre Sammenstødninger. I paakommende Tilfælde bliver Spidsen jaget i Bund, Bjælken støttes mod Rælingen og presser paa tværs

af Baaden, et Tov, som er fastgjort under Rælingen, surres hastigt om Haandtaget, og en infernalsk Knasen og Bragen af Træ mod Træ lyder. Samtidig glider Skibet paa tværs af sin Kurs. Alt dette er faa Øjeblikkes Sag, og surres Tovet ikke i det rette Sekund, farer Haandtaget paa Stoppebjælken op i Hovedet paa Manden.

Ellers er den eneste Gene ved Odersejladsen Fluerne og Myggene. Disse omsværmer os navnlig om Formiddagen i uhørt Størrelse: »Dreadnought«-Klassen. Tog man et Bad, — hvad man kun gjorde af en eller anden uforklarlig Grund eller af gammel Vane, thi for Forfriskelsens og Renlighedens Skyld er det umuligt at bade i Oderen, — blev det endnu værre med Fluerne. Det var som var man dyppet i Sirup. Først om Aftenen kom der lidt Luftning og Kølighed for den brændende Hede, og Fluerne og Myggene forsvandt for atter at begynde deres Virksomhed ved 3-Tiden om Morgenen.

En af vore bedste Teltpladser havde vi den 19. Juli ca. 150 km nord for Breslau. Det var begyndt at skumre, og vi gled ud af Strømmen og ind mellem to med Græs beklædte Stenhøfder. Vi trækker Baaden halvt paa Land, finder os en herlig Teltplads paa en græsbevokset Plet i Nærheden af Strandbredden. Lige overfor ligger Slottet Carolath, der tidligere ejedes af Ekskejserinden. Som en kulsort Silhuet staar det mod Aftenhimmelen med kun et oplyst Vindue, der giver Stof til adskillige fantastiske Gisninger. Alt er nu stille, alle Skibe derude paa Floden har kastet Anker, og Dagens Larm af Hjuldampere, Dampfløjter og Stoppebjælkers Knasen er ophørt. Ovre ved Carolath gøer en Hund, og i Skoven overfor vor Teltplads bliver en Ugle pludselig kaad og skriger af fuld Hals. — Vi tænder Baal og spiser Bacon og Æg og ligger og ryger en Aftenpibe omkring Baalet, alt mens vi diskuterer Dagens Distance og Morgenens Arbejde. — —

Saaledes fortsætter vi Dag for Dag, og i Løbet af 7—8 Dage er vi atter i Stettin. Af og til overnattede vi i en Roklub, og her maa særlig nævnes den Venlighed og Gæstfrihed, hvormed vi blev modtaget i Roklubben i Greifenhagen a/O.: »Greifenhagen Wassersportverein«, hvis Formand gav en Middag for os og ordnede vor Baadtransport til Breslau. I Greifenhagen overnattede vi baade paa Udvejen og Tilbagevejen, og vi har lovet Formanden, Hr. *Sundin*, at propagandere for Besøg i Greifenhagen. Det gør vi nu med en stor Taknemlighedsgæld. — —

— — Stettin er forlængst passeret, Stettiner-Haff er vi

Blandt polske Studenter, Korwianka, Polen.

ude af for 8—10 Dage siden, Kolberg har vi lige kastet et Blik ind i. Vi har nu prøvet at kæmpe mod høj Sø og Brænding, véd hvad det vil sige at ligge vejrfast i 8 Dage. Vi nærmer os den polske Grænse. Den 14. August om Aftenen er vi stærkt i Tvivl, om Grænsen er passeret. Søkortet gav os ingen Hjælp, da det var forældet i politisk Henseende. Ingen Mennesker kom, og Gaaden er endnu den Dag i Dag uløst. Mens Solen langsomt dalede ned i Horisonten, teltede vi paa en lav Brink, og efter en varm Suppe gik vi til Køjs. Næste Dag var der rolig Sø, og vi fortsatte, og nu

var der hurtig ingen Tvivl længere: vi var i Polen. Efter en Tur paa 30 km gik vi ind til den lille Flod Karwianka, hvor vi var saa heldige at træffe en Del polske Studenter. Vi samtalede paa Fransk, Engelsk og Tysk — eller rettere paa en Blanding af alle tre Sprog. — Stedet laa ikke ret langt fra Rixhöft, hvis Fyrtaarn vi kunde se paa den høje Pynt Habichtsberg forude. Dette var den sidste Pynt, vi skulde runde — ude i Østersøen i alt Fald. I Løbet af en Dags Tid kom vi saa vidt i det polske, at vi kunde sige: Jastrzebiagóra, d: Habichtsberg. Men en halv Time efter havde vi glemt det igen og maatte atter spørge. Vi gjorde et mindre vellykket Fremstød for at faa nogle Grønærter hos et Par Piger, men de kunde kun Polsk, og hvad hedder Grønærter paa Polsk? Vore polske Kammerater kom dog snart efter tilbage fra en Tur til Byen efter Brød pr. Motorcykle. Da Kaffen forlængst var sluppet op, maatte vi spise Brødet tørt. Aftenen tilbragte vi i den lille Landliggerby Karwia, hvor vi hos den ene af Studenterne fejrede en polsk-dansk Studenterfest med Sang og Talere fra begge Lande. — Næste Morgen ved 3—4 Tiden stillede vi Havregrøden frem til Opløsning. Vi nød den altid raa. Vandet kommes koldt over Grynene, saa Sukker, og Ribs, der mastes ud i en Kop, og endelig, hvis man er forvænt, Kakaopulver. Dette stilles i Solen, medens man tager Morgenbad, og spises saa og smager fortræffeligt. Vi var blevet saa forvænte, at vi havde købt en Faske Saft til yderligere at gøre Retten lækker, men ak — — før vi havde faaet den trukket op, druknede den under en Landgang i meget stærk Brænding. — Saa drog vi videre og gik rundt om Rixhöft. Dette var nu vanskeligere at gøre, end vi havde tænkt os, thi ud for Pynten fik vi Strømmen imod os, og Søen var høj. Landgang var umulig paa Grund af en Stensætning paa ca. 5 km's Længde. Der var ikke andet for end at blive derude og slide os frem. Styrmanden havde nok at gøre med at »give Bord« for de »Kasser« af Vand, der væltede frem. Vi avancerede vel næppe mere end sølle 2—3 km i Timen, og vaade blev vi, og koldt var

det; men det fik være. Kl. 9 om Formiddagen naaede vi frem til Wielkawiès paa Halvøen Hela. Her bar vi Baaden de 300 m over Landtangen i Stedet for at ro ca. 80 km ved at runde den 40 km lange Halvø. Herfra gik Turen videre til Havnebyen Gdynia, ind i Fristaten Danzig til Badestedet Zoppot, og videre til Maalet: Danzig.

Knud Sejstrup Nielsen

. . . nolfi paa volden

Tiden kræver

at Indboet tilpasses Lejligheden.

Lad os vejlede Dem.

NOLFI
NØRREVOLD 18 C. 4410 - 5410

NORMAN

I 1933 holdt Norman 25-Aars Jubilæum som Studenterroer, og alene det turde i og for sig være tilstrækkeligt til at give ham en særlig Omtale her i Aarbogen. — Hvor mange aktive 25-Aars Jubilarer mon D. S. R. har haft gennem Aarene. Jeg tror, de kan tælles.

Men — det véd ethvert Medlem af Klubben — Jubilæet er saa langt fra den eneste Berettigelse for et »elskværdigt Portræt« af Norman.

Jeg tror ikke, der er ret mange, der har tilbragt saa mange Timer i D. S. R. som han. Stilfærdig og hyggelig gaar han om iblandt os og udfører — uden at man egentlig lægger Mærke til det — et mægtigt Arbejde for Klubben. —

Et Øje paa hver Finger har Norman; Orden vil han have i Sagerne og — sidst, men ikke mindst — har han den tilstrækkelige Myndighed til at føre sin Vilje igennem til Klubbens Vel, naar det gælder.

Kom ud i Klubben om Morgenen; Norman pusler rundt et eller andet Sted (der er altid noget, der skal ordnes i D. S. R.); kom om Aftenen: Norman rumsterer i Værkstedet; kom om Foraaret: Norman organiserer Hovedrengøringen før Standerhejsningen; kom om Efteraaret, og du møder Norman allerede i Færd med at træffe Forberedelser til at faa Baadene gjort klar til næste Sæson.

Kort sagt: Kom i D. S. R., naar du vil; du kan vanskeligt undgaa at træffe Norman der — og vel at mærke altid i Arbejde, altid virkende for D. S. R.

Og tilmed har Norman, som allerede nævnt, den uvurderlige Egenskab, at han kan faa alt til at glide roligt og fredeligt, uden selv nogen Sinde at give Slip paa sin Myndighed.

Sammen med Schack — de to maa nævnes sammen i D. S. R.s Historie — har Norman trukket Læsset i D. S. R. i mange Aar.

Og han vil forhaabentlig komme til at trække med i mange Sæsoner endnu.

Men Norman er slet ikke — hvad man maaske af ovenstaaende kunde fristes til at tro — lutter Arbejde, Orden og Myndighed; hans Væsen har ogsaa andre Sider.

Norman er i Virkeligheden morsom; han har sit eget stille Lune, der virker netop saa tørt og »inderligt«, som man kan vente det, naar man lægger Mærke til det lille Blink i Øjekrogen, som sjældent forlader ham.

I et godt Lag er Norman simpelthen uvurderlig; om de Nytaarsgilder, ved hvilke han hvert Aar er en herlig Vært, skal man høre dels hans Venner, Festdeltagerne, dels de øvrige Beboere i Huset derude i St. Annagade. Mulig vil de første vise sig mere begejstrede end de sidste; men begge Sæt »Sagkyndige« vil i hvert Fald bevidne, at Normans Nytaarsfester ikke er helt almindelige.

Ved disse Lejligheder viser Norman sig nemlig som den virkelige Polytekniker, den prøvende, søgende, eksperimenterende Aand. — Hans Forsøg med Støjeffekter — vel at mærke gennemprøvede — er epokegørende indenfor dette specielle Omraade af Naturvidenskaben.

Dog tror jeg — men maaske røber jeg en Hemmelighed — det nager Norman lidt, at han trods alt er overgaaet paa dette Felt af »H. K.«, som ved et Forsøg med Kanonslag, affyrede inden i Normans Støvsuger, et Aar opnaaede en Virkning (ogsaa paa Støvsugeren), som selv Norman aldrig havde turdet drømme om.

Men Normans mærkeligste Egenskab er dog en ganske anden. Det er de færreste, der har haft Lejlighed til at bemærke den; jeg opdagede den i 1930, da jeg rejste hjem sammen med ham fra Europamesterskaberne i Liege.

Norman kan sove med eet Øje; jeg mener, han kan sove med det ene Øje lukket og det andet staaende aabent.

Jeg glemmer aldrig følgende Syn:

Paa Bænken i en tredje Klasses Kupé mellem Køln og Berlin ligger Norman paa Ryggen og sover dejligt. Hans ene Øje er lukket, det andet stirrer lige op i Loftet.

Over ham staar bøjet, i dybeste Forundring, den store Lollik, Arnold Schwartz, dengang Nordens suveræne Scullermester, og fører langsomt sin Haand frem og tilbage over Normans Ansigt, idet han udbryder:

»Han blinker s'gu ikke engang!«

— — —

Uden at ane det, ramte Schwartz ved denne Udtalelse netop noget karakteristisk for Norman, noget af det centrale i hans Væsen.

Norman hverken blinker eller skeler til nogen Side; han gaar sin stille, jævne Gang mod sit engang satte Maal.

Hvilket vi i D. S. R. kun kan være glade for.

Det har jo nemlig allerede i mange Aar været tydeligt for enhver, at det Maal, Norman har sat sig, er at udføre det mest mulige Arbejde for D. S. R.

blue boy.

„THE FINEST IN THE WORLD"

— — findes selvfølgelig i U. S. A., thi her findes, efter Amerikanernes eget Udsagn, Verdens Bedste dit og Verdens Bedste dat.

Hvad »*The Olympic Award*« er, ved jeg ikke, men jeg ved, at Yale University's nye, 4 Mill. Dollars Stadium fik tildelt ovennævnte »Olympiske Pris« som »det fineste i Verden«. Og det er ikke langt fra *ikke* at være Løgn — i alt Fald hvad Roafdelingen angaar. Her er konstrueret et absolut ideelt Robassin efter nye Principer, i hvilket Roning paa aabent Vand er eftergjort til en Fuldkommenhed, som endnu ikke er opnaaet noget andet Sted.

Yales Træner anser fire Maaneders uforstyrret og uafbrudt Træning for nødvendig til at bringe en Otters Mandskab i Topform. Vestkystens Roere kan ro omtrent hele Aaret rundt eller i alt Fald begynde udendørs Træning omkring Midten af Januar. De to California Universiteters Roere kan endog ro hele Aaret. De østlige Staters roende Universiteter kan derimod ikke begynde Arbejdet paa Vandet før hen imod Midten af April, og faar knapt Tid til at faa Føling med Baad og Vand før den første interkollegiære Match finder Sted, almindeligvis omkring 20. April, for derefter at ro interkollegiære Løb omtrent hver eneste følgende Lørdag indtil Sommerferien begynder. Universiteternes Trænere staar derfor hvert Aar overfor det uundgaaelige Poblem: Indendørstræning.

Følgende to Systemer gør sig gældende ved Bassinroning: 1) Vandet holdes i Bevægelse ved mekanisk Hjælp, Propeller eller lignende, og 2) Vandet sættes i Bevægelse ved Aarernes Virken.

De roende Universiteter i de østlige Stater har selvfølgelig fra Tid til anden forbedret deres Robassiner og har specielt haft Opmærksomheden henvendt paa Vandets roterende Bevægelse, d. v. s. Vandets Kredsløb i det elliptisk formede

Bassin. Specielt har Harvard og Syracuse Universiteter indført Forbedringer paa dette Punkt.

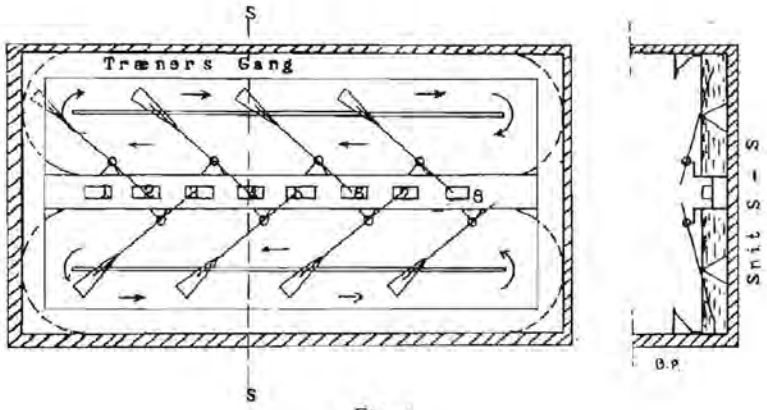

Fig. 1.

Hosstaaende Diagram (Fig. 1) viser Yale's gamle og nu demonterede Robassin, i hvilket Vandet sattes i Bevægelse ved Aarernes Virken. Vandets Kredsløb under Roning fremgaar af Pilene.

Dette Bassin bestod af en forstærket Otter indbygget i et Svømmebassin. Baaden med dens Underbygning delte Bassinet paa langs og tillod baade Styrbords- og Bagbordsroning paa samme Tid. Styrbords- henholdsvis Bagbordssiden var igen delt paa langs i to Dele med Aabning for Vandets Cirkulation ved Enderne.

Endskønt et saadant Robassin er betydelig mere virkningsfuldt end Romaskiner, har det dog sine synlige Mangler. I dette specielle Tilfælde — Yale's gamle Robassin — skal kun nævnes Ting som de akustiske Forhold, der var særdeles elendige; Træneren maatte opholde sig paa Ydersiden af Bassinet og kunde ikke komme nær til den enkelte Roer, men maatte standse Instruktionen hver Gang, han ønskede at rette noget; Belysningen var daarlig, etc. I dette Bassin blev daglig trænet 150 Mand. Aarerne, der blev

brugt, var reduceret med 50 pCt. for at lette Trækket, men var ikke tilfredsstillende. Huller blev boret i Aarebladet, men det var — omend det bevirkede en lille Forbedring — langt fra tilfredsstillende.

Saavel Træner som Roere spekulerede paa en Dag at faa konstrueret et Bassin, hvor Vandet blev ført forbi »Baaden« ved mekanisk Hjælp og med en variabel, kontrolleret Hastighed.

Da det nye Stadium blev bygget, blev det besluttet at søge disse Ønsker opfyldt. Problemerne, der skulde løses for at bygge et Robassin, i hvilket Betingelserne kunde sammenlignes med en Baad paa Vandet, var ikke faa. Først skulde Vandet bevæges langs »Baaden« med samme Hastighed som en Baad i Fart, og derefter opstod Ønsket om at komme Virkeligheden endnu nærmere ved at hænge Baaden i Vandet, hvorved dens Bevægelser — Rulning og Dypning — i virkelig Fart kunde blive eftergjorte. Forbundet med disse Bevægelser var Udligningen af de paa langs af Baaden virkende Kræfter, der opstod ved Acceleration og Deceleration af Roere og Baad. Løsningen af dette sidste Problem blev dog opgivet, da det krævede for komplicerede Ophængningsforanstaltninger. Man besluttede sig derfor for en »fast Baad«. Rulning uden Længdebevægelse kunde effektueres, men Træneren ansaa det for uklogt at have denne Bevægelse uden samtidig at have Baadens Bevægelser foraarsaget af Fremstrækket og selve Taget — d. v. s. Dypningen For og Agter.

Med en fast Baad vilde det være nødvendigt kun at have saa meget Vand i Bassinet, at det kunde dække otte Blade gennem et Tag, hvorimod det dobbelte Kvantum Vand med en ophængt Baad vilde være nødvendigt.

I den fuldt færdige Roafdeling, som den nu er, er der tre særskilte Robassiner. Af disse tre blev et af dem bygget først og brugt som Model for de to andre. Dette første blev brugt i Vinteren 1931—32, og de Forbedringer og Forandringer, der efterhaanden blev foretaget med dette, blev indbygget i de to andre. Dette første Modelbassin var igen

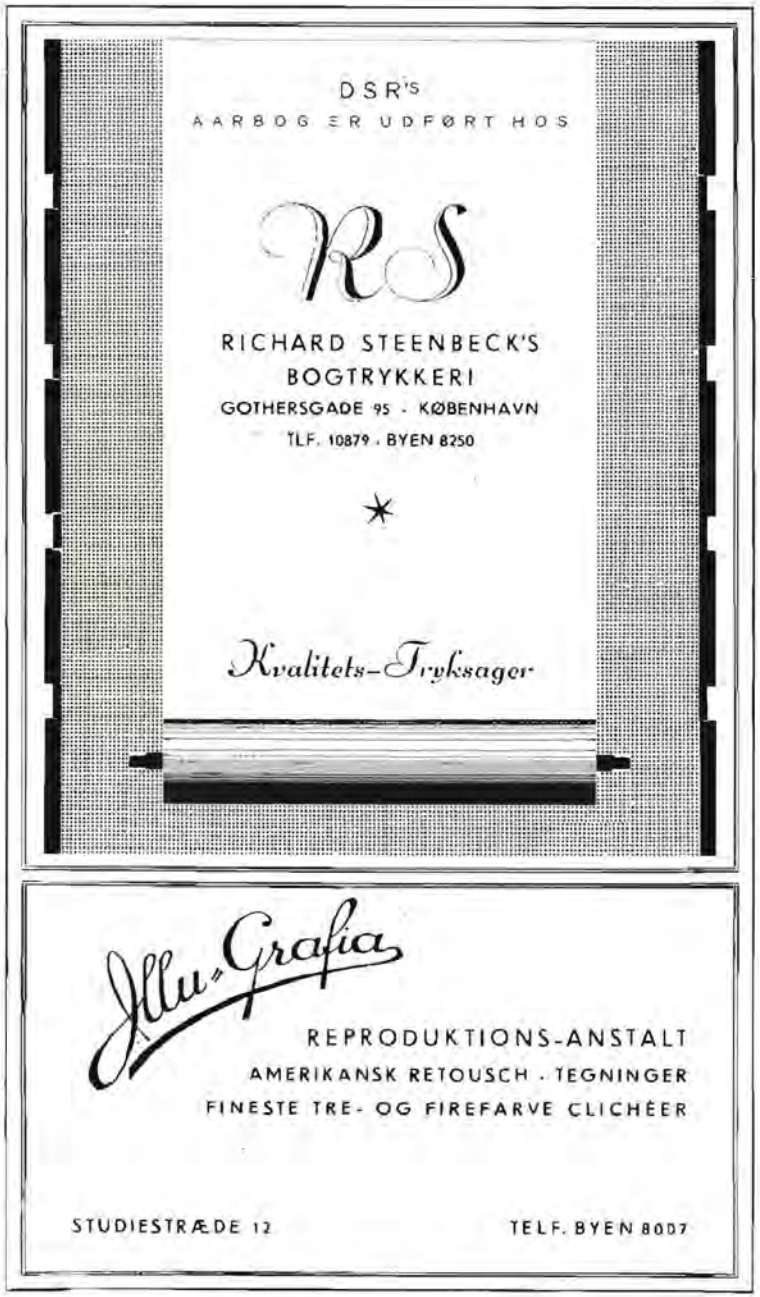

bygget efter Erfaringer, indhentede fra talrige Prøver med en lille Modeltank bygget i Forholdet 1:5.

Vandet bliver pumpet fra to Fodbeholdere gennem to Staalledninger til en Hovedtank, hvor en konstant Vandhøjde er vedligeholdt, proportionalt med den ønskede Hastighed af Vandet, der glider langs Baaden. Hver Pumpe, der fører Vandet fra Fodbeholder til Hovedtank, har en 45-Tommers Bronze-Propel, der løber i Smedejernslejer og bliver dreven af en 4½-Tommers rustfri Staalaksel. Akslen er indbygget i et vandsmurt Gummi-Leje og gaar gennem Væggen af Fodbeholderen til et Dodge-Timken Leje og en fleksibel Kobling. I det første Bassin er brugt to Westinghouse 100 H.K. Jævnstrømsmotorer forbundet direkte med et 6½:1 Cleveland Snegleredukti onsgear og derefter til en Kobling. Motorerne er regulerede af en Sundh Electric Controller. Et Tachometer viser Vandhastigheden i miles pr. Time og er anbragt ved Siden af Trykknapsstationen. De to senere byggede Bassiner er forsynet med to 50 H.K. Motorer direkte forbundet med en fleksibel Kobling, hvorved Reduktionsgearet har kunnet undgaas.

Fra Hovedtanken flyder Vandet ud gennem to rektangulære Aabninger ned i selve Robassinet, forbi Roerne, og ned til Fodtanken. For at modvirke Vandets Gnidningsmodstand og vedligeholde Begyndelseshastigheden og en jævn Dybde af Vandet hele Vejen igennem, skraaner Bassinets Bund lidt fra 1 til 8.

Træneren paastod, at Vandet under alle Forhold maatte være glat som et Spejl, og enhver Form af Bølgeformation eller lignende maatte undgaas. Dette er opnaaet saaledes, at alle tre Bassiner giver en absolut spejlblank Overflade ved alle Hastigheder fra 2 til 9 miles pr. Time med en ubetydelig Krusning af Vandets Overflade mellem 4½ til 5 miles pr. Time.

I disse Bassiner bliver Seniorer, Juniorer, Begyndere og Letvægtere trænet. Under virkelig Roning ror disse forskellige Klasser med forskellig Fart, og følgelig er en varierende Hastighed af Vandet under Indendørstræning ogsaa

nødvendig. Paa aabent Vand vil en Senior-Otter under Kaproning med et »Klip« paa 32—36 skyde en Fart af ca. 12 miles pr. Time (19—20 km). Under Træningen (udendørs) er den laveste Takt pr. Minut ca. 15 eller omkring 4 miles pr. Time, og Begyndere vil ro ca. 3 miles pr. Time med en Fart af 6 miles i Topform.

Under Træning i Bassinet begynder Seniorer, Juniorer og Letvægtere med en Vandhastighed af 6 miles pr. Time og en Maksimumshastighed af 8 kort før de begynder Udendørstræning. For kort Tid ad Gangen og for at »varme op« henimod Slutningen af den daglige Træningsperiode, lader Træneren Roerne forøge Takten og gaa op til en Vandhastighed af 9 miles pr. Time — hvilket populært sagt vil sige, at han giver dem »tre Gange ti Stærke«.

Vi har saaledes Begyndere, der ror med 15—18 Tag i Minuttet med en Vandhastighed af 3—4 miles pr. Time; Seniorer, der ror med 18—22 Tag i Minuttet med en Vandhastighed af 6—8 miles pr. Time og 28—32 Tag i Minuttet med en Vandhastighed af 9 miles pr. Time. Maksimums- og Minimumshastighederne af Vandet i Bassinet er henholdsvis 9 og 2 miles i Timen, og fyldestgør saaledes alle praktiske Krav.

Under almindelig Træningsroning skal et 2:1 Tag bibeholdes, d. v. s. Fremstrækket skal tage to Gange saa lang Tid som selve Aarernes Tag i Vandet. I den gamle Type Robassin tillod Vandets Bevægelse ikke dette Forhold, idet det her var nærmere 1:1 end 2:1, og naar Kaproningstag blev prøvet — d. v. s. 28—32 Tag i Minuttet — blev Forholdet 1:2, et fuldstændigt absurd og omvendt Forhold. Ved Hjælp af Stopure er dette Forhold prøvet og efterprøvet i disse nye Bassiner, og fuldt ud tilfredsstillende Resultater er opnaaet. Muligheden for at bibeholde 2:1-Taget ved Indendørstræning maa anses for en af de mest fundamentale Forbedringer fra det gamle Robassin.

Hosstaaende Diagram (Fig. 2) viser et af de nye Bassiner.

I Rohallen er benyttet indirekte Belysning. Akustiken

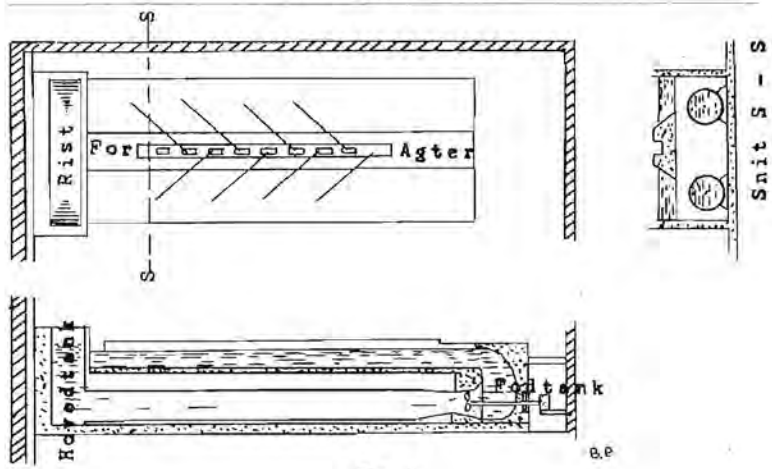

Fig. 2.

er fejlfri, saaledes at Træneren kan korrigere hver enkelt Roer i almindelig Konversationstone. Varmereguleringen er saaledes, at Roerne undergaar en langsom Akklimation fra Vinteropvarmningen til tidlig Foraar, hvor de begynder paa Udendørstræning. Selve Udstyret der bruges i Bassinerne er Standardudstyr med Undtagelse af Aarerne, der er 20 pCt. smallere end almindelige Aarer. Der er ikke brugt Outriggers i Bassinet, men Aaretolde, der er monteret paa en Træramme, der løber langs med Baaden.

B. Pyke

Rockefeller Inst., Princeton N. Y.

Midt i Taget.

HOT MUSIC
MUSIKHUS
Kleinert
CHR. IX's GADE 7
Central 3432
Største Specialforretning i Skandinavien

Vinderen af det officielle Danmarksmesterskab 1933

ANDERSEN & JENSENS
DANSEINSTITUT
engagerede
Victor Silvester
til København

Lær at danse i Silvester-Stil paa
Skandinaviens største Danseinstitut

TELEFON
C 4430

IRENE
VINE til
IMPORTPRIS

Leverandør til D. S. R. og en stor Del af Klubbens Medlemmer

Svend Jacobsen
Martensens Allé 1. Tlf. Vest. 7463

EN LANGTUR I BLÆST MED R/S „CIMBRIA"

FRA MALMÖ (LIMHAMN) TIL KALMAR

9.—21. JULI 1933.

Tekst og Fotografier:
E. Sieverts

Deltagere: *G. Galster*
E. Schoug
E. Sieverts

Søndag den 9. Juli 1933 var en ualmindelig varm Julidag med Sol fra en skyfri Himmel og kun »svage til skiftende Vinde« fra Syd — en Dag der dannede den finest tænkelige Ramme om en Langtursstart, og som varslede om kommende solmættede Dage med det ideelle Magsvejr, man jo gerne vil have.

Med de samme Herrer, der som Deltagere i Langturen fra Oskarshamn til Stockholm forrige Sommer blev præsenteret for Aarbogens Læsere, mødtes Undertegnede i Klubhuset hin Søndag, og efter at have indtaget en fortrinlig Middag fra Fru Drægerts Køkken, var vi hurtigt startklare og entrede »Togo III«, der rent undtagelsesvis med Ingeniør Meng Lund ved Roret var blevet stillet til vor Raadighed til at slæbe »Cimbria« over Sundet til Malmø. — Det gik uhyre snildt, og Turen over forløb programmæssig.

Vi styrede nu straks til Limhamn, da vi lige saa godt kunde starte derfra som fra Malmø, og vi naaede over paa et Par Timer. — Vi var imidlertid næppe lagt til ved en Tømmerflaade ved Bolværket, før den første Tolder viste sig i Landskabet; han kom cyklende langs Kajen og underkastede derpaa vore spredte Ejendele en særdeles lemfældig Undersøgelse, saa vi vovede at byde ham en Cigar, som han glad modtog. Men et Pas bad han om at se, og heldigvis havde Galster taget et forlængst udløbet Pas med — havde nærmest stukket det til sig rent tilfældigt lige inden han smækkede Entrédøren, lidet anende, at det — som det senere skulde vise sig — var lige ved at være det vigtigste af alt, hvad vi havde medført, og det var ikke Smaating. At Schoug og jeg selv intet Pas havde taget med, gjorde aabenbart intet, men Galsters Pas blev overalt paa hele Tu-

ren gennemlæst og endevendt og sluttelig, for det meste uden Vrøvl, godkendt.

Inden Meng Lund vendte tilbage med »Togo III«, tog han hosstaaende Billede af Mandskabet og den elskværdige Tolder. Kl. 17½ startede vi fra Limhamn med vor omfangsrige Bagage og slet ikke indstillet paa at møde Vanskeligheder den Dag. Men allerede efter en Times Roning kom vi ind i et meget »stenrigt Farvand«, farligt for os derved, at en

Før Starten fra Limhamn. »Cimbria«s Mandskab og Tolderen.
Fot. Meng Lund.

Del af Stenene laa lige op til Vandoverfladen. Saa pludseligt kom vi ind mellem disse Sten, at vi ikke tog i Betænkning øjeblikkelig at jumpe udenbords alle 3, og i det lunkne Vand svømmede vi med Baaden ud af det farlige Omraade og fortsatte i betydelig større Afstand fra Kysten.

Kl. 20 søgte vi ind mod Kysten efter at have passeret Klagshamn, hvis lange Dæmning af Ler og Sten tog sig ejendommelig ud. Et antageligt Stykke fra Kysten kunde Baaden imidlertid ikke flyde mere med Mandskab, og vi maatte da trække den ind og fandt en herlig Lejrplads i et Engstykke mellem nogle Høstakke, som delvis blev flyttet ind

i vort Telt. Stedet hed *Gessie*, fortalte nogle Fiskere os næste Dag. Vi startede ved 9-Tiden Mandag Morgen og spadserede med Baaden paa Slæb i Retning af Skanör Rev. Jeg siger »spadserede«, thi lange Strækninger var Vandet saa lavt, at Baaden daarligt kunde flyde med den tunge Bagage, og i den bagende Sol trak vi Baaden efter os splitternøgne. Nu og da kom vi til dybere Vand, og vi kunde da »sidde op« og ro et Stykke, men da vi naaede over i Nærheden af Revet, opdagede vi, at vi var lukket ude fra det aabne Vand ved en Sandrevle, der strakte sig langt mod Nord. Et morsomt Syn var det at se det rige Fugleliv med vilde Svaner, Hejrer, Storke etc., der fiskede i det lave Vand og lettede elegant, naar vi nærmede os. For at faa afsluttet denne Soppetur maatte vi, da Baaden ikke kunde trækkes eller bæres over med Bagagen, først tømme Baaden og bære Bagagen og derpaa Baaden over Revlen. Det var et møjsommeligt Stykke Arbejde, og det tog Tid, da det drejede sig om en ret lang Distance, men endelig kunde vi for Alvor ro. Vi passerede Skanör og Falsterbo, hvor vi mødte Vraget af en bornholmsk Skude.

Det var imidlertid nu blæst op fra Syd, og vi fik nogle Sjatter indenbords samtidig med at Baaden, der havde faaet 8 nye Bord i Bunden, trak Vand, saa det kunde batte. Vi maatte derfor bruge den nye Pumpe adskillige Gange paa hele Turen, og den Motion, som den Pumpe gav os, var næsten lige saa stor som selve Roningen! — Omkring Kl. 18 naaede vi til Skåre, efter en møjsommelig Manøvrering mellem talrige Sten, som laa og lurede lige under Vandskorpen. — Under overvældende Deltagelse fra den stedlige Fiskerbefolkning fik vi Baaden paa Land og vort Telt rejst lige i Nærheden. Desværre viste det sig at være Byens Forsamlingsplads, og vi var omringet af en talrig Skare Børn og Unge, der slog sig ned umiddelbart foran Teltets Aabning, hvorfra de interesseret fulgte de mindste af vore Bevægelser, mens de ivrigt diskuterede os. Heldigvis kan et Telt lukkes, og vi nød vort Maaltid ganske for os selv, men hele Aftenen havde vi Ungdommen om os, og til sidst gav

de sig til at slaas med Nælder — en aparte Form for Forlystelse! De unge Karle tæskede løs paa Pigerne, som gav igen med samme Mønt. Endelig Kl. 22 trak de sig tilbage fra Valpladsen, saa vi kunde komme afsides og derefter komme til Ro!

Den næste Dag, Tirsdag den 11., var det forbi med det fine Vejr, idet det regnede og blæste kraftigt hele Formiddagen — saa vi sov længe og kom først af Sted Kl. 13½. Vi passerede Trelleborg og sent paa Eftermiddagen Gislöv Havn, hvor vi maatte ind og lænse Baaden, der stadig trak godt med Vand. Kl. 21 naaede vi *Hörte*, hvor vi lagde bi for Natten. Toldere kom til alle Vegne, hvor vi lagde til — i Skåre, i Gislöv Havn og her i Hörte. De læste Galsters Pas fra Ende til anden og spurgte derpaa, hvorfor vi ikke havde faaet det stemplet det sidste Sted, vi havde været, men selv stemplede de det ikke! Vi havde slaaet vort Telt op paa Stejlepladsen, og muligvis paa Grund af det meget Tømmer, der laa der, saa vrimlede det med »Tvestjärter« (Ørentviste), og de indkvarterede sig omgaaende i al vort Tøj, saa vi siden havde nok at gøre med at ryste dem ud igen. —

Onsdag oprandt med Regn, saa vi atter kunde sove længe, men Regnen holdt dog op ret tidligt, men til Gengæld var det blæst op igen med en stærk Sydvestvind, der lagde en Dæmper paa vor Lyst til at starte. Vi fik os en dejlig Vandgang i Brændingen udenfor Havneindløbet, og da Vinden ved 12½-Tiden forekom os at være løjet lidt af, besluttede vi at starte, og Kl. 13 forlod vi Hörte. — Roningen besværliggjordes dog i høj Grad af den forholdsvis høje Sø, som vi havde paa tværs, saa vi maatte »krydse« os frem, og kedeligt var det ogsaa med de mange Rækker af Bundgarn, vi skulde udenom, og endelig blev Farvandet ofte grundet med uhyggelig mange Sten, som vi forsigtigt maatte manøvrere henover og udenom! Ved saadanne Lejligheder faldt der adskillige Ytringer i Baaden, som ikke lader sig gengive paa Tryk. Omkring Kl. 17½ naaede vi Ystad, hvor vi gik i Land (Tolder til Stede inden vi havde naaet at sætte

Foden paa Kajen). Paa et Konditori drak vi en tiltrængt Genstand i Form af en Kop Chokolade og skrev Kort. Derpaa besluttede vi at forsøge at naa den nærmeste Fiskerihavn, som blev os opgivet at ligge ca. 15 km længere østpaa.

Brændingen var meget kraftig ved Havneindløbet, og en stor Skare Børn og Ungdom løb ud paa Molen for at se, hvorledes vi vilde »klare Pynten«, og det skal ærligt indrømmes, at vi blev betænkelige ved Situationen, da vi stak

Kabusa Strand paa Skaanes Sydkyst øst for Ystad.
Man skimter lidt af Baaden forneden.

Næsen udenfor, og munter blev Roningen absolut ikke. — Galster sad paa Styrmandssædet, og efterhaanden som Søen blev mere og mere nærgaaende og ondartet, antog hans Ansigt et stedse mørkere Udtryk, og han havde nok at gøre med at afparere de værste Angreb fra Søerne! Forgæves spejdede vi efter Kåseberghufvud Havn, vi avancerede faktisk kun en 5—6 km i Timen, og snart begyndte det at skumre. Under disse Omstændigheder turde vi ikke løbe yderligere Risiko, men maatte se at komme ind paa den aabne Strand saa godt det lod sig gøre. Enhver, der har

været med til at lande i Brænding, ved, hvilken Vandpantomime en saadan Landgang er, og første Gang veg vi tilbage i sidste Øjeblik lige før Brændingen og prøvede at fortsætte lidt endnu, men det stod os hurtigt klart, at der ikke var andet at gøre — vi maatte ind. I Forvejen var der kommet ikke saa lidt Vand i Baaden, og da vi nu af Brændingens skumklædte Bølger lod os ride ind, troede nogle tililende Fiskere paa Stedet, at vi havde Motor om Bord, saadan en Fart gav Søerne Baaden. Lige før Baaden tog Grunden, sprang Schoug og jeg ud — smed Aarerne ind og holdt krampagtigt paa Baaden, der blev fuldstændig overskyllet af Søerne bagfra, og Galster fik sig ved samme Lejlighed nogle ordentlige Overhalinger, inden han fik frigjort sig for Rorlinerne og kom ud. Men Hovedsagen: Baadens Redning, lykkedes heldigvis fuldtud. Fiskerne, som var kommet til, stirrede vantro paa vores lille Nøddeskal og lykønskede os til, at vi ikke var fortsat, thi som en sagde: det var rent »jävligt« længere østpaa! — Den næste Morgen kunde vi rundt omkring i Tangen og Sandet finde forskellige Genstande, bl. a. Galsters Prismekikkert, som i Skyndingen var blevet slængt hen, da det var Baaden det gjaldt. — Vinden tog ikke af i Løbet af Natten — tværtimod — det ruskede godt i Teltvæggen, og der var heldigvis lagt mange svære Sten ovenpaa Teltpløkkerne, der stod i Sand. Men om Morgenen larmede Brændingen med uformindsket Kraft, og vi var uhjælpeligt bundet til Stedet. Naar vi tænkte paa, at vi skulde runde det berygtede Sandhammeren for at naa Simrishamn, var vi samtidig klare over, at Udsigterne til at gennemføre hele Turen var yderst smaa, da vi jo kunde risikere at maatte vente paa Magsvejr i adskillige Dage, før vi kunde starte. De følgende Dage skulde vise, at vi i høj Grad havde haft Ret i vor Formodning herom. Det maa derfor siges at være et Svineheld, at Galster ved Middagstid, da vi gik Tur og passerede en Lastvogn, hvis Chauffør læssede Grus af paa Landevejen, fik ham overtalt til at køre os og Baaden til Simrishamn, en Tur paa ca. 35 km. Han gjorde det for 8 Kr., og som det kan ses af Billedet, var det et

højst ejendommeligt Syn, som de gode Skaaninger fik at se. Før vi kunde køre, maatte vi dog vente i mere end 1½ Time paa Tolderen, der først skulde ringe til Ystad, og det tog aabenbart saa lang Tid, skønt han var paa Cykle! Vi begyndte at nære en brændende Kærlighed til det skaanske Toldvæsen! Turen med Baaden paa Lastvognen var nu ikke

»Cimbria«s lille Afstikker til Lands.

nogen udpræget Lystrejse for Mandskabet, idet vi hele Vejen maatte staa paa Siden af den og holde godt fast, for at den ikke skulde rutsche ned, men ved 15-Tiden naaede vi Simrishamn, hvorfra vi efter forskellige Indkøb, bl. a. af Generalstabskort, som vi fra nu af vilde faa Brug for, startede sent paa Eftermiddagen. Men det blev en slemme Begyndelse i det vaade Element igen, thi vi var næppe kommet ud af Havnen, før et Torden-Skybrud af tropisk Karakter vældede ned over vore syndige Hoveder. Indtil det Øjeblik

havde vi alle 3 ment at kende ganske godt til Regnvejr, men den Bløder, som der ramte os og indskrænkede Sigtbarheden til nogle faa Meter, overvældede os helt, og Vandet skvulpede atter højt i den nys tømte Baad. Vi fortsatte dog trøstigt nordpaa til Kl. 19½, da vi naaede ind til *Wik* Fiskerleje og bar Baaden i Land paa Stejlepladsen som druknede og ret forkomne Mus, thi Regnen havde i høj Grad afsvalet Luften. Der blev straks stor Sammenstimlen omkring Baaden. Børn og Voksne trængtes om os, og det lod til, at man aldrig havde set saadan et Skib før paa de Kanter. Sædvanligt Toldeftersyn af en patriarkalsk udseende Toldembedsmand. — Og saa indtraf en pudsig Episode. Blandt de omkringstaaende var ogsaa et ældre Par — øjensynlig Mand og Kone, og vi hørte, at de ivrigt diskuterede noget, der angik Baaden. Saa vidt vi kunde forstaa, paastod Manden vist, at vi havde Motor i Baaden, hvortil Konen meget fornuftigt henledte hans Opmærksomhed paa Aarerne, men det tog han hende aabenbart meget unaadigt op, thi pludselig langede han hende en ordentlig Spytklat mellem Øjnene og brølede: »Tvi dig, Kärring!« Og saa vendte han sig efter denne Kærlighedsytring roligt om og luskede af. Konen lod som intet, men de øvrige saa lidt flove ud.

Det plaskede godt paa vort Telt om Natten, og Morgenen oprandt med Regn i stride Strømme, saa vi atter fik os en god Skraber i Morgentimerne. Først Kl. 14 kom vi af Sted efter en Spadseretur i det idylliske Fiskerleje. Regnen var nu hørt op, og den kraftige Sydvestvind generede os ikke paa vor Fart nordpaa i Hanöbugten. Vi passerede det 150 m høje Stenshufvud, der som et Forbjerg rager ud fra Kystlinien. Ved 16-Tiden naaede vi *Kivik*, der er kendt for sit berømmelige Oldtidsminde: Kongegraven lige Syd for Fiskerlejet. Formedelst 50 Øre pro persona lykkedes det os at komme ind i selve Gravkammeret, der nylig er blevet restaureret og ført tilbage i sin oprindelige Form før Vandalisme og almindelig Uvidenhed havde bragt dette Nordens største Gravmindesmærke fra Bronzealderen i Forfald. Det er navnlig Helleristningerne paa de i Graven opstillede Stene, der frembyder Interesse, i Særdeleshed for en Museumsmand som Galster, der gik omkring og indsugede Indtryk med synligt Velbehag og købte Pjecer og Kort af Opsynsmanden. Billedet viser kun ¼ af den mægtige Stenhøj, i hvis Midte Graven ligger.

Kl. 18 gik vi paany til Søs og fortsatte et Par Timers Tid op til Maglehem, hvor der ikke var Havn og ganske øde der, hvor vi lagde Baaden op. Stedet mindede om Kabusa Strand paa Skaanes Sydkyst, og det vilde i Tilfælde af stærk Østenvind være lige saa vanskeligt at foretage Landgang og Start igen herfra. Om Morgenen, Lørdag den 15., gjorde vi en mærkelig Opdagelse. Galster var som sædvanlig i Spidsen med Morgenbadningen — det var fint Solskin og roligt Vejr — og Galster vadede glad og intetanende ud i det klare, friske Vand, men til vor Forundring gik han ikke ret langt ud, og skyndte sig efter nogle forholdsvis faa Svømmetag ind igen. Han kom op til os og fortalte tænderklaprende, at Vandet var utrolig koldt, og da Schoug og jeg lidt efter prøvede det, maatte vi give ham Ret — det var

En Del af Kongegraven i Kivik med Udsigt ned mod Fiskerlejet.

aldeles forbløffende at komme ud i og virkede paa Baggrund af den varme Luft isnende koldt. Vi anslog Temperaturen til at være omkring 7—8° og havde saa hermed Forklaringen paa, at der paa denne Strækning, der ellers syntes ideel til Badning, var fuldkommen Mangel paa Badeliv. Det maa være den relativ store Dybde i Hanöbugten i Forbindelse med Strømmen, der betinger denne mærkværdige lave Temperatur. — Vi startede ved 9-Tiden, passerede Åhus og Landöen ved 13-Tiden, hvor vi maatte pumpe paa Omgang, da det atter var blæst op og vi med den ændrede Kurs laa daarligt for Vinden. Vi naaede omsider Sölvesborg tidligt paa Eftermiddagen, og her maatte vi udfylde en Blanket paa Toldvæsenets Kontor, før vi kunde tage ud og se paa Byen og de gamle Slotsruiner, som Galster gerne vilde vise os. — Ruinerne, der bestaar af et Taarn med Kampestensfundamenter, findes paa en tæt bevokset Høj midt i Parken til det nuværende Sølvesborg Slot, og for at komme til at se dem, maatte vi udbede os Tilladelse hos Beboerne. Den blev imidlertid elskværdigt givet os, og vi fik beset Ruinerne af det Slot, som særlig vil huskes i Forbindelse med Chr. II's Lensmand Søren Nordby, der herfra en Tid ledede Kapertogter i Østersøen mod Hanseaterne. — Senere drak vi som sædvanlig Chokolade — hentede Post og skrev Kort og købte paany Generalstabskort til den videre Færd. Vi fortsatte sent paa Eftermiddagen til Torsö Fiskerleje, hvortil vi ankom Kl. ca. 20, og atter her blev vi udsat for en Sammenstimlen af saa at sige hele Befolkningen, der var uhyre venlig stemt — hvilket gav sig Udslag paa forskellig Maade og kulminerede i en gammel Mands indtrængende Anmodning om at maatte hente Sengeklæder til os, da han ellers mente, vi vilde fryse for meget i Teltet! Ganske vist er Klubbens Telte særdeles rummelige for 3 Mand, men Plads til Overdyner og maaske Underdyner med af det sædvanlige landlige Format til 3 Mand er der dog alligevel ikke! Forøvrigt laa vi nu dejligt der, fordi Teltet var rejst paa tæt Kløvergræs paa Stejlepladsen, et Par Skridt fra Vandet. — Til Trods for ret kraftig Blæst havde Vejret dog

været helt pænt og varslede godt for Søndagen, som ogsaa oprandt med straalende Sol fra en skyfri Himmel. For en Gangs Skyld havde Fiskerne, med hvem vi drøftede Vejrudsigterne, udtalt sig lovende om Vejret. Vi spurgte dem altid, om de havde modtaget den sidste »Väderlikhetsrapport«, og naar vi saa havde sludret lidt om det, og der indtraf en lille Pause i Konversationen, saa sagde de ligesom med et Suk: »Ja-hah!« og dette Udbrud gik igen alle Vegne, hvor vi kom frem og virkede saa pudsigt, saa vi til sidst selv gik og sagde »Ja-hah« til hinanden. — Kort efter vor Start, Søndag Morgen Kl. 9, efter en Morgendukkert i en ganske anderledes behagelig Temperatur end Gaarsdagens — fik vi Øje paa det Vrag, som allerede Tandlæge Kaarsberg omtalte i sin Beretning i Aarbogen for 1931. Men medens han passerede det i Søgang, uden Mulighed for at gaa om Bord, gjorde den rolige Sø det muligt for os at naa ud til det og entre det. Det er en temmelig stor Betonbaad, »Fjelltop« fra Oslo, der strandede for 3½ Aar siden i Torsöviken (det blev senere fortalt os, at Skipperen havde løbet den paa Grund med Vilje, fordi Maskinerne var blevet for gamle). Alt Træværk var fjernet, og alle Lastrummene fyldt med Vand, som skvulpede en sørgmodig Melodi i det døde Skib. Det synes ikke muligt, at Søen nogen Sinde skal faa Bugt med denne Klods af Jernbeton — et Skibsbygningsmateriale, man nu er gaaet helt bort fra — og det er egentlig mærkeligt, at det ikke bortsprænges, selv om det ligger udenfor Sejlløbet. — I Løbet af Formiddagen blev det Taage, der som et Slør kom ude fra Østersøen og efterhaanden fuldstændig skjulte Kysten for os. Paa Grund af Stenene maatte vi holde os i pæn Afstand fra Kysten og havde derved nogen Vanskelighed med at orientere os. Dertil kom de kedelige Bundgarnspæle, der først kunde ses, naar man var lige inde paa dem. Som Følge heraf avancerede vi kun smaat, men heldigvis lettede Taagen efter et Par Timers Forløb, dog kun for at afløses af en temmelig kraftig Blæst, der til at begynde med ikke generede os, da vi havde Søen agter ind i Hanö Sund, men senere, paa det

sidste Stykke før Karlshamn, da vi havde Vinden paa tværs, havde vi en meget besværlig Roning med adskillige Overhalinger. — Bundbrædderne sejlede, da vi ved 15-Tiden naaede Karlshamn, hvis Indløb forbi de gamle Fæstningsværker forøvrigt er overmaade smuk. Byen viste sig ret uddød — det var jo Søndag — og selv Tolderen, der ellers altid var første Mand paa Pletten, svigtede os. Vi kiggede paa Byen og gik paa Konditori, hvor vi nød vor sædvanlige Chokolade. Vi kunde selvfølgelig have spist en Kæmpebøf, da vi ikke havde faaet hverken vaadt eller tørt siden Kl. 8½, men vi var efterhaanden blevet indstillet paa at tage et kraftigt Maaltid inden Starten — drikke Chokolade, hvor det kunde træffe sig undervejs, og først efter endt Roning om Aftenen at spise igen, — og det saa det kunde batte. Vi turde simpelthen ikke løbe den Risiko at sinke os med Maaltider midt paa Dagen paa denne vanskelige Rute, hvor der var saa lidt Skærgaard til at dække os, og hvor det gjaldt om at ro, naar man kunde komme til det, tilmed da vi aabenbart var inde i en meget urolig Vejrperiode. Havde vi savnet Tolderen, da vi lagde til i Havnen, saa skal jeg love for, at han dukkede op, da vi roede ud igen og passerede »Tullkammeret«; da saa vi nemlig en Fyr komme farende ud af Bygningen, springe op paa en Cykle og suse af Sted langs Kajen hen mod en Anløbsbro, hvor der laa en Række Baade. Vi lønnede hans tjenstlige Nidkærhed med straks at sætte Kursen derhen og naaede op, endnu før han havde faaet gjort sin Baad klar til Jagten paa os. Efter det sædvanlige indgaaende Studium af Galsters gamle Pas fik vi Lov at fortsætte, og da Vinden var løjet af paa dette Tidspunkt, blev det en behagelig Roning i Karlshamns smukke Skærgaard. Vi stoppede op ved et lifligt udseende Skær lige ved Bokö og gik i Land for at slaa Lejr. Men i det samme kom en flot Motorbaad racende med 3 Herrer om Bord, og det viste sig at være 3 meget glade Svenskere af Groshandler-Slagsen, der præsenterede sig for os og gjorde os opmærksomme paa, at Øen var beboet af et skrækkeligt Uhyre i Form af en vred Tyr. En af

Herrerne gav en rystende Skildring af, hvorledes han intetanende var blevet overfaldet af Bæstet, der havde jaget ham ud i Vandet med Tøjet paa, saa han havde maattet raabe om Hjælp staaende i Vand til Halsen. Selv den uforfærdede Kreaturbetvinger Schoug skiftede Farve ved disse Ord, og det var ikke svært at faa os overtalt til at forlade Øen med det samme. Svenskerne anviste os derefter en fortrinlig Lejrplads paa Bokö og inviterede os samtidig paa et Glas Banco.

Parti fra Bokö i Karlshamns Skærgaard.

Vi var lidt betænkelige ved at drikke det med vore tomme Maver, og Virkningen af de 3—4 Glas, det efterhaanden blev til, mens vi laa paa Siden af dem, kunde ogsaa tydelig spores, idet Schoug bagefter vilde over og slaas med Tyren, hvilket vi dog fik ham fra. —

Søndagens gode Vejr fortsatte desværre ikke, idet det øsregnede hele Mandag Formiddag, saaledes at vi først kom af Sted ved 13-Tiden. Regnen var hørt op, men det blæste meget stærkt, og det var desværre kun et kortere Stykke Vej, vi havde Læ af Skærene. Da vi kom ud af Bokö fjärden, havde vi Søen paa tværs igen, og i vore Bestræbelser for at

komme i Læ løb vi op i en »Lomme«, hvor vi for Resten traf et gammelt Medlem af Klubben, Tandlæge Heegaard, der sammen med en Ven dyrkede Kajaksport i Skærgaarden. Paa Vejen ud igen løb vi »lige i Armene« paa en Tolder, der vimsede rundt i en lille Motorjolle, og han vilde straks se »Papirerne«. I den høje Sø var dette naturligvis ikke muligt, og da han derpaa kommanderede os til et lille Skær

Middelalderlig Bro i Vieryd.

i den gale Retning, brast vor Taalmodighed, og vi skældte ham Bælgen fuld. Selv Galster, der ellers var det besindige Element i Foretagendet, bidrog i velvalgte Udtryk til Tolderens og Synderens Fordømmelse, men vi maatte pænt følge med og finde os i at vente, til han havde mættet sine Øjne ved Synet af Galsters Pas, og vi havde besvaret en Masse Spørgsmaal. Men saa var han ogsaa Elskværdigheden selv og ønskede os god Rejse!

I Vieryd gjorde vi et lille Ophold — dels for at pumpe — dels for at købe ind, og efter et lille Mellemmaaltid i Læ af nogle Siv, fortsatte vi østpaa ud gennem Saltärnasund, hvor vi havde Læ, men derpaa kom vi helt fri af Skærgaarden og for Alvor ud i »Suppedasen«. Vi maatte krydse os frem gennem de tværgaaende — og i høj Grad »nærgaaende« Søer, der efterhaanden, som vi kom ud i Danziger Gatt udfor Rönnebyfjärden, antog en ret truende Karakter. Det var vor Hensigt at forsøge paa at naa over paa den anden Side af Lindösudden, hvorfra der vilde være nogenlunde Læ til Karlskrona, men det stod os snart klart, at dette Forsøg indebar alt for stor Risiko i den svære Sø, da Landgang praktisk talt vilde være umulig et langt Stykke frem, hvis man skulde blive tvunget ind. Der var ikke andet at gøre end at »falde af« ind i Rönnebyfjärden, og med Vind og Sø i Ryggen rutschede vi ind efter og var saa heldige at finde over til Gökalvs lotsutkik — en Lodsstation med en lille Havn helt i Læ af Søen. Vi fandt en herlig Lejrplads med en smuk Udsigt ind mod Rönnebye. 2 Brødre (Ståhlberg) var Lodser paa Pladsen, og den yngste snakkede vi en Del med. Til Lodsstationen hører et højt, spinkelt bygget Trætaarn med Udsigtsplatform; det var morsomt at staa deroppe i den stærke Paalandsvind, der nødvendiggjorde, at man maatte holde godt fast i Rækværket. Udsigten deroppe var pragtfuld og bekræftede tilfulde vore bange Anelser med Hensyn til Landgang paa den stenede og klippefulde Kyst.

Da Vinden saa langt fra at være løjet af tværtimod var tiltaget i Løbet af Natten til Tirsdag, maatte vi blive paa Lodsstationen hele Tirsdagen uden Mulighed for at kunne starte. Vi laa »vejrfast«, som man kalder det. Men vi havde det saamænd helt rart; vi fik Bøgerne frem (dem bør man altsaa altid have med paa Bunden af Køjesækken), og Tiden gik med Badning, Spisning, Læsning, Spadsereture og — for Schougs Vedkommende — Kirsebærplukning med Lodsfatters to smukke Døtre (Lodserne var paa det Tidspunkt ude paa Tur). Kort før Solopgang Onsdag Morgen

Kl. 3¼ vækkede et sikkert Instinkt Galster, og virkelig — det var stille udenfor. Vi løb dog for en Sikkerheds Skyld op til Udsigtstaarnet for at se, hvordan Søen artede sig og skønnede, at det gik an at starte. I Løbet af en halv Time var vi atter til Søs, og trods svære Dønninger i Danziger Gatt »klarede vi Pynten« og satte fuld Sving paa Aarerne mod Karlskrona, hvortil vi ankom allerede Kl. 8½. Inden vi roede ind i Havnen, tog vi os et forfriskende Morgenbad fra et af Skærene, og vi roede derefter forbi de gamle svenske Orlogsskibe og Marinestationen. — Da vi havde faaet Landgangstøjet paa og gik over mod Tullkammeret for at vise Galsters Pas frem, mødte vi midt paa Havnepladsen en Tolder, som netop kom for at hjemsøge os. Vi havde min (eller rettere min Kones) Citytaske med som sædvanlig, naar vi gik i Byen, og jeg aabnede den for at tage Galsters Pas frem, men Tolderen misforstod denne Manøvre og troede, at vi vilde vise ham Taskens Indhold til Toldeftersyn. Han stirrede interesseret ned i den, og det var i Sandhed ogsaa Guf for en svensk Tolder: thi al vor Tobak var paa en eller anden Maade kommet øverst: Cigaretæsker, Shagdaaser og Piber. — Vi forklarede skyndsomst med rivende Tungefærdighed, at vi forlængst var blevet toldvisiteret i Limhamn af hans højtærede Kollega der, og at der ikke var mere, end der maatte være. Tolderen lod sig heldigvis berolige ved denne Forklaring, men ønskede gerne at beskue vort Fartøj. Vi fulgte med ham tilbage til Baaden, men ved Synet af den udbrød han helt bestyrtet: »Jamen det är jo Självmord!« — Vi svarede, at det kunde den maaske nok bruges til (hvis den kom til at trække noget mere Vand), men vi brugte den nu til en Lystrejse i vor Ferie og haabede da at naa velbeholdne til Kalmar. — Det var tydeligt, at han var imponeret, men nede ved Skaanes Kyster var der flere, der havde spurgt os, om vi kom fra Bornholm! — I Karlskrona fik vi et højst tiltrængt Maaltid, da vi jo var startet paa fastende Hjerte Kl. 4½, men for at indhente Tirsdagens forsømte Roning startede vi hurtigt igen fra Byen. Vinden, der havde været svag i Morgentimerne, var

nu paany ret kraftig, saa at vi paa Vejen over til den store smukke Ø Senoren i Karlskrona Skärgaard fik adskillige Sjatter indenbords, der gjorde, at vi maatte pumpe, da vi kom i Læ af Øen. Men derefter var Farvandet smult helt ud til Langören, det sidste Skær før Kalmarsund. — Og da vi naaede op i Kalmarsund ud paa Eftermiddagen, havde vi Vind og Sø agter ind og fik derved et mægtigt Skub i Skibet, saaledes at vi, da vi lagde ind til Kysten ved 19-

Teltet er rejst og vort Tøj spredt ud til Tørring.
Björkenäs i Kalmarsund.

Tiden ved Björkenäs, havde tilbagelagt nogle og 60 km den Dag. — Om Torsdagen Besøg i Kristianopel (anl. af Chr. IV) og Lejr paa Hagbyudden den sidste før Kalmar. En typisk djærv Fisker paa Stedet anviste os Teltplads paa et Engstykke, hvor der gik Heste og Køer og græssede. Da vi spurgte — belært af Erfaring — om de kunde tænkes at komme til at genere os, svarede han larmende: »Nej da, för Fa'en!«

Vi ankom programmæssigt til Kalmar i fint Vejr med

Medbør, som vi havde haft det de sidste Par Dage op gennem Kalmarsund, Fredag Morgen den 21. Kl. 9.

En god og interessant Tur var afsluttet, men som det vil forstaas af det foregaaende, var den ikke altid lige munter med det haarde Vejr, vi kom ud for og — stakkels »Cimbria«, der trak Vand!

Gjørild Sievers

H. ANDERSEN
KLOSTERSTRÆDE 21 · KBHVN. K
Telefon Byen 1579 · Bolig: Rødovrevej 5
MALER
· MESTER ·
LEVERANDØR TIL DANSKE STUDENTERS ROKLUB

Studenterhybel
Kunstsmedejernstygter
Stager
Læselamper
Lysekroner etc.
Stort som smaat
"Iron Art"
Hammerichsgade 4
Telefon Palæ 2305

BØGER
Husk Afdelingen
for NYE BØGER
SKANDINAVISK ANTIQUARIAT
Gunnar Wandel
Ved Stranden 2 · Tlf. Byen 6000
● Rimelige Betalingsvilkaar for Studerende

RO til Studierne under
lige Forhold faar De i
er-Pensionatet
WILLEMOESGADE 54 2
Telefon Øbro 9208
Marie Drægert
Fuld Kost 60.- pr. Md.
Frokost og Middag 50.- pr. Md. Middag (2 Retter m. Kaffe) à 1.25 Kr.

1933's FORETEELSER

beskrevet i - delvis daarlige - Neuruppinere.

Tekst: Vil ingen vedkende sig. Tegninger: *Palle Lunøe.*

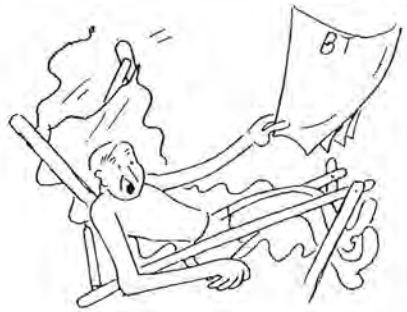

At Sandkassens Flugtstole var daarligt Arbejde,
kan man dog ikke Schack bebrejde.

*

Naar »Hendrik« starter i sin Sculler,
en Deutsch'er lidt Besvær ham volder.

*

Papirkniven gaves til Mandrup-Poulsen,
han var dog ene om Forundringen og Benovelsen.

*

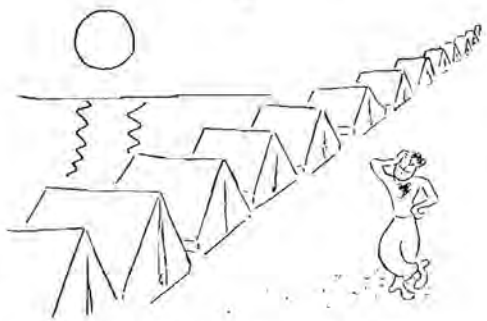

Hvis Kaproerne bli'er ved at vinde Telte,
ender de til sidst som Langturshelte.

Hvordan vi klared os uden Rée,
kan man af Klubbens Regnskab se.

Jfr. Posten: Gaver.

*

Prinsessen holdt Fest for *de trængende Børn,*
og ogsaa vi tog en Velgørenhedstørn.

Men ak, vore flot ill'minerede Baade,
drukned saa tragisk i alt *det Vaade.*

*

At danne Letvægtshold er svært,
det Wandel sikkert snart har lært.

Hvorfor snakker han saa om at prøve igen i 1934?

*

Selv om Helge og Thygesen ikke mere »styrer«,
er de dog stadig ikke nemme at tyre.

Nej, det skal Vorherre vide.

*

I Landskrona kom Hee let til Sejrens Løn,
Modstanderen scratched — han fik en Søn.

Naar Hendriksen til Nivaa stævner,
paa Banen det sig frygt'li' hævner.

Behøver egentlig kun at forstaas af Hendriksen selv.

*

At sætte paa Langtursroningen Skik
opgav hurtigt Jørgen Dich.

Jørgen Dich nedlagde sit Mandat i Bestyrelsen — han var indvalgt som Repræsentant for Langtursroerne.

I Gøteborg tog »Hendrik« Bohusbålen,
og »Lulle« paa den norske Wessel gjorde Kaalen.

*

Thygesen fandt, i Bestyrelsesrolle
var de fleste bedre end »Stær« og »Lulle«.

Thygesen kritiserede Bestyrelsens Sammensætning stærkt.

*

Naar man ser Svane ro
i Sculler,
undres man paa, om
»Skivet« holder.

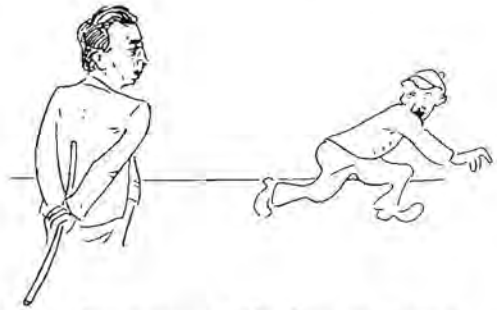

Der er mange, der synes at Secher er streng,

— — — —

de kender kun daarligt den gamle Dreng

*

For hver en Sejr bli'r »Bertel« kry're.
han kan sig næsten ikke styre.

Er det sandt, Berthelsen?

*

H. K. blev Mester og det med Rette,
han styred' jo hurtigst »den lille Jætte«.

*

At Burdschen Baade bygge kan,
indrømme maa — trods alt — alligevel — Norman.

Norman saa med megen Skepsis paa Schacks Baadebyggeri.

*

For det nye Hus kan vi takke Rée,
vi skylder ham Tak for mer end det.

Om Hee trækker Hendriksen eller Hendriksen Hee,
derom mellem Slagene altid skændes de.

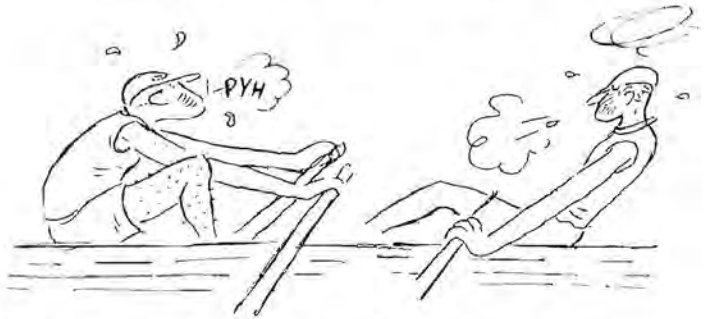

Jeg tør dog holde meget paa, Problemet løses ej,
før de en Dag faar Lov at ro i Baaden hver sin Vej.

*

Vi ikke alle er lutter Dyde,
tør nogen f. Eks. paastaa, at Melgaard er uden Lyde?

*

To Gange gjorde Lyngby »Mottis« og Anders tavse,
tredje Gang lukked de minsandten ogsaa Kæften paa Krause.

Lyngbys Juniorer slog vore 3 Gange i Træk i Junior-Firer.

*

At styre en Toer paa Banen er svært,
saa meget fik da Anders og Jørgensen lært.

*

I Sorø maatte sande K. R.,
at ogsaa vi kan ro i Otter.

Uheld havde »Hendrik« i Ungarns Land,
og i Como han mødte en »Buhtz«-emand.

*

Naar ingen 2-Aarers hjemme der er,
hvis er saa Skylden, Hr. Wissenberg?

Wissenberg gik paa Langtur i Sommer med 3 2-Aarers.

*

Meng Lund i Silkeborg har set adskilligt,
hans Erfaringer derfra faar vi nu billigt.

*

I Aalborg vandt med et helt Minut Hee,
om hans Modstanders Styrke kan man deraf slutte.

*

I Toer er Melgaard og »Søren« go',
i Como ku' de bare ikke ro.

I Aar er ej tilstrækkeligt Eksamenskarriere,
man ogsaa vide maa at gøre Træner Barry Ære.

*

Ralf Buch si'er i »B.T.«, at Krause er en Terrier,
han ku' trods alt ha' kaldt ham det, der var værrier.

AARBOGENS ANNONCØRER

Aarbogen fremtræder i Aar med et større Sideantal og flere Artikler end nogen Sinde før.

Denne Udvidelse er kun muliggjort derved, at det er lykkedes at tegne mange flere Annoncer end tidligere Aar.

Det er med andre Ord Annoncørerne vi kan takke for, at vi kan udsende en Aarbog for 1933 paa 176 Sider.

Men vi bør da til Gengæld ogsaa vise Annoncørerne, at vi er dem taknemlige for deres Støtte.

Og det gør vi ved at læse deres Annoncer og handle hos vore Annoncører.

Det maa af ethvert Medlem og af enhver, der interesserer sig for D. S. R., føles som en Pligt at foretage sine Indkøb hos Annoncørerne i D. S. R.s Aarbog.

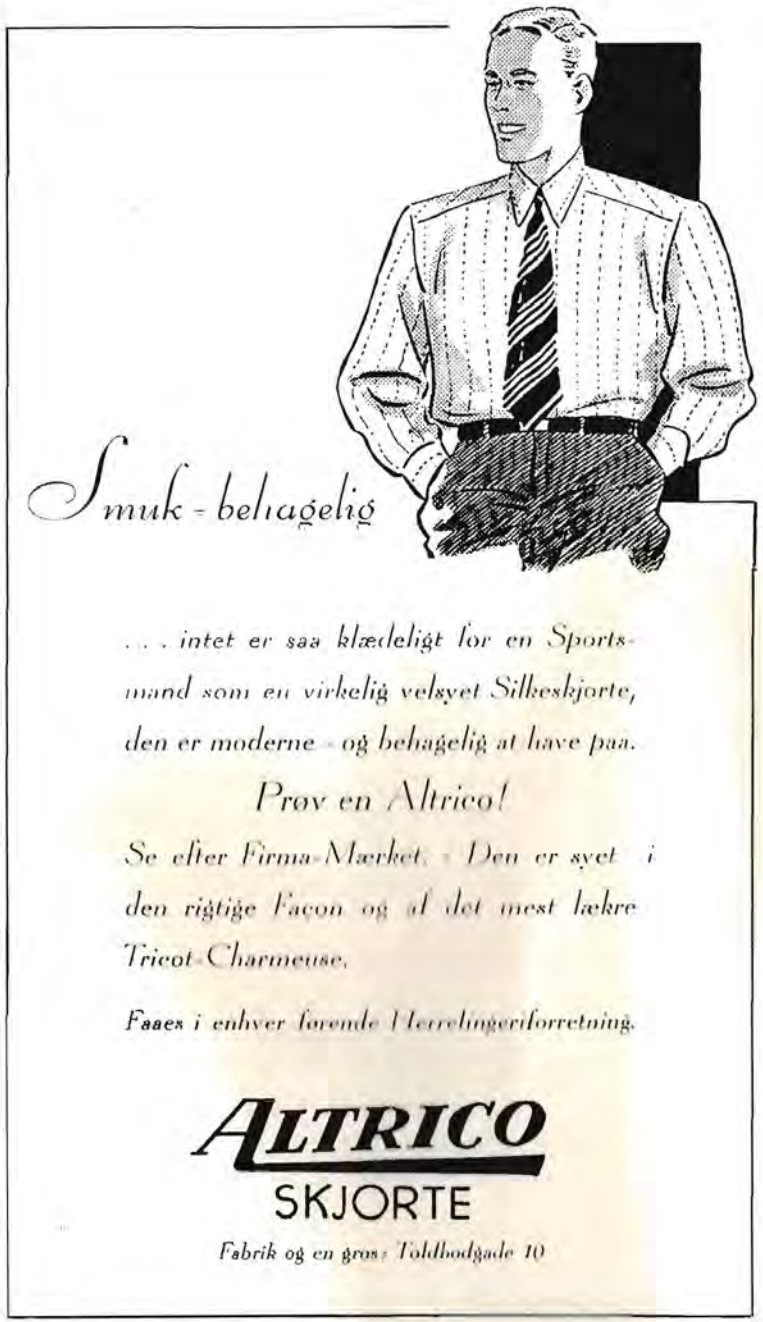

HERRE HATTE

Største Udvalg i danske Hatte og Huer
foruden alle førende Kvalitetsmærker
Reparationer udføres

C. A. SCHMIDT
(forhen S. Børgesen & Co.)
PILESTRÆDE 19 · TLF. BYEN 3188

STAALBJÆLKER & BETONJERN

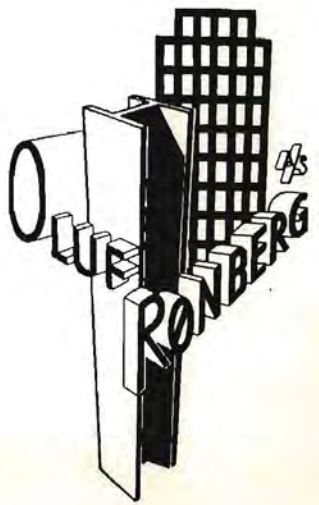

NØRREVOLD 48
KØBENHAVN · K
CENTRAL 7276

INDHOLDSFORTEGNELSE

Omslaget ved *A. Ludvigsen*

Sol - Sommer - Studenterroere (Fot. *A. Ludvigsen*) 3
Sæsonen 1933 5
Kaproningssæsonen 1933 *(K. R. Melgaard)* 19
Kaproningsstatistik 38
Studentermatchen 24. Sept. 1933 40
Uddrag af Kasseregnskabet 42
D. S. R.s Virksomhed 1929—1933 44
Oversigt over Klubbens Virksomhed i 1933 44
Baadenes Benyttelse i 1933 45
Materiellet 46
Statistiken for 1933 *(—é)* 47
Danske Studenters Roklubs Æresmedlemmer 48
Danske Studenters Roklubs passive Medlemmer 48
Danske Studenters Roklubs Venner 49
„Papirkniven" 51
Studenteridrættens Betydning for den samlede Idræt *(H. Castenschiold)* 52
Langturen Kalmar—Stockholm—og andre Steder *(Kokken)* 57
København — Budapest Como — København *(Axel Lundqvist)* 80
Ernest Barry *(Ernest Barry)* 123
Breslau—Stettin—Danzig *(Knud Svejstrup Nielsen)* 127
Norman *(blue boy)* 136
„The finest in the world" *(Bo Prytz)* 139
En Langtur i Blæst med R/S „Cimbria" *(E. Sieverts)* . . 147
1933's Foreteelser beskrevet i — delvis daarlige — Neuruppinere 166
Aarbogens Annoncører 172

Indbinding af Aarbogen: Skandinavisk Antiquariat, Ved Stranden 2
Enkelte Aargange: Kr. 2,00 — Flere Aargange i eet Bind: Kr. 3,50 4,00

Ellinghaus & Jensen
Ryesgade 23 · Telefon Nora 4423 y
Kunstneriske Arbejder
i Guld, Sølv og Bronce
SPORTSPRÆMIER
SPECIALPRISER TIL SPORTSKLUBBERNE

Studenterbilledet
vil om 20 Aar have Deres allerstørste Interesse!

Lad det derfor fotografere hos Kehlet

AALBORG
TAFFEL
AKVAVIT.

C.L.O.C.
LIQUEUR.

BLAA ETIKET.
BRUN ETIKET.